

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018 ΑΡ. ΦΥΛ. 535, € 1,50

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ: ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΡΥΘΜΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Η χώρα έχει μπει για τα καλά σε προεκλογική περίοδο καθώς η συμμορία Τσίπρα κυβερνάει με δύο βασικούς στόχους που είναι και οι δυο δεμένοι με τις εκλογές: πρώτον να έχει καταφέρει μέχρι τις εκλογές να έχει ελέγξει στην κύρια πλευρά τη δικαιοσύνη, δηλαδή να έχει ικανοποιήσει την πιο βασική προϋπόθεση για τη φασιστικοποίηση του κράτους όποια και αν είναι η κυβέρνηση, και δεύτερον να μη χάσει με μεγάλη διαφορά αυτές τις εκλογές ώστε η ΝΔ να μην μπορέσει σε καμιά περίπτωση να σχηματίσει αυτοδύναμη κυβέρνηση.

Μια μη αυτοδύναμη ΝΔ σημαίνει είτε οικουμενική με ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, που σε συνδυασμό με ένα συριζέικο κράτος θα σημαίνει πάλι ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, είτε θα σημαίνει δεύτερες εκλογές που θα γίνουν με απλή αναλογική που σημαίνει οπωσδήποτε μη αυτοδύναμη ΝΔ, οπότε ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με διάφορα ΚΙΝΑΛ, Ποτάμια, Λεβέντηδες κλπ θα είναι ο άξονας οποιασδήποτε νέας οικουμενικής. Οι δύο αυτοί βασικοί στόχοι της

κυβερνητικής συμμορίας αποτυπώθηκαν στην τελευταία ανασχηματισμό. Το πρώτο και πιο κεντρικό σημείο αυτού του ανασχηματισμού ήταν η τοποθέτηση σαν υπουργού Δικαιοσύνης του Καλογήρου, ενός ποινικού υπερασπιστή των «Πυρήνων της Φωτιάς», δηλαδή του αντιπροσωπευτικότερου μηχανισμού βίας του 17νοεμβρίτικου σοσιαλφασιστικού παρακράτους. Το δεύτερο ισχυρό πολιτικά, αλλά κυρίως συμβολικό σημείο αυτού του ανα-

σχηματισμού ήταν η διεύρυνση της κυβέρνησης προς την καραμανλική ΝΔ και το λαλιωτικό-παπανδρεϊκό ΠΑΣΟΚ με την υπουργοποίηση της ακροδεξιής Καρακώστα και της Ξενογιαννακοπούλου αντίστοιχα. Το χαρακτηριστικό σε αυτή τη διεύρυνση δεν ήταν αυτή καθεαυτή η υπουργοποίηση αλλά το γεγονός ότι ούτε η ΝΔ, ούτε το ΠΑΣΟΚ κατήγγειλαν τα δύο στελέχη τους για αυτή τη μεταπήδηση που ειδικά στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο που διανύουμε και σε συνθήκες πολιτικής αποκλήνωσης της συμμορίας, συνιστά πολιτική αποστασία. Προφανώς τόσο ο Καραμανλής όσο και ο Λαλιώτης θέλουν να προετοιμάσουν τα κόμματά τους για τη φύση του νέου οικουμενισμού που θα έχει υποχρεωτικά σαν άξονα τον ΣΥΡΙΖΑ προς τον οποίο κάθε αποστασία οφείλει να είναι και θεμιτή και επιθυμητή.

Μπορεί εδώ ίσως κάποιος αναγνώστης μας να αναρωτηθεί γιατί είναι τόσο μεγάλος ο κίνδυνος για τη συμμορία από μια αυτοδύναμη κυβέρνηση Μητσοτάκη ή έστω από μια συμμαχική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ αφού και αυτές θα είναι έρμαιο των Καραμανλή-Σαμαρά-Λαλιώτη που καθόλου δεν είναι λιγότερο δουλικοί υπηρέτες της ρώσικης στρατηγικής από όσο είναι η συμμορία Τσίπρα. Η διαφορά στην οποία έχουμε επιμείνει πολλές φορές είναι ότι οι Καραμανλής-Σαμαράς και Λαλιώτης, όπως και ο συριζέικος Θεοδωράκης στο Ποτάμι, δεν ελέγχουν τα κόμματά τους στο βαθμό που ελέγχει τον ΣΥΡΙΖΑ η συμμορία Τσίπρα. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ στο στελεχικό του πυρήνα δεν υπήρξε ποτέ ένα πλατύ αστοδημοκρατικό κόμμα σαν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αλλά ένα μικρό φασιστικό κόμμα που χτίστηκε από την

αρχή του (σαν ΣΥΝ) σαν μια κομματική οργάνωση του ψευτοΚΚΕ μέσα στην αστική τάξη, η οποία, για να πραγματοποιήσει τα εισοδικά της σχέδια πλαισιώθηκε από τα πιο σοσιαλφασιστικά στοιχεία του κυρκικού ΚΚΕεσ (Κουβέλης, Σκουρλέτης, Βούτσης).

Γι αυτό το λόγο όσες εκκαθαρίσεις και αν γίνουν στην ΝΔ, στο ΠΑΣΟΚ ή και στο Ποτάμι, ποτέ αυτά τα κόμματα δεν θα αποκτήσουν την αποσταγμένα πρακτορική στελέχωση του ΣΥΡΙΖΑ, ή του ψευτοΚΚΕ, ή της ΧΑ. Επειδή όμως το ψευτοΚΚΕ και η ΧΑ δεν έχουν την άδεια από τα αφεντικά τους να κυβερνήσουν ή να συγκυβερνήσουν σε περιόδους αστικού μισοδημοκρατισμού και εισοδισμού σαν τις σημερινές, μένει υποχρεωτικά ο ΣΥΡΙΖΑ σαν η μακράν καλύτε-

Συνέχεια στη σελ. 2

ΚΟΙΝΗ ΑΦΙΣΣΑ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΑΚΚΕ

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΦΥΣΣΑ: ΚΡΥΒΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ “ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ” ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΘΩΩΣΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ Χ. ΑΥΓΗ

Οι δύο “πάσες” του πολιτικού συστήματος στους ναζήδες: η σοβινοφασιστική αλλαγή του ονόματος μιας άλλης χώρας και η προβοκατόρικη δήθεν αντιναζιστική βία

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr στις 18/9/2018

Όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα θέλουν νόμιμη αυτή τη ναζιστική δολοφονική συμμορία. Γι αυτό κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν κρύψει εντελώς τη δίκη της από το λαό, δηλαδή από όλα τα κανάλια, ιδιαίτερα από τα 4 κυβερνητικά που δεν μπορούν να επικαλούνται την όποια ακροαματικότητα, έτσι ώστε να μην εμφανιστεί ο απάνθρωπος, ρατσιστικός και χιτλερικός χαρακτήρας της. Έτσι επίσης διευκόλυναν τους ναζήδες να τρομοκρατούν τα θύματα τους και αυτούς που τόλμησαν να καταθέσουν σαν μάρτυρες. Ταυτόχρονα, πάλι με πλήρη διακομματική πολιτική κάλυψη και την ανοχή της πολιτικής αγωγής έχει παραταθεί η δίκη με άπειρες αχρείαστες διακοπές ώστε να χαθεί κάθε ενδιαφέρον για αυτήν, αλλά και να κυκλοφορούν εντελώς ελεύθεροι οι

φονιάδες και μαχαιροβγάλτες με το αίμα των χιλιάδων θυμάτων στα χέρια τους, και να συνεχίζουν να τρομοκρατούν μετανάστες και αντιφασίστες ενώ οι αρχηγοί της συμμορίας κάθονται στα έδρανα της ελληνικής Βουλής, ατιμώρητοι προκαλούν τους πάντες και βέβαια νομοθετούν!

Τα κοινοβουλευτικά κόμματα ομόφωνα, με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ, προστατεύουν πολιτικά αυτή τη δολοφονική συμμορία πάνω απ όλα με το να επιμένουν κόντρα σε κάθε συνταγματική αρχή ότι αυτή πρέπει να παραμένει σαν ένα νόμιμο κόμμα, όση ρατσιστική και χιτλερική βία και αν ασκεί. Την προστατεύουν γιατί όλα σε επίπεδο ηγεσίας λίγο ή πολύ προωθούν σταδιακά στη χώρα τις πολιτικές και οικονομικές θέσεις του νεοναζιστικού ρωσο-κινέ-

ζικου ιμπεριαλιστικού άξονα και των δυτικών φιλικών προς αυτόν μονοπωλίων και συμβαίνει αυτή η συμμορία-κόμμα να είναι το πιο ανοιχτά ρωσόφιλο από όλα τα ελληνικά κοινοβουλευτικά κόμματα.

Εδώ δεν πρέπει να μπερδεύεται κανείς από τον ξαφνικό αντιρωσισμό και τη φαινομενική φανατική αμερικανοφιλία της κυβέρνησης Τσίπρα. Αυτή η στάση (την ώρα που η πόλη της Θεσσαλονίκης, κεντρικά τηλεοπτικά κανάλια και ποδοσφαιρικά γήπεδα παραδίνονται στον ποινικό ολιγάρχη Σαββίδη) στοχεύει κυρίως στο να διευκολύνει τη ρωσόφιλη προεδρία Τραμπ να επιτίθεται όλο και περισσότερο οικονομικά και πολιτικά στην Τουρκία ώστε να την οδηγήσει για τα καλά στα χέρια της Ρωσίας και να τη βγάλει από το ΝΑΤΟ.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Η νέα παράσταση του Κρεμλίνου: «Ο Τσίπρας Αμερικάνος», σ. 3, • Κάτι πολύ βρώμικο και ανησυχητικό κρύβεται πίσω από τα τελευταία ηλεκτρικά μπλακάουτ, σ. 4, • Η ΚΟΣΚΟ κλείνει τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, σ. 6 • Στον πόλεμο Μόσχας-Οικουμενικού Πατριαρχείου το δίκιο είναι ολόπλευρα με το δεύτερο, σ.11, • Το φασιστικό σαμποτάρισμα της εθελοντικής πυρόσβεσης και κάθε εθελοντισμού

Συνέχεια στη σελ. 14

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ: ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΡΥΘΜΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 1

ρη κυβερνητική λύση αυτή τη στιγμή. Στην ουσία ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, μόνος του ή σε συγκυβέρνηση, είναι η μόνη ασφαλής ρώσικη λύση, καθώς όσο προχωράει η ρασοκινέζικη αποικιοποίηση, το οικονομικό σαμποτάζ, και ο εκφασισμός του κράτους, οι αντιστάσεις του λαού θα δυναμώνουν, οπότε μόνο ένας μασίφ φασιστικός κυβερνητικός μηχανισμός θα μπορεί να συνεχίζει απτόητος να πραγματοποιεί το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Αυτή η απτόητη πορεία του συριζέικου άρματος πάνω από τα πτώματα που λιώνουν ασταμάτητα οι ρόδες του είναι αυτό που ο κόσμος ονομάζει συριζέικο θράσος. Η ζωντανή και συμπεκνωμένη εικόνα αυτού του θράσους είναι ο παλιός τραμπούκος κνίτης Πολάκης.*

Το μεγάλο ζήτημα λοιπόν στις επερχόμενες εκλογές είναι το πως θα τα καταφέρει ο όλο και πιο θρασύς και μισήτος ΣΥΡΙΖΑ να κρατήσει αρκετά τις ψήφους του και να ψαλιδίσει αυτούς της ΝΔ. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορεί να το πετύχει αυτό είναι να μην κόψει τις συντάξεις των παλιών συνταξιούχων την 1^η Γενάρη του 2019 που ο Μητσοτάκης ουσιαστικά δεσμεύτηκε στη Θεσσαλονίκη ότι θα τις κόψει, μιας και όλες οι ελαφρύνσεις που ανήγγειλε στη ΔΕΘ αφορούν τη μικρή αστική τάξη.

Ως τώρα το μόνο μεγάλο κομμάτι της εκλογικής βάσης του που διατηρεί σταθερά ο ΣΥΡΙΖΑ και με το οποίο μένει κοντά στο 20% περίπου στις δημοσκοπήσεις είναι αυτό των δημοσίων υπαλλήλων με την ευρεία έννοια (δηλαδή ΔΕΚΟ και Δήμοι) που εκτός από το δικό τους κουβαλάνε και κάποιους ψήφους από τους ανθρώπους που ζουν από τους μισθούς τους. Αυτός ο κόσμος είναι απαραίτητος στο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο, και όχι τόσο εκλογικά, όσο στρατηγικά. Γιατί η δημόσια υπαλληλία είναι ο κορμός του κρατικού μηχανισμού και αυτόν κάθε φασισμός θέλει να τον ελέγχει για να ασκεί ανεμπόδιστα την δικτατορία του. Ειδικά αυτό το επιδιώκει ο σοσιαλφασισμός. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της δικτατορίας της Βενεζουέλας η οποία έχει χάσει σχεδόν όλο το λαό, αλλά φροντίζει με ευλάβεια να διατηρεί ένα πολύ καλύτερο επίπεδο διαβίωσης για τη δημόσια υπαλληλία και ειδικά για το στρατό. Αυτό ακριβώς κάνει και η συμμορία Τσίπρα που πέρα από τις μικρές αυξήσεις που έχει δώσει τελευταία σε όλους τους δημοσιο-υπαλληλικούς μισθούς (που ρίχνουν το σύνθημα σε αυτούς ότι και αν όλη η Ελλάδα πεινάσει αυτοί όχι μόνο θα ζουν όπως πριν αλλά και θα δουλεύουν όπως πριν την ώρα που η νεολαία θα στενάζει στη μισθωτή σκλαβιά της νεοαποικιοκρατίας και των αποχαλινωμένων λόγω της μεγάλης ανεργίας αφεντικών), εξασφάλισε τελευταία ένα καλό μποναμά χιλιάδων Ευρώ σε αναδρομικές αυξήσεις μισθών ειδικά για το σκληρό πυρήνα του κράτους και του επερχόμενου φασισμού: για τους στρατιωτικούς, για τους αστυνομικούς και για τους δικαστικούς. Ειδικά στην περίπτωση των τελευταίων το δώρο έχει σα στόχο να καθησυχάσει κάπως τη θυμωμένη βάση τους την ώρα που η συμμορία επιχειρεί την ύψιστη κίνησή της: τον έλεγχο του δικαστικού σώματος κόντρα στην ιεραρχική και συνδικαλιστική ηγεσία τους που αντιστέκεται στο φασιστικό έλεγχο με αξιοσημείωτη επιμονή. Ο πολύς κόσμος δεν ξέρει ότι η πούτινική φασιστική δικτατορία στηρίχθηκε συντριπτικά στον απόλυτο έλεγχο των δικαστών από το σοσιαλφασιστικό κράτος πολύ πριν έρθει ο Πού-

τιν στην εξουσία. Όποιος εχθρός της ηγετικής κλίμακας, συνήθως φιλελεύθερος αστός έχει παραπεμφθεί σε αυτούς από τις αστυνομικές αρχές είναι από τα πριν καταδικασμένος. Τέλος πολύ χαρακτηριστικά, η συμμορία φρόντισε να ανεβάσει λίγο και τους μισθούς των φοροιακών ώστε να κάνουν κάπως καλά τη δουλειά της απομύζησης των μη ταξικά πιο εχθρικών της μεσοστρωμάτων.

Αν λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ πετύχει να μην κοπούν οι συντάξεις των παλιών συνταξιούχων θα είναι μαζί του και άλλες 900.000 άνθρωποι δίπλα στο μεγάλο κρατικό υπαλληλικό στρατό του, όπου στη μαχητικά αφοσιωμένη πρωτοπορία του θα βρίσκονται οι δεκάδες χιλιάδες που έχει προσλάβει ρουσφετολογικά τα τρία τελευταία χρόνια της πελώριας ανεργίας. Οι συνταξιούχοι τώρα βρίσκονται εντελώς απέναντί του, ακριβώς επειδή υπέγραψε με τους δανειστές την περικοπή των συντάξεών τους κατά 18%. Επίσης η συμμορία υπολογίζει ότι θα παραταχθεί τελικά δίπλα της και ένα μικρό κομμάτι της συντετριμμένης φτωχολογίας, κυρίως των ανέργων που η συμμορία σκοπεύει να δωροδοκήσει με κάποια επιδόματα που θα αποσπάσει με την υπερφορολόγηση κυρίως όσων δεν φοροδιαφεύγουν, και μάλιστα ουσιαστικά με την απόσπαση κεφαλαίου από τη μικρομεσαία παραγωγή, δηλαδή μέσα από τη δημιουργία νέων στρατιών ανέργων. Πάντως η αλλαγή συσχετισμών μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την ψηφοφορική δεξαμενή των 900.000 και γι αυτό το λόγο εκεί ακριβώς παίζεται όλο το πολιτικό παιχνίδι, και μάλιστα δεν παίζεται κύρια στο εσωτερικό αλλά στο διεθνές επίπεδο. Η πιο τρανταχτή απόδειξη γι αυτό είναι ότι ούτε ο Τσίπρας, ούτε ο Τσακαλώτος σκέφτονται το πόσο εξοργιστικό είναι για τους Έλληνες συνταξιούχους το μακάβριο και κυνικό επιχείρημα που διαρκώς χρησιμοποιούν προκειμένου να πείσουν τους ευρωπαίους πιστωτές, ότι δεν υπάρχει πρόβλημα από τη διατήρηση του ύψους των συντάξεων των παλιών συνταξιούχων μετά το 2019, γιατί αυτοί δεν θα αργήσουν πολύ να πεθάνουν.

Η σοσιαλφασιστική συμμορία καταλαβαίνει πολύ καλά ότι οι παλιοί συνταξιούχοι δεν θα της δώσουν ούτε έναν ψήφο αν αυτή πάει στις εκλογές μόνο με την υπόσχεση ότι δεν θα τους κόψει τη σύνταξη. Για να ψηφίσουν τον Τσίπρα πρέπει και αρχήν αυτός όχι μόνο να μην κόψει τις συντάξεις στην πρώτη του χρονιά αλλά να τις κρατήσει κομμένες τουλάχιστον για μερικούς μήνες μέχρι τις εκλογές, που γι αυτό το λόγο νομίζουμε ότι αυτές δεν θα γίνουν πριν τον Απρίλη του 2019. Αλλά δεν αρκεί να κρατηθούν οι συντάξεις στο ίδιο ύψος μόνο για λίγους μήνες μετά την αρχή του χρόνου, επειδή όλοι οι ψηφοφόροι θα υποθέσουν, και σωστά, ότι θα τις κόψει μετά τις εκλογές. Εκείνο λοιπόν που επιδιώκει ο Τσίπρας είναι να αποσπάσει μια αρκετά ανοιχτή προτίμηση από την ΕΕ για την εκλογή του μαζί με την ημιπέσιμη υπόσχεση- ότι θα του επιτρέψουν να κρατήσει ψηλά τις συντάξεις, τουλάχιστον για ένα χρόνο ακόμα, ώστε να μπορεί με αυτήν την υπόσχεση να αγοράσει τους ψήφους ανθρώπων που ναι μεν τον μισούν, αλλά είναι σε ανάγκη και δεν αντέχουν κι άλλη φτώχεια, οπότε μπορούν να υποκύψουν στον εκβιασμό του: Εγώ ή η πείνα.

Να γιατί η υπόθεση της περικοπής η όχι των συντάξεων έχει γίνει ένα ζήτημα τόσο μεγάλης πολιτικής σημασίας που ήδη διασπάει την ΕΕ καθώς ένα κομμάτι της ανοιχτά υποστηρίζει την μη περικοπή, με επικεφαλής τον σε τόσο καίρια θέση επίτροπο οικονομικών και ταυτόχρονα εκπρόσωπο του Μακρόν στο ελληνικό ζήτημα Μοσκοβισί, ενώ ένα άλλο κομμάτι της, με κέντρο του χριστιανοδημοκρατικό κόμμα της Γερμανίας, επιμένει στην περικοπή, δηλαδή στην τήρηση της συμφωνίας που υπέγραψε και στη συνέχεια νομοθέτησε η κυβέρνηση προκειμένου η ΕΕ

να της κάνει τη χάρη να την βγάλει τυπικά –αλλά όχι ουσιαστικά- από τα μνημόνια, δηλαδή από την δημοσιονομική επιτήρηση των δανειστών. Στην πλευρά αυτή βρίσκεται και το ΔΝΤ που δεν επιδρά πια στους ίδιους τους ευρωπαίους πιστωτές αλλά η θέση της επηρεάζει τις διεθνείς αγορές.

Οι δύο γραμμές στην ΕΕ για την περικοπή των συντάξεων

Στην πραγματικότητα και αυτή η διάσπαση της ΕΕ στο ελληνικό ζήτημα είναι όπως πάντα πολιτική.

Από τη μια είναι η ρώσικη γραμμή που θέλει οπωσδήποτε τον ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία και έχει α) το οικονομικό επιχείρημα, ότι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να επιβάλει οποιαδήποτε μέτρα πείνας και «αδιωτικοποιήσεων» χωρίς να καίγεται η χώρα από το μικροαστικό δήθεν εργατικό και λαϊκό κίνημα, και β) και κυρίως, το πρόσφατο γεωπολιτικό επιχείρημα ότι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να σώσει την Δύση στα Βαλκάνια από τη ρώσικη απειλή.

Από την άλλη είναι η ευρωπαϊκή γραμμή. Αυτή στο μεν οικονομικό επιχείρημα απαντάει με το ισχυρό αντεπιχείρημα ότι δεν υπάρχει Ευρώπη όταν δεν τηρούνται οι συμφωνίες που δεσμεύουν τα μέλη της, στο γεωπολιτικό επιχείρημα δεν έχει τίποτα να αντιτάξει καθώς καμιά από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και από όσο γνωρίζουμε ούτε καν κάποιος γνωστός πολιτικός σχολιαστής της δεν υποπέυθηκε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ απλά προσποιείται τον φιλοδυτικό για να εφαρμόσει στην πράξη την πιο βαθιά ρώσικη γραμμή στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή. Γι αυτό τον δεύτερο λοιπόν, καθαρά πολιτικό λόγο η φιλοσυριζέικη γραμμή ελπίζει ότι θα μπορούσε σήμερα να συσπειρώσει ένα νικηφόρο ιμπεριαλιστικό μέτωπο που θα περιλαμβάνει, εκτός από ένα κομμάτι της ΕΕ, και τις ΗΠΑ, και μάλιστα όχι μόνο τις ΗΠΑ του πούτινόφιλου Τραμπ αλλά και τις ΗΠΑ του αντιπυτινικού σήμερα Δημοκρατικού κόμματος.

Μια δυσκολία προς το παρόν για την συμμορία Τσίπρα είναι ότι η ΕΕ δεν έχει μάθει εξ αιτίας της πολιτικής τύφλας των μονοπωλιστών της, αλλά και της δραστηρίας διάβρωσης της από τη ρώσικη διπλωματία, να ασχολείται με τα γεωπολιτικά επιχειρήματα, ιδιαίτερα με αυτό της ρώσικης απειλής, αλλά μόνο με οικονομικά επιχειρήματα και μάλιστα οικονομικά χρηματιστικού τύπου. Έτσι προς το παρόν δεν πείθεται από το ρυθμό θανάτου των ελλήνων συνταξιούχων, εκτός αν οι Τσίπρας-Τσακαλώτος τολμήσουν και γίνουν κάπως σαφέστεροι και αποδείξουν ότι το συριζέικο σύστημα υγείας θα επιταχύνει τόσο πετυχημένα την αποσάθρωση των νοσοκομείων ώστε δύσκολα θα μπορεί ένας παλιός συνταξιούχος να περάσει τα 75 του.

Με βάση τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς μέσα στην ΕΕ και θεωρώντας σαν πολύ πιθανό η Μέρκελ να παρακάμψει τελικά τις διαφωνίες του χριστιανοδημοκρατικού κόμματος, φαίνεται μέσα στις δυνατότητες του ΣΥΡΙΖΑ να πετύχει τον βασικό του εκλογικό στόχο που εκθέσαμε στην αρχή αυτού του άρθρου. Μια τέτοια εξέλιξη θα είναι πραγματικά ανακουφιστική για τους παλιούς συνταξιούχους, αλλά μόνο προσωρινά. Και δεν το εννοούμε αυτό μόνο πολιτικά, δηλαδή με την έννοια ότι κάθε οικονομικό αντάλλαγμα που θα πάρουν οι μάζες από την κυβερνητική συμμορία για να την ψηφίσουν, θα το πληρώσουν αργότερα στο πολλαπλάσιο με την επιτάχυνση από αυτήν της υποδούλωσης και της καταστροφής της χώρας. Το εννοούμε και οικονομικά με την έννοια ότι κανένα, μα κανένα μέτρο ανακούφισης των μαζών, δηλαδή διατήρησης ή αύξησης της κατανάλωσής τους δεν θα έχει ένα έστω και βραχυχρόνιο θετικό αποτέλεσμα γι αυτές αν δεν συνοδεύεται από το ξεμπλοκάρισμα της παραγωγής, ιδιαίτερα της βιομηχανικής, δηλαδή από το

σταμάτημα του λυσσασμένου παραγωγικού σαμποτάζ στο οποίο επιδίδεται η σοσιαλφασιστική κυβέρνηση σε συνεργασία όχι μόνο με το ψευτοΚΚΕ, και τους ναζήδες της ΧΑ αλλά και τους ψευτοευρωπαίους υποτακτικούς της Ρωσίας και της Κίνας ηγέτες της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού.

Το αίτημα της διατήρησης των συντάξεων είναι ρεαλιστικό και μόνο όσο συνοδεύεται από το αίτημα για το σταμάτημα του παραγωγικού σαμποτάζ και του ξεπουλήματος της χώρας στους ανατολικούς άρπαγες και τους δυτικούς φίλους τους. Ιδιαίτερα όσο με την έγκριση της αντιπολίτευσης δεν δίνονται οι άδειες της μεταλλουργίας χρυσού στο Μάδεμ Λάκο, όσο δεν δουλεύουν οι δεξαμενές της Ζώνης του Περάματος, όσο διώχονται τα εργοστάσια της Τέσλα, όσο δεν εγκρίνονται τα υδατοδρόμια, όσο μένει μπλοκαρισμένο το έργο των 8 δις του Ελληνικού και εκατοντάδες άλλες επενδύσεις σαπίζουν στα συρτάρια των υπουργείων, δηλαδή όσο δεν υπάρχει επαρκής κατανάλωση μέσω παραγωγής και εργατικής δύναμης η χώρα δεν μπορεί να διατηρήσει την συνολική ατομική κατανάλωση των κατοίκων της.

Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα εκφράζεται σε ένα στατιστικό στοιχείο κλειδί: στην πτώση του ρυθμού του σχηματισμού των παγίων. Ο δείκτης του Ακαθάριστου σχηματισμού Κεφαλαίου στο β' τρίμηνο του 2018 μειώθηκε κατά 5,4% (<http://www.capital.gr/o-kostas-stoupas-grafei/3314189/to-telos-tis-autapatis-einai-konta>), που σημαίνει ότι όλα τα στοιχεία για αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής για τα οποία καμαρώνει η κυβέρνηση δείχνουν απλά εξάντληση της εκμετάλλευσης των υπαρχόντων παγίων αλλά και πτώση των μισθών και εξάντληση της εργατικής δύναμης των άμεσων παραγωγών.

Μάλιστα το μεγάλο έγκλημα που κάνει ο

Συνέχεια στη σελ. 13

Παρακαλούμε
τους αναγνώστες μας
να στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/ση
Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα,
ΤΚ 10432, ή στο όνομα
Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε
να χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η νέα παράσταση του Κρεμλίνου: «Ο Τσίπρας Αμερικάνος»

Και ξαφνικά ο ΣΥΡΙΖΑ κι ο Τσίπρας έγιναν «άνευ όρων φίλοι της Αμερικής», κερδίζοντας μάλιστα τη νέα, υποτίθεται «στρατηγική» φιλία έως και «υποταγή» τους στην Ουάσινγκτον. Οι πιο πρόσφατες σχετικές παράτες είχαν αφορμή την αφιερωμένη στις ΗΠΑ 83^η ΔΕΘ. Τη φιλία αυτή επιβεβαιώνει κάθε τόσο με διθυραμβικές δηλώσεις του ο ομπαμάκιος Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα Πάιατ, ενώ τη θεωρεί βέβαιη και εντελώς ανυπόκριτη και το σύνολο της αντιπολίτευσης, τόσο «φιλοευρωπαϊκής» (ΝΔ, ΚΙΝΑΔ, Ποτάμι, Λεβέντης), όσο και σοσιαλφασιστικής και ναζιστικής (ναζί της ΧΑ, ψευτοΚΚΕ, ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Βελόπουλος, Κωνσταντοπούλου κλπ.).

Ειδικά οι τελευταίοι, που παρουσιάζονται και ως θεματοφύλακες του πραγματικού «αντιδυτικού αντικαπιταλισμού» ή έστω «αντιμπεριαλιστικού πατριωτισμού», μηρυκάζουν για ακόμη μια φορά το ίδιο παραμύθι: όπως το ΠΑΣΟΚ, παρά τα «σοσιαλιστικά» και αντιδυτικά συνθήματά του, υποτάχθηκε τελικά στη Δύση, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, έτσι κι ο ΣΥΡΙΖΑ, άλλο ένα κόμμα της «ρεφορμιστικής», τάχα υποταγμένης στο ντόπιο κεφάλαιο και στη Δύση Αριστεράς, έκανε τελικά τη στροφή του εκεί που πάντα το οδηγούσε η «φύση» του: στις Βρυξέλλες και στον Λευκό Οίκο.

Ο Τσίπρας βέβαια καθόλου δεν ενοχλείται από όλα αυτά, ούτε από τις ειρωνείες της «φιλοδυτικής» αντιπολίτευσης των Μητσοτάκη, Γεννηματά και σία, που του επισημαίνουν ότι αγκαλιάζει αυτούς ενάντια στους οποίους διαδήλωνε και εξαπόλυε μύδρους, τόσο ο ίδιος όσο και τα στελέχη του πολιτικού του χώρου, επί δεκαετίες. Είναι τόσο βρωμερή αυτή η συνέργεια στην παράσταση Τσίπρα από πλευράς των υποτιθέμενων «Ευρωπαίων» στις ηγεσίες ΝΔ – ΚΙΝΑΔ, που όταν ο Τσίπρας, μαζί με τον παλιό συνεργαζόμενο με τη Στάζι αρχικίνη Κοτζιά, έκαναν τη στημένη «σύγκρουση» με τη Μόσχα απελαύνοντας δύο Ρώσους διπλωμάτες, οι Μητσοτάκηδες και οι Γεννηματάδες δεν ζήτησαν από τον Τσίπρα να προχωρήσει παραπέρα και να δώσει σκληρότερα πλήγματα ως «δυτικός» στη Μόσχα (αν δεχτούμε πως πίστευαν ότι πρόκειται για αληθινά χτυπήματα), αλλά βγήκαν απολογητικά προς τον Πούτιν να δηλώσουν ότι οι ίδιοι δεν θα έκαναν τα ίδια, θα διαφύλασαν τις ελληνορωσικές σχέσεις και θα απέφευγαν τις ρήξεις. «Ο Τσίπρας μας ξεπέρασε σε φιλοαμερικανισμό, το παράκανε», λένε ουσιαστικά με τη στάση τους, κάνοντας το ρωσόδουλο σοσιαλφασίστα πρωθυπουργό να χαμογελάει.

Ποιες παράμετροι όμως δείχνουν πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η φιλοαμερικανική φασάδα του Τσίπρα είναι παραμύθι για αφελείς και ότι ο πρωθυπουργός του σοσιαλφασισμού, μαζί με την κλασική ακροδεξιά κυβερνητική του απόφυση, τον Καμμένο, συνεχίζουν ακάθεκτοι στο ρωσικό δρόμο της διάσπασης και διάλυσης της Ευρώπης, παρὰ με κάθε κλασικό ακροδεξιό φασίστα και κάθε ανοιχτά αντιευρωπαϊκό ψευτοαριστερό πουτινόφιλο; και παραπέρα, ότι απλώς είναι εντεταλμένοι να παίξουν άλλο, πιο σύνθετο ρόλο στη ρώσικη στρατηγική; Και γιατί, ενώ οι Τραμπ – Μπλάν, οι Λεπέν, οι Σαλβίνι, οι Φάρατζ, οι Ορμπάν, οι Στράχε και τα κλασικά ναζιστικά καθιζήματα χτυπάνε ανοιχτά και ξάστερα την Ευρώπη απέξω, ο Τσίπρας, που τους άνοιξε το δρόμο με τον ακροδεξιό συνωμοσιολογικό και πουτινικό αντιευρωπαϊσμό του ήδη από το 2010, πρέπει να είναι «σοσιαλδημοκράτης και Δύση» και να τίθεται μάλιστα επικεφαλής του υποτιθέμενου «αντιακροδεξιού φιλοευρωπαϊκού μετώπου» σε Ελλάδα και Ευρώπη;

Όσον αφορά στο πρώτο ερώτημα: μία αληθινή στροφή ενός πρωθυπουργού κι ενός κυβερνητικού ρεύματος η οποία θα ήταν τόσο βιολογική σε επίπεδο στάσης απέναντι στα βασικά κέντρα του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού, ανατολικού και δυτικού, θα κινούσε τεκτονικές πλάκες σε επίπεδο συσχετισμών στην πολιτική και στην οικονομία της δοσμένης χώρας, καθώς και στις διεθνείς της σχέσεις, ειδικά σε μια περίοδο που κρίνονται πολλά σε παγκόσμια και πανευρωπαϊκή κλίμακα, κυρίως στο ενεργειακό, αλλά πιο ειδικά στην Ελλάδα στις μεταφορές, στα λιμάνια, στις υποδομές, στον τουρισμό, στην αγορά γης κλπ.

Σε όλους αυτούς τους τομείς λοιπόν κάθε καλοπροαίρετος παρατηρητής δεν θα διαπιστώσει απολύτως καμία ασυνέχεια μετά την υποτιθέμενη «στροφή» Τσίπρα. Θα δει αντιθέτως μια αδιάσπαστη συνέχεια που ξεκινάει από τον Α. Παπανδρέου και τον Σημίτη, τον Κώστα Καραμανλή τον ανιψιό, πηγαίνει στον Παπανδρέου τον Γ', τον Σαμαρά και καταλήγει στον μετρ της ξενοδοχειακής και του θράσους Τσίπρα, κατά την οποία οι Ρωσοκινέζοι αγοράζουν κομποχρονιά, λαμβάνουν διευκολύνσεις κάθε είδους και εισέρχονται με κάθε προφύλαξη και βοήθεια από πλευράς κυβερνήσεων και αντιπολιτεύσεων στα νευρικά γάγγλια της χώρας.

Στην περίπτωση δε που κάποια - έστω και δειλή - ευρωπαϊκή τάση διαμαρτυρηθεί για έναν πιθανό ελληνικό δούρειο ίππο της ΡωσοΚίνας εντός της ΕΕ, οι ρωσόδουλοι βυζαντινού τύπου Έλληνες κυβερνήτες περνάνε στη δεύτερη τακτική: δίνουν ψίχουλα από τις εκποιούμενες υποδομές της χώρας σε δυτικά κεφάλαια, τα οποία όμως πάντα, επί ποινή θανάτου, πρέπει να είναι δεμένα σε επίπεδο στρατηγικής συνεργασίας με τα ρωσικά ή τα κινεζικά κρατικά μονοπώλια. Αν δεν είναι, τότε πρέπει να μπει στο ξεπούλημα Ρώσος, Κινέζος ή ρωσόδουλος ολιγάρχης ως «συνεταίρος». Σε κάθε άλλη περίπτωση, η «δουλειά» χαλάει στο πιτς φιτίλι, με τα γνωστά περιβαλλοντικά, αρχαιολογικά, «αντινεοφιλελεύθερα κατά των ιδιωτικοποιήσεων» προσχήματα, τα οποία μεμιάς εξαφανίζονται όταν αγοράζουν οι ρωσοκινέζοι και οι φίλοι τους.

Από πού να ξεκινήσει κανείς και πού να τελειώσει... Από την πλήρη ασυλία του «μακεδονάρχη» Σαββίδη, ο οποίος αγοράζει ό,τι πετά, κολυπάει και κινείται στη Βόρεια Ελλάδα, έχοντας μάλιστα μέσω ΠΑΟΚ έναν ολόκληρο στρατό διωσμένων για νίκες και «περηφάνεια» οπαδών κι έναν μικρότερο πλην τρομακτικό στρατό οργανωμένων τραμπούκων της εξέδρας; Ο πουτινικός αυτός ολιγάρχης, ενώ έκανε για «ξεκάρφωμα» μια μικροκόντρα με τον Τσίπρα που έπαισε μόνο τους αφελείς, έχει την πανελλαδική κυκλοφορία εφημερίδα του, το «Εθνος» και το πανελλαδικής εμβέλειας κανάλι του, «EpsilonTV» (που είναι η συχνότητα του πρώην 902 του ψευτοΚΚΕ) να στηρίζουν ανυπόκριτα τον Τσίπρα και τον Καμμένο. Ειδικά με τον δεύτερο έχει ανοικτά αγαστές σχέσεις τις οποίες οι δυο τους διαφημίζουν όπου σταθούν κι όπου βρεθούν, ενώ και ο πρώτος ανήγγειλε στη ΔΕΘ την επικείμενη κατασκευή νέου γηπέδου για τον ρωσοκρατούμενο πια ΠΑΟΚ. Προ καιρού μάλιστα είχε στείλει τον Τσακαλώτο να ποζάρει στη σουίτα της Τούμπας με κασκόλ του ΠΑΟΚ δίπλα στο Σαββίδη, παρακολουθώντας μαζί με τον μπιστικό του νέου τσάρου την ομάδα της Θεσσαλονίκης...

Από την πλήρη παράδοση του λιμανιού του Πειραιά στους Κινέζους αντεργάτες φασίστες αποικιοκράτες (<https://bit.ly/2xCOw2H>) με την παράλληλη παράδοση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης σε ένα κονσόρτιουμ Γάλλων, Γερμανών, που είναι δεμένο με κινέζικα συμφέροντα, και... Σαββίδη (<https://bit.ly/2QMIPIa>) - το σχήμα φιλοανατολικού Ευρωπαίου + Ρώσος στρατηγικός επιτηρητής που αναφέραμε παραπάνω); Από τη λυσσαμένη προσπάθεια του καθεστώτος, που πούλησε κομποχρονιά στρατηγικό ποσοστό του ΑΔΜΗΕ στους Κινέζους, να πάρει ο τελευταίος το έργο της ηλεκτρικής διασύνδεσης της Κρήτης με την ηπειρωτική Ελλάδα, προκειμένου ο ρωσοκινεζικός άξονας να ελέγξει τα

διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας που ξεκινούν από το κέντρο της Ευρώπης και φτάνουν στο Ισραήλ (<https://bit.ly/2ppkQMk>);

Από τις αποικιακές «επενδύσεις» Ριμπολόβλεφ (<https://bit.ly/2NqTm7I>) και τα «χωρικά ύδατα» που έχει εξασφαλίσει ο συγκεκριμένος πουτινικός ολιγάρχης στο νησάκι Σκορπός (<https://bit.ly/2OFgh6M>), ξεσκίζοντας εντελώς κάθε φόδρα εθνικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας, την οποία τόσο πούλησε ο Τσίπρας σε καλοπροαίρετους ανθρώπους για να ανέλθει στην εξουσία;

Από την ακύρωση της πώλησης του ΔΕ-ΣΦΑ στους Αζέρους, βασικούς ανταγωνιστές της Ρωσίας και εμπόδιο στην ενεργειακή περικύκλωση της Ευρώπης (<https://bit.ly/2pppMRn>), από την πώληση της ΤΡΑΙ-ΝΟΣΕ στους ιταλικούς σιδηροδρόμους λίγες ημέρες αφού οι τελευταίοι είχαν υπογράψει στρατηγική συμφωνία με τη Ρωσία (<https://bit.ly/2PO2W0W>); Από την είσοδο του κνίτη κρατικοολιγάρχη Γερμανού στην κατασκευή του πρότζεκτ του Ελληνικού μέσω των αλεπάλληλων καθυστερήσεων στην επένδυση (<https://bit.ly/2PSFCz3>), από την τοποθέτηση του δεμένου με το πουτινικό καθεστώς Κοπελούζου ως κολασούζου της γερμανικής Fraport (<https://bit.ly/2MQowAb>), η οποία επιπλέον έχει αναλάβει την κατασκευή και ανακαίνιση αεροδρομίων και στην ίδια τη Ρωσία; Από την επιδρομή των Κινέζων στην αγορά γης κυρίως στην Αττική, όπου αγοράζουν από διαμερίσματα στο κέντρο της Αθήνας μέχρι αδόμετες εκτάσεις στους τουριστικούς παραδείσους στα νότια και ανατολικά (<https://bit.ly/2Df5BPk>); Δεν υπάρχει ούτε ΕΝΑΣ τομέας στον οποίο η πουτινική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να ακολουθεί πολιτική «υποτακτικής παράδοσης του εθνικού πλούτου στη Δύση», όπως την κατηγορούν οι «καθαροί» σοσιαλφασίστες κρυφοφίλοι της, Λαφαζιάνοι, Κουτσουμπάοι και ναζί. Παντού, ακόμη και πίσω από την πιο ακραιφνή «δυτική» μορφή, πετάγεται ύπουλα πλην εμφανώς το ρωσοκινεζικό κρατικοολιγαρχικό μούτρο της αποικιακής εξαγοράς για ένα κομμάτι ψωμί και με στόχους όχι τόσο και όχι κυρίως οικονομικούς, αλλά πολιτικοστρατιωτικούς: ο Άξονας ετοιμάζει την ασφυκτική περικύκλωση και καταβρόχθιση της Ευρώπης από το βαλκανικό μαλακό της υπογάστριο.

Ο Τραμπ και η Τουρκία

Κάτι που δεν έχουν «προσέξει» (στην πραγματικότητα επίνεδες αγνοούν) όσοι κατηγορούν ή «κείρανεύονται» εξυπνακίστικα τον Τσίπρα για τη «φιλοαμερικανική» στροφή του, είναι ότι αυτή έγινε ακριβώς πάνω στην εκλογή στην Αμερική ενός κτηνοειδούς σε όλες του τις εκφάνσεις, πολιτικές και ανθρώπινες, Τραμπ. Ενός τύπου ο οποίος μάλιστα κατηγορείται – και σωστά – από το πλέον δημοκρατικό και ανήσυχο τμήμα της αμερικανικής και ευρωπαϊκής διανοήσης και δημοσιογραφίας ως (το λιγότερο) υποταγμένος στον Πούτιν ή και ως ανοιχτός χαφιές του, μιας και όλοι οι σοβαροί αναλυτές πια δέχονται ότι ο τελευταίος έσπρωξε τον πρώτο στον Λευκό Οίκο, με ανοικτές πρακτικές παρεμβάσεις, τις οποίες ερευνά ήδη εδώ και μήνες η Δικαιοσύνη των ΗΠΑ (έρευνα Μάλερ).

Η «στροφή» αυτή του Τσίπρα έρχεται μάλιστα τη στιγμή που ο φασίστας Τραμπ κηρύσσει ανοικτό πολιτικό και οικονομικό πόλεμο στον Ερντογάν, σπρώχνοντάς τον με κάθε τρόπο στην αγκαλιά του Πούτιν και κόβοντας μεθοδικά τα σκονιά που δένουν την Τουρκία στη Δύση, κυρίως τη συμμετοχή της στο ΝΑΤΟ.

Η προβοκατόρική αυτή πολιτική, συνέχεια της «αιώνιας» ρώσικης τακτικής «σκούπα – φαράσι» (οι Αμερικάνοι χτυπούν τον τρίτοκοσμικό εχθρό ως σκούπα και ο Πούτιν τον μαζεύει «στοργικά» στο φαράσι του), έχει ωστόσο ανησυχήσει τις λιγότερο υφεσιακές προς το ρώσικο σοσιαλμπεριαλισμό τάξεις μέσα στην αστική τάξη των ΗΠΑ. Γι' αυτό,

όπως σημειώναμε πρόσφατα, «για να καθησυχάσει εκείνες τις πολιτικές τάξεις εντός των ΗΠΑ που ανησυχούν από μια αποχώρηση της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ, η κυβέρνηση Τσίπρα εμφανίζει την Ελλάδα σαν μια πειστική εναλλακτική “αντιρώσικη” κεντρική βάση των ΗΠΑ στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή. Ο καθησυχασμός γενικά της Δύσης είναι και η βαθύτερη αιτία της “στρατηγικής” φιλίας του ως χθες αρχι-αντισημιτικού (τάχα αντισιωνιστικού) ΣΥΡΙΖΑ με το Ισραήλ».

Το πόσο βαθιά «στημένη» και μάλιστα «μυλημένη» και με τους ηγέτες των ανοιχτά ρώσικων πολιτικών ρευμάτων στην Ελλάδα είναι αυτή η τάχα στροφή Τσίπρα φαίνεται από το πόσο υποτονικές είναι οι κινητοποιήσεις του κλασικού σοσιαλφασισμού, τόσο της «ναυαρχίδας» ψευτοΚΚΕ, ΛΑΕ – ΑΝΤΑΡΣΥΑ – νεοτροτσκιστικών «μ-λ», όσο και των νεοκνίτικων ρευμάτων μέσα στον αναρχισμό ενάντια σε αυτήν. Όλοι οι παραπάνω, πλην του ψευτοΚΚΕ που ήξερε πιο βαθιά το σενάριο και πήρε καλύτερες για να δουλεύει την τακτική συμμαχία του με την παλιά αστική τάξη, κυρίως δηλαδή με τη ΝΔ, στήριξαν με τόσο πάθος τη «ρώσικη περίοδο» των Τσιπροκαμμένων, ώστε έφτασαν να δείρουν μάλιστα, ως «Ρουβίκωνα», τη βάση των φιλοευρωπαίων αστοδημοκρατών στα Συντάγματα του «Μένουμε Ευρώπη» το καλοκαίρι του 2015.

Η δικαιολογία όλων τους για την έλλειψη «κινηματικών εκδηλώσεων» είναι ότι ο κόσμος είναι «μουδιασμένος» από την «προδοσία Τσίπρα». Πόσες φορές όμως στο παρελθόν οι λαφαζιάνοι, ως «αριστερή» πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ τότε, οι ανταρσάοι κολαούζοι τους και ο ψευτοαναρχισμός έκαigan την Αθήνα χωρίς να υπάρχει πραγματικά μαζική κάθοδος του κόσμου στο δρόμο; Ακόμη και στις μεγάλες εμπρηστικές καμψματικές τους παραστάσεις, η συμμετοχή πλατιών μαζών ήταν εξαιρετικά περιορισμένη, αυτό όμως τότε καθόλου δεν τους εμπόδιζε να φτιάχνουν για τις φωτογραφικές μηχανές των διεθνών πρακτορείων σκηηνικά «επανάσταση» και ψευτο-«εφόδων» στα «χειμερινά ανάκτορα». Αυτό φυσικά μέχρι να εγκατασταθεί στην εξουσία μια εντελώς ρωσόδουλη κυβέρνηση. Στη συνέχεια το βούλωσαν, μάζεψαν τα κουρελιασμένα πανό τους και δέχονται ήσυχά-ήσυχα την εξουσία του κυβερνητικού εκπροσώπου του «επαναστατικού» τους κινήματος, μολονότι αυτός έγινε «μνημονιακός και αμερικάνος».

Πέρα από δυο καταγγελίες για τα μάτια και κάνα δυο μογιές των Ρουβίκωνων στο ΥΠΕΞ για ξεκάρφωμα, οι αιώνια αντιδυτικοί και αντισημίτες «επαναστάτες» του ρωσόδουλου σοσιαλφασισμού δεν κάνουν έτσι καμία πραγματική σύγκρουση ή κίνημα (έστω σοσιαλφασιστικού, άμαζου τύπου) το οποίο θα μπορούσε να εκθέσει την κυβέρνηση Τσίπρα στα μάτια των ευρωπαϊκών αστικών τάξεων ή στην Ουάσινγκτον, ότι δεν μπορεί να συγκρατήσει την αντιαμερικανική αριστερά. Ο Ρουβίκωνας μάλιστα ανέλαβε από τα ρώσικα – συριζέικα αφεντικά του προ ημερών να επιτεθεί στην... ιρανική πρεσβεία, προφανώς επειδή οι φασίστες μουλάδες του Ιράν δεν δέχονται τη γραμμή Πούτιν για ρώσικη μονοκρατορία στην κατεχόμενη Συρία του κουϊσλικ Άσαντ και θέλουν πιο μεγάλο μερίδιο της λείας. Οι «αιώνιοι» αντιδυτικοί και αντισημίτες «κινηματίες» μας ανακάλυψαν «ξαφνικά» ότι το Ιράν είναι φασισμός και «εξίσου εχθρός για τους λαούς» με το Ισραήλ, ενώ μια ζωή λιβάνιζαν τους μουλάδες ως αντιαμερικάνους και αντιισραηλινούς αντιμπεριαλιστές. Μιλάμε για απίστευτα ομορτυριστικά και αντεπαναστατικά, κυβερνητικά – κρατικά σκύβαλα.

Απόδειξη από την ανάποδη του ίδιου σχήματος είναι το με πόσο σεβασμό και με πόσο μηδαμινή κριτική αντιμετωπίζει ο Τσίπρας όλον αυτόν τον εσμό των τάχα «αντιπάλων» του

ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΒΡΩΜΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΜΠΛΑΚΑΟΥΤ

Τη φετινή χρονιά αλλεπάλληλα μπλακάουτ έχουν πλήξει μια σειρά περιοχές της χώρας, κυρίως νησιά, αλλά και την ίδια την πρωτεύουσα. Η επί 2,5 ώρες διακοπή του ηλεκτρικού σε αρκετές περιοχές του λεκανοπεδίου στις 22/8 προκάλεσε προβλήματα σε πάρα πολύ κόσμο (επηρέασε το 10% της ζήτησης σε όλη τη χώρα), ενώ το 34ωρο μπλακάουτ στην Ύδρα λίγες μέρες αργότερα στέρησε το νησί και από νερό.

Ιδιαίτερα το πρωτοφανές σε έκταση τα τελευταία 14 χρόνια πολύωρο μπλακάουτ στην Αττική δε θα μπορούσε να αποδοθεί σε κάποιες έκτακτες συνθήκες όπως κάποια απεργία ή ακραίες καιρικές συνθήκες. Η ζημιά ξεκίνησε στο Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης (ΚΥΤ) Παλλήνης, δηλ. σε εγκαταστάσεις του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας που διαχειρίζεται ο ΑΔΜΗΕ, εταιρεία που διαχωρίστηκε πέρσι από τη ΔΕΗ και σήμερα ελέγχεται συγκαλυμμένα από την κινεζική κρατική State Grid Corporation με συμμετοχή 24% στο μετοχικό της κεφάλαιο (51% ανήκει στο ελληνικό κράτος) και την ουσιαστική διοίκηση.

Το αρχικό συμπέρασμα εμπειρών τεχνικών ήταν ότι για τα αίτια του μπλακάουτ υπάρχουν δύο διαφορετικές πιθανές εκδοχές, γράφει η διαδικτυακή Capital της 25/8: «η πρώτη είναι ότι πρώτα λόγω βλάβης έσκασε ο σχετικά καινούργιος διακόπτης (τοποθετήθηκε το 2014) και στη συνέχεια προκάλεσε το σπάσιμο του μονωτήρα σύνδεσης του αγωγού (καλώδιο) που χτύπησε 3 ζυγούς με αποτέλεσμα να προκληθεί βραχυκύκλωμα και μπλακ άουτ. Η δεύτερη ότι πρώτα έσπασε ο μονωτήρας σύνδεσης του αγωγού και με την πτώση του αγωγού στους ζυγούς προκλήθηκε το βραχυκύκλωμα και η έκρηξη του διακόπτη» (<http://www.capital.gr/epixeiriseis/3312092/ti-krubei-to-aron-aron-porisma-gia-to-mplak-aout-tou-admie>). Αυτό που προκαλεί μεγάλη εντύπωση είναι η κατηγορηματικότητα και η σπουδή με την οποία η διοίκηση του ΑΔΜΗΕ τάχθηκε υπέρ της πρώτης εκδοχής, μαζί με τους συνδικαλιστές Κ. Μανιάτη της Ένωσης τεχνικών και Γ. Αδαμίδη, πρόεδρο της ΓΕΝΟΠ, που τοποθετήθηκαν πριν καν βγει το σχετικό πόρισμα. Επίσης είναι αξιοπροσοχής το πόσο άμεσα η κυβέρνηση μέσω Σταθάκη κάλυψε την εταιρεία με επαίνους για την «άμεση και αποτελεσματική αντίδραση» του προσωπικού της, όπως κι εκείνου του ΔΕΔΔΗΕ, θυγατρική της ΔΕΗ που διαχειρίζεται το δίκτυο διανομής, παρά το γεγονός ότι η αντίδραση αυτή δεν κατάφερε να δώσει ξανά ρεύμα στις πληγείσες περιοχές σε λιγότερο από 2,5 ώρες διακοπής.

Η αντίδραση της διοίκησης του ΑΔΜΗΕ γίνεται ακόμα πιο ύποπτη όταν λάβουμε υπόψη το ότι

τα στοιχεία που βγαίνουν στο φως ενισχύουν τη δεύτερη από τις δύο εκδοχές. «**Πρώτον**, σύμφωνα με τις μαρτυρίες αλλά και τις κλήσεις που έγιναν στην πυροσβεστική, έγιναν δύο εκρήξεις. **Δεύτερον**, υπάρχουν συγκεκριμένα δεδομένα για τους χρόνους: με διαφορά λίγων δευτερολέπτων πρώτα τέθηκαν εκτός τάσεως οι ζυγοί των 150 kV και μετά ο διακόπτης εμφανίζεται να εκρήγνυται (έμεινε ο διακόπτης από SF6). **Τρίτον**, υπάρχουν σημάδια που δείχνουν ότι οι μονωτήρες τυλίχθηκαν γύρω από τον ένα ζυγό. **Τέταρτον**, εάν ο διακόπτης είχε πρόβλημα, θα είχε δώσει συναγερμό και νορίτερα θα εμφάνιζε κάποια διαρροή, προτού εκραγεί. Σημειώνεται ότι ο διακόπτης προέρχεται από μεγάλη ευρωπαϊκή εταιρεία προμηθευτή του ΑΔΜΗΕ (Arenva)» (στο ίδιο). Με άλλα λόγια όταν ο διαχειριστής του συστήματος μεταφοράς ισχυρίζεται με κατηγορηματικότητα ότι φταίει ο διακόπτης, ουσιαστικά δείχνει να προσπερνά τα στοιχεία της έρευνας. Συγκρουόμενος με τη λογική μας λέει ότι ένας διακόπτης νέας γενιάς που μάλιστα αποκτήθηκε μόλις πριν 4 χρόνια, κατασκευασμένος από μια εκ των μεγαλύτερων εταιρειών παγκοσμίως, η οποία σημειωτέον κατασκευάζει διακόπτες για τους πυρηνικούς σταθμούς της Γαλλίας, μπορεί να εκραγεί χωρίς προειδοποίηση και χωρίς να αφήσει ίχνη. Παράγοντας με γνώση του αντικείμενου δήλωσε στην Καθημερινή της 2/9 ότι «Είναι εξαιρετικά απίθανη η περίπτωση της αστοχίας σε διακόπτη αυτής της κατηγορίας. Επιπλέον, ο ΑΔΜΗΕ παρέλαβε τον εξοπλισμό έπειτα από επιτόπια επιθεώρηση στο εργοστάσιο κατασκευής» (<http://www.kathimerini.gr/982837/article/oikonomia/epixeiriseis/to-xroniko-enos-proanaggel8entos-mplak-aoyt>). Όμως, στην πραγματικότητα, η παραπάνω εκδοχή υποστηρίζεται από την εταιρεία γιατί είναι η πλέον βολική γι' αυτήν.

Καταρχάς την απαλλάσσει από την ευθύνη διεξαγωγής ελέγχων συντήρησης καθώς αυτοί γίνονται με το μάτι και δεν μπορούν να γίνουν στους διακόπτες που είναι εσωτερικοί και δε φαίνονται. Ο ίδιος ο ΑΔΜΗΕ με το να αναγγείλει τη διενέργεια έκτακτων ελέγχων σε όλα τα ΚΥΤ μετά το περιστατικό παραδέχτηκε έμμεσα ότι οι ταχτικοί έλεγχοι

που ο ίδιος διεξάγει είναι πλημμελείς. Αλλά αυτή η αμέλεια αναδεικνύει το ληστρικό και φασιστικό χαρακτήρα του ανατολικού μονοπωλίου που ελέγχει σήμερα τη μεταφορά ηλεκτρικού ρεύματος στη χώρα μας.

Έτσι αφού διαχωρίστηκε από τη ΔΕΗ και δόθηκε στους κινέζους σοσιαλφασίστες η εταιρεία αναδιοργανώθηκε με απομάκρυνση από τις θέσεις ευθύνης τους πολλών ειδικών τεχνικών και προκαλώντας έτσι σημαντικές δυσλειτουργίες σε κρίσιμες τεχνικές υπηρεσίες: Είναι χαρακτηριστικό ότι στις θέσεις αρκετών έμπειρων διευθυντών, τομεαρχών και προϊσταμένων υπηρεσιών τοποθετήθηκαν άπειρα στελέχη που σε ορισμένες περιπτώσεις δε διαθέτουν ούτε τα τυπικά προσόντα για τη θέση που πήραν. «Αρκεί μόνο να αναφερθεί ότι στην αναδιοργάνωση τοποθετήθηκε με δυσμενή μετάθεση στη συντήρηση επικεφαλής προϊστάμενος με επιστημονικό υπόβαθρο πολιτικού μηχανικού. Το συγκεκριμένο στέλεχος έχει τεράστια εμπειρία και γνώση (ως πολιτικός μηχανικός) στο στήσιμο των πυλώνων και απομακρύνθηκε από τη θέση που γνωρίζει άριστα για να τοποθετηθεί σε ένα αντικείμενο για μηχανολόγους ηλεκτρολόγους (χωρίς να έχει τα απαραίτητα επαγγελματικά δικαιώματα). Πηγές των εργαζομένων αναφέρουν ότι στην πρόσφατη αναδιοργάνωση έγινε πλήθος τέτοιων αλλαγών όχι μόνο σε ανώτερο επίπεδο διευθυντών και τομεαρχών αλλά και πιο χαμηλά στην ιεραρχία. Κάποιοι αποδίδουν το δεύτερο συνεχόμενο πρόβλημα σε ΚΥΤ (μετά τον Άγιο Στέφανο τον Ιούλιο) ακριβώς στην παράλυση που προκάλεσε η διοικητική αναδιοργάνωση» (Capital, στο ίδιο). Την ίδια στιγμή οι απολαβές της διοίκησης εκτινάχθηκαν στα ύψη και ο παρασιτικός της χαρακτήρας δυνάμωσε. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι σύμβουλοι, από 1 που είχε η προηγούμενη διοίκηση, έγιναν 7 και αναμένεται να φτάσουν τους 10 ενώ γίνονται αθρόες προσλήψεις συμβασιούχων μέσω εργαλάβων και όχι μόνιμου προσωπικού με διαγωνισμούς. Επιπλέον, τουλάχιστο 5 στελέχη της νέας διοίκησης είδαν τις απολαβές τους να αυξάνονται και υπάρχουν πληροφορίες για μισθούς στελεχών με ελάχιστη εμπειρία που ήδη ανέρχονται στα 8-10 χιλ. ευρώ το μήνα!

Η θεωρία της εντελώς τυχαίας βλάβης βολέει τη διοίκηση του ΑΔΜΗΕ γιατί την απαλλάσσει από την κατηγορία της οργανωμένης από την ίδια τεχνικής παράλυσης. Όμως υπάρχει και μια εξίσου σημαντική αιτία για

τη συγκεκριμένη στάση της απέναντι στο μπλακάουτ της 22/8. Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, «μετά την ολοκλήρωση της απόσχισης του ΑΔΜΗΕ από τη ΔΕΗ και την είσοδο της κινεζικής State Grid στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας, η διοίκηση έχει επιχειρήσει να αλλάξει τους προμηθευτές εξοπλισμού της εταιρείας. Οι προσπάθειες αυτές μέχρι στιγμής δεν έχουν καρποφορήσει, αφού για να συμμετάσχει μια χώρα εκτός ΕΕ στις εργολαβίες του διαχειριστή του εθνικού συστήματος μεταφοράς θα πρέπει να έχει εξασφαλίσει πιστοποίηση για συμμετοχή στους ευρωπαϊκούς διαγωνισμούς ή να έχει υπογράψει τη σχετική σύμβαση του ΠΟΕ. Το να κατηγορηθεί ο νυν προμηθευτής για ελαττωματικό εξοπλισμό είναι μια εξέλιξη που πιθανόν να βελτιώσει το... κλίμα για τον «made in China» εξοπλισμό». Πρόκειται για μια απόφαση που πάρθηκε στα τέλη του '17 και που εγκαινίασε ένα 5ετές προληπτικό πρόγραμμα ανανέωσης κρίσιμων στοιχείων εξοπλισμού, πρόγραμμα που απαιτεί κεφάλαια ύψους 40 εκατ. ευρώ. Ο ενεργειακός έλεγχος της Ελλάδας είναι στρατηγική επιδίωξη του άξονα Ρωσίας-Κίνας του πολέμου και του φασισμού. Μέσω αυτού οι αδιάστατοι αυτοί ιμπεριαλιστές μπορούν να διεισδύσουν στα ευρωπαϊκά δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας, που είναι ο πρωταρχικός στόχος τους. Επίσης με τον ενεργειακό έλεγχο της χώρας οι ρωσοκινέζοι ιμπεριαλιστές μπορούν ευκολότερα να ελέγξουν το σύνολο της ντόπιας βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής καθώς και να σαμποτάρουν ότι δε μπορούν να ελέγξουν. Στο σαμποτάζ της ηλεκτρικής ενέργειας ανέκαθεν άλλωστε πρωτοστατούν οι φαιο-«κόκκινες» πολιτικές δυνάμεις.

Αυτές οργάνωσαν τελευταία το κίνημα ενάντια στην κατασκευή του ΚΥΤ Αργυρούπολης, το οποίο θα βοηθούσε το ήδη επιβαρυνόμενο από την εξυπηρέτηση του λεκανοπεδίου ΚΥΤ Παλλήνης. Συγκεκριμένοι ψευτοαριστεροί δήμαρχοι στήριζαν το κίνημα (π.χ. Κορτζίδης). Βουλευτές του ψευτοΚΚΕ συντηρούσαν το θέμα στη βουλή. Ήταν η υπό τον έλεγχο του ΣΥΡΙΖΑ περιφερειακή αρχή Αττικής που έδωσε αρνητική γνωμοδότηση για τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του συγκεκριμένου υποσταθμού παρά τη θετική εισήγηση της διεύθυνσης περιβάλλοντος το '15 (<https://energypress.gr/news/den-prohora-i-kataskeyi-toy-kyt-toy-admie-stin-argyroypoli>). Γι' αυτό είναι πολύ φυσικό που

οι πιο δουλικές απέναντι στο ρωσοκινεζικό νεοναζιστικό άξονα ελληνικές κυβερνήσεις, όπως είναι εκείνες του «αντι-διαπλεκόμενου» ΣΥΡΙΖΑ, αυτές που έδωσαν τον έλεγχο του ΑΔΜΗΕ στους κινέζους ιμπεριαλιστές, εκπροσωπούνται στη νέα διοίκηση της εταιρείας. Φήμες μιλούν ήδη για στέλεχος που διατηρεί συγγενική ή στενή φιλική σχέση με υπουργό. «Τέλος, κάποιιοι μιλούν για κομματικά και πολιτικά ρουσφέτια που επίσης εξηγούν τη σπουδή της κυβέρνησης να συγκαλύψει πιθανές διοικητικές ευθύνες για το μπλακ άουτ. Είναι χαρακτηριστικό ότι για την Τετάρτη είχε προγραμματιστεί ΔΣ της εταιρείας που θα εγκρίνει τον διορισμό νομικού συμβούλου που είχε θητεία σε γραφείο και είναι συνεργάτης υπουργού της κυβέρνησης, που ακούγεται ότι θα απομακρυνθεί από τον θώκο του στον ανασχηματισμό» (στο ίδιο).

Απόρροια του πολύχρονου παραγωγικού σαμποτάζ, στο οποίο πρωτοστατεί η ψευτοαριστερά, είναι και τα προβλήματα που εμφανίζονται στο δίκτυο διανομής. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει η κατάλληλη τεχνολογία για να εντοπίζονται εύκολα οι βλάβες στο δίκτυο διανομής (μέσω λογισμικού GIS ή με κέντρα ελέγχου των δικτύων στα μη διασυνδεδεμένα νησιά). «Ο ΔΕΔΔΗΕ, που διαχειρίζεται το δίκτυο διανομής στην ηπειρωτική χώρα και στα νησιά, έχει μειώσει τις επενδύσεις στα δίκτυα την τελευταία τριετία κατά 45% (140 εκατ. ευρώ το 2017 από 257 εκατ. ευρώ το 2014), λειτουργεί με σοβαρές ελλείψεις τεχνικού προσωπικού και με ελλείψεις σε μια σειρά από υλικά, ακόμη και σε απαραίτητα για την ασφάλεια του συστήματος. Οι περισσότερες διακοπές ρεύματος για παράδειγμα που αποδίδονται στην «κακοκαιρία» οφείλονται στο ότι δεν έχουν αντικατασταθεί αλεξικέραυνα στο δίκτυο, τα οποία δεν λειτουργούν. Για μεγάλο χρονικό διάστημα ο ΔΕΔΔΗΕ ξέμεινε από αλεξικέραυνα γιατί ο ανάδοχος στον οποίο είχε αναθέσει το έργο δεν μπορούσε να πάρει την απαραίτητη πιστοποίηση για το υλικό που θα προμήθευε την εταιρεία!» (Καθημερινή, στο ίδιο). Τέτοιου είδους προβλήματα έρχονται να προστεθούν στη χτυπητή έλλειψη τεχνικού προσωπικού, με αποτέλεσμα το πολύωρο μπλακάουτ της Ύδρας που ξεκίνησε από βλάβη στο υποθαλάσσιο καλώδιο.

Άλλο παράδειγμα σαμποτάζ στην ενέργεια είναι το πιλοτικό πρόγραμμα του ΔΕΔΔΗΕ για εγκατάσταση έξυπνων μετρητών

ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΣΦΑ ΜΕ ΔΑΝΕΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Στο συνέδριο Athens Natural Gas Forum της 30 του Ιούνη 2014, η τότε βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Ε. Ουζουνίδου, που συμμετείχε στο ίδιο πάνελ με τον επικεφαλής της Socar στην Ελλάδα-που την περίοδο εκείνη επρόκειτο να αγοράσει το ΔΕΣΦΑ-και με θέμα “οι δρόμοι του φυσικού αερίου και η στρατηγική της Ελλάδας” παρουσία του εκπροσώπου των Αζέρων, ανέφερε ότι “όταν αναλάβει η κυβέρνηση ριζοσπαστικής αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ, οι συμβάσεις τόσο του αγωγού TAP όσο και της πώλησης του ΔΕΣΦΑ θα γίνουν αντικείμενο αναδιαπραγμάτευσης και αναθεώρησης, με στόχο αφενός να αλλάξουν οι όροι διέλευσης του TAP από την Ελλάδα και αφετέρου να επιστρέψει ο ΔΕΣΦΑ υπό δημόσιο έλεγχο” (<http://www.capital.gr/News.asp?id=2053852>).

Πράγματι με αποφάσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ-το καλοκαίρι του 2016 ο αρχισαμποταριστής Σκουρλέτης αλλάζει τους όρους του διαγωνισμού-και με τις γνωστές σαμποταριστικές μεθόδους του καθεστώτος (Νέα Ανατολή, α.φ. 507) οι Αζέροι εγκαταλείπουν την εξαγορά του ΔΕΣΦΑ και παραμένουν μόνο στη συμμετοχή τους στον αγωγό TAP ο οποίος σχεδιάστηκε για να μεταφέρει αζέρικο φυσικό αέριο στην Ευρώπη. Η κατασκευή του αγωγού ήταν μια απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που σκοπό έχει την λιγότερη εξάρτησή της από το ρωσικό φυσικό αέριο. Έτσι ο ΔΕΣΦΑ παρέμεινε κρατικός για λίγο, μέχρι που στις 20 Ιουλίου του 2018 ανακοινώθηκε η πώλησή του 66% στην κοινοπραξία «SENFLUGA Energy Infrastructure Holdings S.A.» των εταιρειών Snam S.p.A., Enagás Internacional S.L.U. και Fluxys S.A. έναντι συνολικού τιμήματος 535 εκατ. ευρώ. Οι παραπάνω τρεις ευρωπαϊκές εταιρείες καθόλου τυχαία είναι και μέτοχοι στον TAP με ποσοστά

Snam 20%, Fluxys 19%, Enagás 16%, και ελέγχουν ουσιαστικά τον TAP.

Πως έγινε και στη χώρα που αγοράζουν οι ρωσοκινέζοι ιμπεριαλιστές τα βασικά της οικονομικά γάγγλια για ένα κομμάτι ψωμί, τώρα να αγοράζουν ευρωπαϊοί μονοπωλιστές; Η απάντηση βρίσκεται στο γεγονός ότι στην ηγεσία των εν λόγω εταιρειών βρίσκονται φιλορώσοι οι οποίοι και θα αλλάξουν το χαρακτήρα του TAP. Αυτό πιστεύουμε είναι το κλειδί για την εξαγορά από του ΔΕΣΦΑ από το ελληνικό κράτος και μάλιστα σε, αναλογικά με τις δυνατότητες κερδοφορίας του, σε χαμηλό τίμημα.

Πιο συγκεκριμένα: «Από το βήμα του συνεδρίου European Gas ο αναπληρωτής πρόεδρος της Gazprom τόνισε ότι η εταιρεία του διαθέτει υποδομές για την παραγωγή επιπλέον 100 δις. κ.μ. αερίου τον χρόνο, ποσότητα που μπορεί να διοχετευθεί στην Ευρώπη, αλλά όχι και τις απαραίτητες υποδομές για τη μεταφορά του στις ευρωπαϊκές χώρες που το έχουν ανάγκη. Το αέριο αυτό θα μπορούσε να φτάσει στην Ευρώπη μέσω του TAP, είπε ο Αλεξάντερ Μεντβέντεφ και διευκρίνισε ότι η εταιρεία του θα μπορούσε να αξιοποιήσει τη χωρητικότητα των 10 δις. κ.μ. αερίου που προσφέρει η δεύτερη φάση TAP» (<http://www.kathimerini.gr/31-1-2017>). Δύο ημέρες αργότερα, μέτοχοι του TAP με δηλώσεις τους, που αναφέρθηκαν από το αζέρικο πρακτορείο trand.az, «... άφηναν ανοιχτό το ενδεχόμενο μιας τέτοιας συνεργασίας. Εκπρόσωπος της Enagas, σχολιάζοντας τις δηλώσεις της Gazprom σημείωσε ότι «αν ένας προμηθευτής ζητήσει μεταφορική δυνατότητα στον TAP στη δευτερογενή αγορά ή στο open season και είναι σύμφωνος με το ρυθμιστικό πλαίσιο, τότε ο TAP θα προσφέρει χωρητικότητα και υπηρεσίες». Στο θέμα τοποθετήθηκε και ο αντιπρόεδρος της ιταλικής Snam, Φεντερίκο Ερμόλι, δηλώνοντας ότι η χωρητικότητα του TAP μπορεί να επεκταθεί και να χρησιμοποιηθεί για τη μεταφορά ρωσικού αερίου στην

Ευρώπη. «Πρόκειται για πολύ καλή ιδέα», ήταν εξάλλου το σχόλιο του διευθύνοντος συμβούλου της βελγικής Fluxys, Πασκάλ ντε Μπακ» (στο ίδιο). Πιο αποκαλυπτικός ήταν ο επικεφαλής Διεθνών Δραστηριοτήτων της ιταλικής Snam Ερμόλι σε συνέντευξή του στην Καθημερινή της 23-2-2018. Εκεί ανακοινώνει τη στρατηγική της Snam για την ανάπτυξη του ΔΕΣΦΑ σε περίπτωση που η κοινοπραξία στην οποία συμμετέχει) κερδίσει τον διαγωνισμό. Ερώτηση της εφημερίδας: «Αν κερδίσετε τον διαγωνισμό, τι σκοπεύετε να πράξετε έτσι ώστε να παρέχει ο ΔΕΣΦΑ οικονομικά ανταγωνιστικές υπηρεσίες προς τους χρήστες και να αναπτυχθεί η ελληνική αγορά φυσικού αερίου; – Κατά την άποψή μας, ο καλύτερος τρόπος για να έχει ένα σύστημα φυσικού αερίου πιο ανταγωνιστικό κόστος είναι η περαιτέρω ανάπτυξη των υποδομών. Πιο συγκεκριμένα, νέες διασυνδέσεις με πηγές προμήθειας αερίου για διαφοροποίηση στην προμήθεια και διασυνδέσεις με άλλα δίκτυα για την ανάπτυξη διαμετακόμισης, αλλά και καλύτερη ενσωμάτωση του συστήματος στην Ευρώπη και στην περιοχή της Μεσογείου». Και συνεχίζει παρακάτω για το τι εννοεί όταν λέει για διαφοροποίηση στην προμήθεια. «— Η Snam σκοπεύει να ανοίξει κεντρικά γραφεία στην Αθήνα, απ' όπου θα διευθύνει τις στρατηγικές σημασίας αναπτυξιακές δραστηριότητες της στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, μια περιοχή με σημαντικές ευκαιρίες για το φυσικό αέριο από την Κασπία, τη Ρωσία και πιθανότατα από το Ισραήλ, την Κύπρο και τον Λίβανο». Οι μόνοι υπαρκτοί πάροχοι αυτή τη στιγμή φυσικού αερίου είναι η Ρωσία και το αέριο από την Κασπία και κατά συνέπεια η οποιαδήποτε ανάπτυξη της αγοράς του φυσικού αερίου δεν μπορεί να αφορά άλλο από την παραπάνω ανάπτυξη με ρωσικό φυσικό αέριο. Αυτό φαίνεται εξ άλλου, όπως γράψαμε και πριν, ότι ενώ ο TAP σχεδιάστηκε για να μεταφέρει αζέρικο φυσικό αέριο, οι βασικοί του μέτοχοι σκοπεύουν να του αλλάξουν το σχεδιασμό. Αντί δηλαδή η Ευρώπη να απεξαρτηθεί ή τουλάχιστον να

έχει και άλλες εναλλακτικές πηγές τροφοδοσίας με αέριο, θα εξαρτηθεί ακόμη πιο πολύ.

Αυτήν την πολιτική, δηλαδή την παραπέρα εξάρτηση της χώρας μας και της Ευρώπης από το ρωσικό φυσικό αέριο θα εξυπηρετήσουν οι αγοραστές ενός ακόμη ελληνικού εθνικού πόρου.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Κυριολεκτικά οι ρωσοδούλοι σαμποταριστές ξεπούλησαν το ΔΕΣΦΑ. Και τον ξεπούλησαν, γιατί αυτός αποτελεί μια κατεξοχήν κερδοφόρα επιχείρηση. Σύμφωνα με τους δημοσιευμένους ισολογισμούς του από το 2011 μέχρι και το 2017 τα καθαρά κέρδη (τα κέρδη δηλαδή που απομένουν μετά την πληρωμή των φόρων) ανέρχονται στα 279 εκατ. ευρώ, ενώ «σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, τα ταμειακά διαθέσιμα και ισοδύναμα της εταιρείας στις 31 Δεκεμβρίου του 2017 ήταν 227,77 εκατ. ευρώ» (<http://www.capital.gr/8-4-2018>). Τα καθαρά κέρδη για το 2017 ήταν 85,6 εκατ. ευρώ. Αυτό θα πει πως το ελληνικό κράτος θα εισέπραττε το αντίτιμο της πώλησης σε περίπου 4 με 5 χρόνια από σήμερα.

Και ενώ θα περίμενε κανείς να εισρεύσει μισό δις ευρώ στη χώρα από τους αγοραστές-επενδυτές, στο τέλος του Αυγούστου η Εθνική Τράπεζα ανακοινώνει «η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. ολοκλήρωσε επιτυχώς την δόμησης, έγκριση και συμβασιοποίηση διμερούς κοινού ομολογιακού δανείου εξαγοράς ύψους 350 εκατ. ευρώ, με αποκλειστική, πλήρη ανάληψη αυτού από την Εθνική Τράπεζα, προς την Κοινοπραξία των Ευρωπαϊκών κολοσσών Snam (60%), Enagás (20%) και Fluxys (20%)» (<http://www.capital.gr/30-8-2018>). Δηλαδή τους δανείσαμε για να μας αγοράσουν!

Μπροστά σε αυτό το πρωτοφανές έγκλημα, κανένα κόμμα, καμιά δήθεν αριστερή οργάνωση δεν μίλησε και δεν διαμαρτυρήθηκε.

Μόνο πράκτορες αποικιοκρατών μπορούν να συμπεριφέρονται έτσι απέναντι στη χώρα τους.

σε 170.000 καταναλωτές που θα μπορούσε να συμβάλει στην εξοικονόμηση ενέργειας και την καταπολέμηση της ρευματοκλοπής, ένα πρόγραμμα που έχει ωστόσο σκαλώσει εδώ και μια δεκαετία. Ο τελευταίος διαγωνισμός έχει μπλοκάρει στο ΣτΕ κατόπιν προσφυγής του δεύτερου μειοδότη OTE-Intrakat-Intarsoft International (ανάδοχος αναδείχτηκε η Intracom Telecom). Το ΣτΕ έκανε δεχτή την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (World Energy News, 23/3/17) και έτσι ο διαγωνισμός κινδυνεύει τώρα να ακυρωθεί και να επαναπροκηρυχθεί με ότι αυτό σημαίνει για τα χρονοδιαγράμματα υλοποίησης του έργου. Να σημειώσουμε ότι ο ανάδοχος θα έχει

τελικά το πρόκριμα στο μελλοντικό μεγάλο διαγωνισμό για την αντικατάσταση 7,5 εκατ. μετρητών της ΔΕΗ, ένα επενδυτικό πρόγραμμα άνω του 1 δις ευρώ που πολύ θα ήθελε να αναλάβει η κινεζική CMEC μαζί με τη MICRODATA του πρώην προέδρου της ΓΕΝΟΠ, Ν. Μπάκουλη, κοινοπραξία που πετάχτηκε έξω από το «μικρό» διαγωνισμό. Στους σχεδιασμούς των κινέζων νεοαποικιοκρατών περιλαμβάνεται και η δημιουργία κάποιων μονάδων παραγωγής, όπως π.χ. εργοστάσιο «έξυπνων» μετρητών για το οποίο η ΔΕΗ έδειξε πρόθυμη να συνεργαστεί με την CMEC. Αυτό όμως θα βαθύνει το ρόλο της χώρας μας σαν εργαλείο της επιθετικής πολιτικής

του ανατολικού πολεμικού άξονα και θα την εξαρτήσει περισσότερο στο άρμα του. Τα σχέδια αφορούν στην πραγματικότητα μοναχά γραμμές συναρμολόγησης ή ήπιας μετασκευής σε χώρες της ΕΕ που θα επιτρέψουν στα κινεζικά προϊόντα να πάρουν ευρωπαϊκή πιστοποίηση. Έτσι αφενός εξασφαλίζεται προστασία από πιθανά antidumping μέτρα κι αφετέρου ανοίγει ο δρόμος για τη χρήση κινεζικής προέλευσης προϊόντων σε ευρωπαϊκές χώρες (βλ. Capital, 25/10/16). Όλα λοιπόν τα παιχνίδια των κινέζων φασιστών (και των ρώσων συμμάχων τους που έχουν το γενικό πολιτικό πρόσταγμα στη χώρα μας) με την ενέργεια

υποκρύπτουν τις βαθύτερες επεκτατικές επιδιώξεις αυτών των αδίσταχτων ληστών, επιδιώξεις που αφορούν την ενεργειακή και πολιτικοστρατιωτική διείσδυση τους στην Ευρώπη η οποία αδυνατεί λόγω υφεσιασμού των μονοπωλιστών της να τους αντιμετωπίσει. Σε προηγούμενο άρθρο μας (oakke.gr, 17/6) αναλύσαμε τον τρόπο με τον οποίο το κινεζικό μονοπώλιο σαμποτάρει τη σχεδιαζόμενη από ευρωπαϊκό φορέα ηλεκτρική γραμμή Ισραήλ-Κύπρου-Κρήτης-Αττικής. Εξαιτίας των χειρισμών του ΑΔΜΗΕ και του πολύχρονου ενεργειακού σαμποτάζ, η Κρήτη κινδυνεύει να μείνει χωρίς ρεύμα μέσα στο 2020. Εκτός αυτού, η εταιρεία έχει καταγα-

γελθεί από ενώσεις καταναλωτών (EBIKEN) ότι παραβιάζει την ηλεκτρική διασύνδεση της χώρας με γειτονικές της και την ΕΕ με αποτέλεσμα να διατηρείται ακριβή η ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνει, κι αυτό το βάρος περνάει σε όλη σχεδόν την κοινωνία.

Διανύουμε μια εποχή όπου οι καταστροφικές επιπτώσεις της επέλασης του ανατολικού φασιστικού άξονα στη χώρα μας έχουν αρχίσει να γίνονται πλατύτερα αισθητές μέσα στο λαό. Με άλλα λόγια, η αυτοκρατορία που χτίζουν οι νέοι μακελάρηδες της ανθρωπότητας ρώσοι και κινέζοι νέοι χίτλερ εμφανίζει τις πρώτες επικίνδυνες γι' αυτήν ρωγμές.

Η ΚΟΣΚΟ κλείνει τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος!

Αντίσταση στους κινέζους αποικιοκράτες και στα ντόπια τσιράκια τους

Το αποικιοκρατικό πρόσωπο του φασιστικού κρατικού μονοπωλίου της ΚΟΣΚΟ που το διακομματικό καθεστώς έχει εγκαταστήσει στο λιμάνι του Πειραιά, αποκαλύπτεται από το ότι ο αγαπημένος «στρατηγικός επενδυτής» του καθεστώτος κάνει ότι μπορεί για να κλείσει την Ζώνη του Περάματος και να την μετατρέψει σε χώρο εμπορευματοκιβωτίων, από τη μία καθυστερώντας και τελικά ματαιώνοντας τις προγραμματισμένες της επενδύσεις, και από την άλλη αυξάνοντας τα τιμολόγια των χρηστών ώστε να χάσει κάθε ανταγωνιστικότητα

Πως η ΚΟΣΚΟ σε συνεργασία με το κράτος ματαίωσε την επένδυση στη ναυπηγοεπισκευή

Οι διακηρύξεις της ΚΟΣΚΟ περί ανάπτυξης της επισκευής στην μισοπεθαμένη Ζώνη των κάποτε πάνω από 5000 μεταλλεργατών είχαν προκαλέσει την ελπίδα σε αυτούς για μία κάποια ανακούφιση από το εφιαλτικό τους μαρτύριο της ανεργίας στο οποίο τους έχει καταδικάσει το καθεστώς των σαμποτέρ της παραγωγής με πρωτοστάτη το ψευτοΚΚΕ. Η ΚΟΣΚΟ πάτησε το πόδι της στη Ζώνη όταν της δόθηκαν σε ουσιαστικά εξευτελιστική τιμή οι μετοχές και η διοίκηση του μεγαλύτερου λιμανιού της χώρας από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το 2016. Είμαστε σήμερα στο 2018. Η Ζώνη παραμένει σε κόμα, ενώ η ΚΟΣΚΟ, όταν πήρε τον ΟΛΠ, στον οποίο ανήκει και το έδαφος της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, υποσχέθηκε ένα πελώριο επενδυτικό πρόγραμμα που περιλάμβανε 55 εκ ευρώ μόνο για τη ναυπηγοεπισκευή.

Η βασική δέσμευση της Cosco για τη Ζώνη που προκύπτει από τη σύμβαση παραχώρησης ήταν να φέρει μία καινούρια δεξαμενή, ενώ είχε υποσχεθεί και μια πολύ μεγάλη, μία υπερ-δεξαμενή 300.000 τόνων για να έρθουν καράβια, δουλειές και να ανακουφιστούν οι άνεργοι, αλλά αυτή την υποσχέθηκε εκτός σύμβασης, μόνο και μόνο για να δημιουργήσει το αντίστοιχο κλίμα υπέρ της για να πάρει τον ΟΛΠ, αλλά χωρίς να δεσμεύεται.

Τελικά τη δεξαμενή που την ανέφερε η σύμβαση, την έφερε η ΚΟΣΚΟ στη Ζώνη τον Μάρτη του 2018 αντί για το Νοέμβρη του 2017 όπως ήταν ο αρχικός προγραμματισμός, και άρχισε να λειτουργεί μόλις τον Μάη του 2018. Η δεξαμενή όμως αυτή ήταν μεταχειρισμένη και μάλιστα κακοσυντηρημένη με αποτέλεσμα λίγους μήνες μετά την τοποθέτησή της να ανασταλεί η λειτουργία της λόγω προβλημάτων που εμφάνισε τον Αύγουστο. Σε επιθεώρηση που έγινε καταγράφηκαν 26 παρατηρήσεις-ελλείψεις σε σχέση με τις προδιαγραφές με τις οποίες αγοράστηκε και για τις οποίες καταβλήθηκαν στην ΚΟΣΚΟ 23 εκ ευρώ από τον ΟΛΠ, ύστερα από διεθνή διαγωνισμό!!!... Μέχρι σήμερα η Ρυθμιστική Αρχή Λιμένος που είναι αρμόδια για την τήρηση της σύμβασης παραχώρησης δεν έχει μιλήσει για αυτό το σκάνδαλο, δηλ. ότι η Cosco διαγράφει 23 εκ ευρώ από το λογαριασμό των 55 εκ ευρώ για τα οποία έχει δεσμευτεί για επενδύσεις, χωρίς το ποσό αυτό τελικά να έχει διατεθεί για την επένδυση για την οποία προορίστηκε.

Πως ΚΟΣΚΟ και κυβέρνηση στήσανε το πρόσημα για να κλείσουν τη Ζώνη

Αλλά στη συνέχεια και σε συνεργασία με την κυβέρνηση, η ΚΟΣΚΟ βρήκε το πρόσημα για να μη λειτουργήσει καθόλου αυτή η δεξαμενή, ούτε μετά από επισκευές, και όχι μόνο αυτό, αλλά βρήκε και το πρόσημα για να μην υλοποιηθεί και καμία άλλη επένδυση στη Ζώνη.

Συγκεκριμένα η Cosco έβαλε ξαφνικά τον όρο να της δώσει το κράτος άδεια ναυπηγείου στο Πέραμα, ενώ κάτι τέτοιο δεν προβλεπόταν στη σύμβαση της παραχώρησης, και κυρίως δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί!!! Γιατί οι βιομηχανοκτόνοι νόμοι που ισχύουν από τη δεκαετία του 1980 απαγορεύουν τις οχλούσες βιομηχανίες στην Αττική, και αυτό το γνώριζε η Κόσκο.

Στη σύμβαση παραχώρησης προβλεπόταν μόνο η υποχρέωση της ΚΟΣΚΟ να φέρει τη δεξαμενή για να γίνονται επισκευές από διάφορες επιχειρήσεις, συνήθως μικρές και μεσαίες, όπως έκανε πάντα η Ζώνη του Περάματος και όχι ναυπήγηση πλοίων. Ναυπηγήσεις μικρών στο μεγαλύτερο ποσοστό τους πλοίων στα γίνονταν καρνάγια της Ζώνης από μικρομεσαίες ναυπηγικές εταιρείες, ενώ των μεγάλων πλοίων γίνονταν κυρίως στα δύο σαμποταρισμένα και σχεδόν απονεκρωμένα σήμερα μεγάλα ναυπηγεία του Σκαραμαγκά και της Ελευσίνας.

Επιπλέον στη σύμβαση με το ελληνικό κράτος όχι μόνο δεν προβλεπόταν άδεια ναυπηγείου στον ΟΛΠ-ΚΟΣΚΟ, **αλλά υπήρχε ρητός περιορισμός να μην γίνει κάτι τέτοιο για να μη θιγούν τα δικαιώματα των επισκευαστικών επιχειρήσεων και των ναυπηγείων που δραστηριοποιούνται ήδη στην περιοχή.**

Όπως αναμενόταν η Περιφέρεια Αττικής υπό την αρχισυριζαία Δούρου πανεύκολα αρνήθηκε να δώσει την άδεια του ναυπηγείου γιατί όπως είπαμε στα πλαίσια της σαμποταριστικής πολιτικής του κράτους υπάρχει από τα μέσα του 1980 η σχετική νομοθεσία που απαγορεύει επιχειρήσεις βαριάς όχλησης όπως τα ναυπηγεία στην περιοχή, με το κράτος να έχει τη δυνατότητα μόνο κατ' εξαίρεση να δίνει τέτοιες άδειες (τέσσερις τέτοιες έχουν δοθεί). Αλλά το κράτος δεν έκανε πέμπτη εξαίρεση στην περίπτωση αυτή. Στην ΚΟΣΚΟ λοιπόν που το ίδιο κράτος σκύβει ανελλιπώς το κεφάλι και δίνει άδειες να χτίζει ότι θέλει χωρίς έλεγχο και χωρίς πρόβλημα ταχύτατα στο

λιμάνι (<http://oakke.gr/sabotaz-crisis/samboptaz---ρωσοκινεζικη-διεισδυση/item/685->), τώρα ξαφνικά πρόβαλε με σθένος αντίσταση για να δώσει την άδεια του ναυπηγείου. Η απόφαση της Δούρου επικυρώθηκε και από το υπουργείο Οικονομίας. Σύσσωμη η κυβερνητική μηχανή συστρατεύτηκε σε σύγκρουση υποτίθεται με τα συμφέροντα του κινέζικου μονοπώλιου. Η ΚΟΣΚΟ τώρα αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και μέχρι να τελειώσουν όλα αυτά τα τερτίπια το Πέραμα θα μένει χωρίς νέα δεξαμενή και χωρίς πλοία.

Το βασικό όμως δεν αν έπρεπε η όχι να δώσει την άδεια η κυβέρνηση. Το βασικό είναι τι δουλειά είχε σε κάθε περίπτωση η ΚΟΣΚΟ που σαν ΟΛΠ έχει διαχείριση μόνο των χώρων της Ζώνης να θέλει να πάρει και άδεια ναυπηγείων, πράγμα που δεν προβλέπεται από τη σύμβαση, και να μην θέλει να κάνει αυτό που πρόβλεπε η σύμβαση : Γιατί αρνήθηκε να εκτελέσει τις συμβατικές της υποχρεώσεις για την επισκευαστική δραστηριότητα για την οποία είχε δεσμευτεί, και να βάλει σε πλήρη λειτουργία τη δεξαμενή, γερή και χωρίς προβλήματα λειτουργίας, να κάνει τη δουλειά για την οποία την έφερε; Πως ανακάλυψε εκ των υστέρων ότι θα μπορούσε να λειτουργήσει την πλωτή δεξαμενή μόνο αν τη χρησιμοποιούσε και για ναυπηγικές δραστηριότητες; Πως πρόκυψε ξαφνικά ένα ζήτημα το οποίο δεν είχε προβληθεί ποτέ σαν απαίτηση από την Κόσκο στη σύμβαση μεταβίβασης των μετοχών τη στιγμή που είχε καταφέρει μέχρι και να σταματήσει τη συνεδρίαση της Βουλής όταν ψηφίζονταν ο νόμος που θα την έβαζε σε εφαρμογή για να τον αλλάξει; **Πως δηλαδή έφερε η ίδια ένα εμπόδιο που δεν υπήρχε για να συνεχιστεί η επισκευαστική δραστηριότητα στη Ζώνη με τις νέες υποδομές για τις οποίες είχε δεσμευτεί; Και αν ήθελε πραγματικά τόσο πολύ και τη ναυπηγική δραστηριότητα εκτός από την επισκευαστική, ποιος την εμπόδιζε ανεξάρτητα από το ζήτημα της λειτουργίας της πλωτής δεξαμενής να κάνει μία, δύο, τρεις, δέκα αιτήσεις για την εγκατάσταση και νέων δεξαμενών ειδικές για ναυπηγεία, δίπλα στις επισκευαστικές δραστηριότητες και τις δεξαμενές που είχε υποχρέωση να έχει; Επιπλέον γιατί έφερε όλους τους εργολάβους της Ζώνης σε αντιπαράθεση μαζί της ζητώντας μαζί με την άδεια ναυπήγησης ένα νέο καθεστώς λειτουργίας τους που τους υπαγόρευε ουσιαστικά να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους μόνο στις κατασκευές, επιβαρύνοντας έτσι ακόμα περισσότερο τη θέση της για το αίτημα της χορήγησης άδειας ναυπηγείου στη Ζώνη;**

Αυτό το τελευταίο η ΚΟΣΚΟ το έβαλε προφανώς επίτηδες για να μην πάρει σίγουρα άδεια ναυπηγείου, με το να στρέψει όλο τον κόσμο της Ζώνης κατά του ναυπηγείου που τάχα 'ηθελε. Έβαλε

δηλαδή ξαφνικά το ζήτημα ότι οποιαδήποτε επιχείρηση θέλει να δραστηριοποιηθεί στη Ζώνη πρέπει να παίρνει άδεια από την ΚΟΣΚΟ, που σημαίνει ότι **έπρεπε να έχει φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα για να μπορεί να αναλάβει οποιαδήποτε δουλειά (!), αλλά και να πάρει ειδική τεχνική πιστοποίηση για ναυπηγικά έργα.** Όμως αυτές οι δύο απαιτήσεις σημαίνουν ότι σε αυτή την εποχή που είναι όλες αυτές οι εταιρείες καταχρεωμένες και οι περισσότερες δεν έχουν τέτοιες πιστοποιήσεις θα οδηγούνταν σε κλείσιμο. Ήρθε δηλαδή ένα μονοπώλιο που έχει καταπατήσει κάθε εργασιακή νομοθεσία στη χώρα, που έχει κληθεί να δώσει εξηγήσεις στα πλαίσια έρευνας της OLAF (ευρωπαϊκής επιτροπής για το οικονομικό έγκλημα) για διαπιστωμένο λαθρεμπόριο που έγινε μέσα από το λιμάνι του Πειραιά αφού αυτό είχε περάσει στον έλεγχο της ΚΟΣΚΟ, να επιβάλει ξαφνικά νομιμότητα, τάξη και ψηλά τεχνικά στάνταρ!!! **Αν τα έλεγε αυτά στους εργολάβους πριν πάρει το λιμάνι και όχι τα αντίθετα αυτοί δεν θα είχαν ποτέ δεχτεί την αγορά, αλλά ούτε και οι εργάτες που δουλεύουν στους συγκεκριμένους εργολάβους και όχι σε κάποιους άλλους.**

Το αποτέλεσμα ήταν το σύνολο των εταιρειών της Ζώνης-πλην μιας χούφτας- να εξεγερθούν ενάντια στην ξαφνική αντισυμβατική και παράνομη απαίτηση της ΚΟΣΚΟ και προς μεγάλη χαρά της να σχηματιστεί ένα τόσο πλατύ μέτωπο ενάντια στο ναυπηγείο, που οι συριζαίοι βρέθηκαν να είναι δημοφιλείς όσο ποτέ όταν είπαν το «όχι» που με τόση λαχτάρα περίμενε η ΚΟΣΚΟ.

Πως οι επενδύσεις που δεν γίνονται στη Ζώνη οδηγούν στο κλείσιμο της.

Κι όμως η ΚΟΣΚΟ αυξάνει την ίδια ώρα το νοίκι για τους χώρους επισκευής

Το ότι η ΚΟΣΚΟ θέλει να κλείσει τη Ζώνη δεν συνάγεται μόνο από το ότι δεν τηρεί τις συμβατικές της υποχρεώσεις φέρνοντας και λειτουργώντας τις τόσο απαραίτητες μεγάλες δεξαμενές.

Η δημοσιευμένη επίσημη έκθεση του ΟΛΠ για το 2017 μιλάει από μόνη της. Ο Σταθμός Εμπορευματοκιβωτίων που ενδιαφέρει ουσιαστικά την ΚΟΣΚΟ για τη διακίνηση των εμπορευμάτων της Κίνας στην Ευρώπη και παγκόσμια, παρουσίασε αύξηση στη διακίνηση **70,6%**. Εκεί στις προβλήτες II και III έχει επιτραπεί στην ΚΟΣΚΟ να εγκαταστήσει το γνωστό εργασιακό της κάτεργο - γκέτο. Αντίθετα η ναυπηγοεπισκευή ζώνη (Ζώνη τη λένε οι πειραιώτες για συντομία) σημείωσε την ελάχιστη αύξηση του **3,9%** (!) με ...244 πλοία το 2017 έναντι 235 πλοίων το 2016. Αυτοί οι αριθμοί αφορούν τις επισκευές στις δεξαμενές και τις ναυπηγοεπισκευαστικές περιοχές της ΟΛΠ συμπεριλαμβανομένης της Ζώνης. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση η

πορεία των ναυπηγοεπισκευών περιορίζεται σημαντικά από τη χωρητικότητα των υποδομών, δηλαδή των δεξαμενών, και στο πλαίσιο αυτό, όπως αναφέρει η έκθεση ήδη μέσα στο 1ο τρίμηνο του 2018 έπρεπε να είχε εγκατασταθεί στη Ζώνη η νέα δεξαμενή με μεταφορική ικανότητα 80.000 τόνων, και ανυψωτική ικανότητα 22.000 τόνων, που, όπως είπαμε παραπάνω, τελικά αχρηστεύθηκε.

Το πιο αποκαλυπτικό λοιπόν για το ότι η ΚΟΣΚΟ δεν θέλει την λειτουργία της Ζώνης αλλά θέλει να αναχαιτίσει την οποιαδήποτε προσέλευση πλοίων είναι ότι υπερδιπλασίασε τα τιμολόγια παραμονής των πλοίων στους επισκευαστικούς χώρους, με αποτέλεσμα να αυξηθεί το συνολικό κόστος των εργασιών για τους πλοιοκτήτες, που σημαίνει ότι δύσκολα θα επιλέγουν τη Ζώνη για να κάνουν επισκευές όταν μπορούν να βρουν πιο φθηνά γειτονικά ναυπηγεία (<https://peiraiotika.gr/irthan-oi-ependytes-tis-cosco-kai-afksithikan-ta-timologia-140-anaptyksara-leme/#>).

Η ΚΟΣΚΟ έχει την πιο μεγάλη ναυπηγοεπισκευαστική της δραστηριότητα στην ίδια την Κίνα, και ο Πειραιάς δεν της χρειάζεται, ιδιαίτερα δεν είναι μέσα στους στόχους του αποικιοκρατικού κινέζικου μονοπώλιου να αναπτύξει στις αποικιοκρατούμενες χώρες σύγχρονες παραγωγικές υποδομές, ούτε το ντόπιο κεφάλαιο, ούτε το εργατικό κίνημα που θα προέκυπτε από αυτές. Γι αυτό το λόγο, το καθεστώς το οποίο υπηρετεί τα κινέζικα συμφέροντα κάνει ότι μπορεί για να μην υπάρξει καμία ναυπηγοεπισκευή στο Πέραμα, όπως γενικότερα και καμιά σύγχρονη βιομηχανία.

Σημειώνουμε ότι την ώρα που υποτίθεται ότι η κυβέρνηση ύψωνε ανάστημα στην ΚΟΣΚΟ, ο Κοτζιάς προγραμματίζε μια τριήμερη επίσκεψη στην Κίνα στις 27-29 Αυγούστου (τέταρτη κατά σειρά από το 2015 που ανέλαβε το υπουργείο), προσκεκλημένος του κινέζου ομολόγου του. Στη διάρκεια της επίσκεψης υπέγραψε οικονομικές συμφωνίες στα πλαίσια του στρατηγικού σχεδίου του κινέζικου ιμπεριαλισμού "Μία ζώνη, ένας δρόμος" που αφορά την ανάπτυξη ενός ευρύτατου δικτύου παγκόσμια για τη διακίνηση εμπορευμάτων το οποίο μπορεί ασφαλώς εύκολα να χρησιμοποιηθεί σαν εργαλείο οικονομικής εξάρτησης των χωρών από τις οποίες περνάει αυτός ο διάδρομος (ήδη χρησιμοποιείται έτσι πχ Κεϋλάνη), αλλά και για μεταφορά στρατευμάτων

και πολεμικού υλικού. Στην ατζέντα όμως ήταν και μία συνάντηση με τον πρόεδρο της ΚΟΣΚΟ.

Πράγματι στις 29/8 μία βδομάδα περίπου μετά την ...κυβερνητική εξέγερση, ο Κοτζιάς συναντήθηκε με τον πρόεδρο της ΚΟΣΚΟ, Ξου Λιρονγκ, στην έδρα της εταιρείας (!) Παραθέτουμε αυτούσιο το σχετικό απόσπασμα του ρεπορτάζ της *Ναυτεμπορικής* (<https://www.naftemporiki.gr/story/1386115/epafes-kotzia-me-cosco-kai-aksiomatouxous-tis-sagkais>): <<κοινή επωδός ήταν η σημασία της περαιτέρω ανάπτυξης της συνεργασίας Ελλάδας-Κίνας. Ο Xu Lirong ανέλυσε όλο το φάσμα των δραστηριοτήτων της ναυτιλιακής εταιρείας, με ιδιαίτερη έμφαση στον κομβικό ρόλο του λιμένα Πειραιώς για την ανάπτυξη του εμπορίου στην Ευρώπη και την περιοχή της Μεσογείου. Εξέφρασε τέλος, την ικανοποίησή του για τη συνεργασία της ΚΟΣΚΟ με την Ελλάδα, τονίζοντας τη γεωμετρική αύξηση του όγκου εμπορευμάτων που διακινείται μέσω Πειραιώς, αναδεικνύοντας τον σε κορυφαίο λιμένα παγκοσμίως>>.

Τον ένοιαζε τον Ξου Λιρονγκ για το επενδυτικό πρόγραμμα της ΚΟΣΚΟ στο Πέραμα; Όχι, καθόλου. Τον ένοιαζε τον Κοτζιά; Όχι, καθόλου επίσης. Συνεννοήθηκαν και εκεί περίφημα, όπως συνεννοούνται κι εδώ.

Πάντως μόνο το ψευτοΚΚΕ ανάλαβε να θιχτεί για λογαριασμό της ΚΟΣΚΟ, παρόλο που δεν ίδρωσε το αντί της ίδιας, και μάλιστα σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Έτσι, ο Ριζοπάσης, αντί να καταγγείλει το κινέζικο μονοπώλιο για την αποικιοκρατική του αλαζονεία, και τον εμπαιγμό των χιλιάδων ανέργων του Περάματος, βρήκε ότι είναι θύμα!!! Σύμφωνα με το *Ριζοπάση*, η ΚΟΣΚΟ έχει εμπλακεί σε μία "δίνη αντιθέσεων" λόγω της οποίας <<θα δυσκολευτεί να αναπτύξει ανταγωνιστική δραστηριότητα στη ναυπηγοεπισκευή, όπου αμερικανικές πολυεθνικές επενδύουν μεγάλα ποσά, όπως έγινε για παράδειγμα στη Σύδρο από την ONEX και ενώ εκκρεμεί η πώληση των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά και Ελευσίνας. Σε μια παράλληλη εξέλιξη, γερμανικές εφημερίδες κατέγραψαν τη «δυσφάσκεια» της κυβέρνησης Μέρκελ για τις νέες οικονομικές συμφωνίες που υπέγραψε με τους Κινέζους ομολόγους του ο Έλληνας ΥΠΕΞ, στο πλαίσιο του σχεδίου «Μία ζώνη, ένας δρόμος», επειδή η παραπέρα αναβάθμιση του λιμανιού του Πειραιά βάζει εμπόδια στην ανάπτυξη παρόμοιων δραστηριοτήτων στο ανταγωνι-

στικό λιμάνι του Αμβούργου. Θυμίζουμε, επίσης, ότι για άλλους λόγους (γεωπολιτικούς και κυρίως στρατιωτικούς), ενστάσεις είχαν εκφράσει και οι Αμερικανοί για τη διαδικασία πώλησης του λιμανιού στη Θεσσαλονίκη, επειδή αυτό κατέληξε σε σύμπραξη ομίλων όπου μαζί με γερμανικά, συμμετέχουν και ρωσικά κεφάλαια>> (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=9977405&textCriteriaClause=%2BCOSCO>). Υπεράσπιση της Κίνας, ως αντι-αμερικανικής, αντι-ευρωπαϊκής "επενδυτικής" δύναμης στη χώρα, χωρίς υπεράσπιση του πολιτικού αφεντικού, της Ρωσίας του Πούτιν, δεν επιτρέπεται. Τέτοιο κυνισμό μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να επιδεικνύει απέναντι στην εγκληματική καταδίκη της Ζώνης και των ανέργων της σε αργό θάνατο από μία αποικιοκρατική δύναμη, την ίδια ώρα που οι λιγοστοί εργαζόμενοι της Ζώνης αναγκάζονται όλο και περισσότερο να δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας, ενώ άλλοι 1500 εργαζόμενοι στενάζουν λίγο πιο δίπλα στο κάτεργο του ΣΕΜΠΟ αφού μέσα σε συνθήκες φρικτής ανεργίας δεν είναι εύκολο να σηκώσουν κεράλι. Γιατί τι άλλο είναι αυτή η ωμή κάλυψη της παραβίασης των συμβατικών υποχρεώσεων της ΚΟΣΚΟ λόγω κάποιας υποτιθέμενης επίθεσης που δέχεται από αμερικανούς και ευρωπαίους για την οποία μάλιστα η ίδια ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε;

Το τρομερό εδώ δεν είναι ότι ο Ριζοπάσης και το ψευτοΚΚΕ έχουν αναλάβει εκπρόσωποι τύπου του κινέζικου κράτους. Και ποιο κοινοβουλευτικό κόμμα στη χώρα μας δεν λατρεύει τους κινέζους φασίστες; Το τρομερό είναι ότι αυτό το κόμμα έχει το θράσος να εμφανίζεται σαν εκπρόσωπος των συμφερόντων των εργατών της Ζώνης, την ώρα που η Κίνα την κλείνει και πετάει στην ανεργία ΟΛΟΥΣ τους μεταλλεργάτες της.

Αυτό το τρομερό γινόταν από πάντα αλλά μόνο τώρα έρχεται στην επιφάνεια. Γιατί πάντα ήταν αυτή η πολιτική δύναμη το ψευτοΚΚΕ, και πάντα αυτό το πουλημένο συνδικάτο του, του ΠΑΜΕ που έκανε ότι μπορούσε για να εμποδίσει οποιαδήποτε ανάπτυξη στη Ζώνη ώστε να μπορέσει να παραδοθεί τζάμπα στην ΚΟΣΚΟ και αυτή να την κλείσει έτσι ρημαγμένη και άδεια από πλοία ώστε κανείς μεταλλεργάτης να μην το καταλάβει σαν μια νέα κατάσταση που εκείνη προκάλεσε και θυμώσει μαζί της;

Αλλά δεν θα περάσει εύκολα στους πράκτορες των ρωσοκινέζων ναζί. Γιατί τα εγκλήματά τους συσσωρεύονται.

Τώρα εμπαιζουν τους εργάτες στις προβλήτες II και III, και τους υπόσχονται σαν ΠΑΜΕ και ΕΝΕΔΕΠ μία απελευθέρωση από το κάτεργο των αυθαίρετων ωραρίων, της απλήρωτης εργασίας, των απλήρωτων υπερωριών, των ελλειπών μέτρων ασφάλειας, των τραυματισμών και ατυχημάτων που έχουν γίνει ρουτίνα, εκεί που με τη συμφωνία των ΠΑΜΕ και ΕΝΕΔΕΠ δεν μπαίνει τηλεοπτικό κανάλι και σπάνια βαδίζουν βουλευτές και πολιτικά στελέχη, στο εργοτάξιο που αγνοούν συστηματικά οι επιθωρήσεις εργασίας και όλες οι κρατικές αρχές. Αντί για απελευθέρωση, μέσα από απεργίες πυροτεχνήματα που ελάχιστα καταγγέλλουν την ΚΟΣΚΟ, αφού βάζουν συνήθως μπροστά στην ΚΟΣΚΟ σαν υπεύθυνους τους δικούς της εργολάβους και την δικιά της D-port, τους έφεραν μόνο μία υπουργική υπογραφή για βαρέα και ανθυγιεινά ένσημα που μέχρι σήμερα δεν έχει υλοποιήσει ο αρμόδιος φορέας ΕΦΚΑ. Στο μεταξύ άφησαν να επεκταθεί μέσα στους χώρους εργασίας η τρομοκρατία των τραμπούκων της ΚΟΣΚΟ χωρίς ουσιαστική απάντηση, ενώ άνετα λειτουργούν πλάι πλάι με το νέο σωματείο που από όσο φαίνεται συνεργάζεται με χρυσαυγίτες αλλά και ανοιχτά με την εργοδοσία. Μαζί θα πουλάνε τους εργαζόμενους μέσα από ατελείωτες συζητήσεις και διαπραγματεύσεις με την ΚΟΣΚΟ, ενώ θα καλύπτουν κάθε εγκληματία της.

Η ΟΑΚΚΕ από κοινού με τον ΕΡΓΑΣ, τη συνδικαλιστική παράταξη της ΟΑΚΚΕ στη Ζώνη, είχαν καταγγείλει με αφίσα και μοίρασμα προκήρυξης την ΚΟΣΚΟ για την καθυστέρηση στις επενδύσεις και την ανεργία, όπως και το ΠΑΜΕ που την καλύπτει ενώ αφήνει ασύδοτους τους ναζήδες της Χ.Α να αλωνίζουν μέσω του ρατσιστικού σωματείου τους (<http://oakke.gr/afises/2013-02-16-20-47-31/item/877->). Σήμερα φαίνεται πόσο αναγκαία ήταν αυτή η προειδοποίηση για τις προθέσεις της ΚΟΣΚΟ, αλλά πολύ περισσότερο πόσο αναγκαίο είναι ένα πλατύ δημοκρατικό αντιφασιστικό μέτωπο, συνδικαλιστικό και πολιτικό, για να αλλάξει η κατάσταση της ανεργίας και της υπερεκμετάλλευσης στη Ζώνη, στον ΟΛΠ και σε όλη τη χώρα. Σε αυτό το μέτωπο η ΟΑΚΚΕ ήταν και θα συνεχίσει με πολύ μεγαλύτερη ένταση να είναι ο μπροστάρης. Καλούμε όλο τον Πειραιά και όλους τους πραγματικούς δημοκράτες αντιφασίστες και πατριώτες της χώρας σε σκληρή πάλη για τη σωτηρία της Ζώνης από την καταστροφή και για τη σωτηρία του από το φασισμό και το σοσιαλφασισμό.

Καθυστερούν τουριστική επένδυση 1,5 δις

Η παραγωγή κοινωνικού πλούτου δεν πραγματοποιείται παρά μονάχα με την εργασία. Για να υπάρχει εργασία, θα πρέπει να υπάρχουν μέσα παραγωγής. Αυτήν την αναντίρρητη αλήθεια την σκοτώνουν καθημερινά εδώ και πολλά χρόνια ο σοσιαλφασισμός και οι συνοδοιπόροι του, καταστρέφοντας τη χώρα και φτωχοποιώντας το λαό της, με την καταστροφή της παραγωγής της και την εμπόδιση της ανάπτυξής της.

Περίπου 12 χρόνια καθυστερεί αυτή η

επένδυση στην περιοχή της Αταλάντης, η οποία θα απασχολήσει περίπου 8800 εργαζόμενους σε θέσεις άμεσης ή έμμεσης πλήρους απασχόλησης. Αν και το ΣτΕ ενέκρινε το Προεδρικό Διάταγμα για την οριοθέτηση της Περιοχής Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης, εν τούτοις «η επένδυση θα πρέπει να... αναμετρηθεί με το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ), τις υπηρεσίες του υπουργείου Πολιτισμού, όπως η Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, το Κεντρικό Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων και σειρά άλλων υπηρεσιών» (<http://www.>

[capital.gr/23-4](http://www.capital.gr/23-4)). Όπως έχουμε γράψει πολλές φορές στη *Νέα Ανατολή*, η καθυστέρηση στις διαδικασίες αδειοδότησης είναι μια μέθοδος σαμποράζ που ακολουθεί το ρωσόδουλο καθεστώς. Αυτή η μέθοδος ακολουθήθηκε στη μεταλλουργία χρυσού της TVX στη Χαλκιδική με αποτέλεσμα να χρεωκοπήσει και να φύγει η εταιρεία, και ακολουθείται και τώρα με την καναδική Eldorado Gold.

Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι οι άμεσες ξένες επενδύσεις στη χώρα να βρίσκονται στην περιοχή του μηδενός ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Στον πόλεμο Μόσχας - Οικουμενικού Πατριαρχείου το δίκιο είναι ολόπλευρα με το δεύτερο

Οι χριστιανοί ορθόδοξοι Ουκρανοί, από το 1991 που ανεξαρτητοποιήθηκε η Ουκρανία ζήτησαν ενωμένους την εκκλησιαστική ανεξαρτησία τους σαν μέρος της ανεξαρτησίας της χώρας. Αυτή η εκκλησιαστική ανεξαρτησία ονομάζεται αυτοκεφαλία. Ο πιο ισχυρός θεσμός της χριστιανικής ορθόδοξης εκκλησίας που έχει το κύρος να αναγνωρίζει την αυτοκεφαλία μιας εθνικής εκκλησίας, και από τον οποίο θεσμοδότησαν οι ουκρανοί την αναγνώριση του δικού τους αυτοκέφαλου είναι το πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης που, σαν πρώτο στην τάξη πατριαρχείο ανάμεσα σε όλα τα ορθόδοξα, ονομάζεται Οικουμενικό. Το Οικουμενικό πατριαρχείο συμφώνησε αμέσως στην απόδοση αυτής της αυτοκεφαλίας, όπως άλλωστε είχε και την υποχρέωση να κάνει. Όμως η ρώσικη εκκλησία, που βρίσκεται κάτω από τον άμεσο και απόλυτο έλεγχο του ρώσικου κράτους, αντέδρασε σε αυτήν την κίνηση του Οικουμενικού πατριαρχείου και το ανάγκασε από τότε να παγώσει τη διαδικασία της ουκρανικής αυτοκεφαλίας.

Το Οικουμενικό πατριαρχείο κινείται μέσα στο αστοδημοκρατικό και γι' αυτό αρκετά ανεξίτηλο πολιτιστικό ρεύμα της δυτικής Ευρώπης ακριβώς επειδή σήμερα δεν είναι εκκλησιαστικός οργανισμός ενός συγκεκριμένου καταπιεστικού κράτους ή ενός επιθετικού ιμπεριαλιστικού μπλοκ, αλλά μέρος του πολιτικού χώρου της ΕΕ. Από την άλλη μεριά η αυτοκέφαλη, δηλαδή η ελεύθερη και ανεξάρτητη ένταξη της ουκρανικής εκκλησίας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο την απαλλάσσει από τη θρησκευτική και πολιτική καταπίεση της φασιστικής Ρωσίας που έχει διαμελίσει την Ουκρανία και εκκλησιαστικά από την υποστήριξη που δίνει στην λεγόμενη «επίσημη» ουκρανική εκκλησία. Το αυτοκέφαλο είναι η εθνική ανεξαρτησία της Ουκρανίας σε εκκλησιαστικό επίπεδο.

Αρχικά στην αυτοκεφαλία είχε συμφωνήσει και ο ουκρανός τότε τοποτηρητής του πατριαρχείου Μόσχας. Όμως το 1992 το τελευταίο διέσπασε την ουκρανική εκκλησία, και αφού δημιούργησε την «επίσημη» του εκκλησία ξεκίνησε τον πόλεμο ενάντια στις άλλες ορθόδοξες ουκρανικές εκκλησίες από την πολυ ενάντια στο Οικουμενικό πατριαρχείο. Ο θρησκευτικός πόλεμος που έχει κηρύξει το πατριαρχείο Μόσχας στο Οικουμενικό πατριαρχείο κορυφώνεται αυτές τις ημέρες επειδή ο Βαρθολομαίος αποφάσισε να κάνει τη μεγάλη κίνηση και να ξεπαγώσει τη διαδικασία της απόδοσης του αυτοκέφαλου από τον περασμένο Απρίλιο. Είναι γεγονός ότι δεν λείπει στον Βαρθολομαίο πολιτικό σθένος, πράγμα σπάνιο στους παπάδες, αλλά, όπως θα δούμε και παρακάτω, εκτιμάμε ότι προχώρησε μόλις τελευταία προς το μάτι του ρώσικου διπλωματικού τυφώνα νομίζοντας ότι η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να κάνει στα αλήθεια πολιτική αντίσταση στη Ρωσία.

Σε ότι αφορά το πρακτικό σκέλος της διαδικασίας, αυτή δεν ολοκληρώνεται απλά με την έκδοση του λεγόμενου «τόμου» της αυτοκεφαλίας από το πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης, αλλά με την αναγνώρισή της από την πλειοψηφία των άλλων ορθόδοξων εκκλησιών. Αν κάτι τέτοιο συμβεί θα πρόκειται για τη μεγαλύτερη ήττα της τσαρικής έμπνευσης στρατηγικής της Τρίτης Ρώμης, δηλαδή της Μόσχας σαν παγκόσμιου κέντρου της ορθόδοξιας, που με απίστευτο ζήλο και μεθοδικότητα προωθεί εδώ και 30 χρόνια ο ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός. Η πολιτική της Τρίτης Ρώμης σημαίνει πρώτα από όλα κατάργηση των πρωτείων του Οικουμενικού Πατριαρχείου και μετά εκκλησιαστική κατάληψη της λεγόμενης «κιβωτού της ορθοδοξίας», του Αγίου Όρους.

Η τοποθέτηση των εκκλησιών σχετικά με το αυτοκέφαλο της Ουκρανικής εκκλησίας, θα είναι ψήφος για το ποιος έχει την ηγεσία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στην ουσία βέβαια το πολιτικό δίλημμα που μπαίνει δεν είναι το άνω: ο Βαρθολομαίος ή ο Πούτιν, αλλά αν θα επιβιώσει μια σύγχρονη σχετικά δημοκρατική εκκλησιαστική αντίληψη στην ορθοδοξία, όπως αυτή κάτω από την ηγεσία του Βαρθολομαίου ή αν η ορθοδοξία θα ισοπεδωθεί από τη διπλωματική και ιδεολογική μηχανή του Κρεμλίνου και θα γίνει ένα από τα πιο προωθημένα φασιστικά εργαλεία του που παράγει ναζιστικά τέρατα σαν τον Αμβρόσιο Καλαβρύτων ή τον Σεραφείμ του Πειραιά.

Γιατί στο ζήτημα του ουκρανικού αυτοκέφαλου το διακύβευμα δεν είναι η απώλεια μιας οποιασδήποτε εκκλησίας δορυφόρου του πατριαρχείου Μόσχας, που αποσπάστηκε από αυτό, όπως συνέβη σαν παράδειγμα, χρόνια πριν με την εσθονική ή με την σέλικη ορθόδοξη εκκλησία. Η Ουκρανική εκκλησία θεωρείται στο εκκλησιολογικό επίπεδο ως η «μητέρα εκκλησία» όλων των σλάβικων εκκλησιών, ακόμα και της ίδιας της ρώσικης εκκλησίας, οπότε για το πατριαρχείο Μόσχας θεωρείται το «κλεμμένο πετράδι» του στέμματος. «Η Λάβρα των Σπηλαίων στο Κίεβο είναι για τους Ρώσους ότι για την ελληνική εκκλησία η Αγία Σοφία. Και ο Δνείπερος ποταμός ο οποίος περνά από Ρωσία, Λευκορωσία και Ουκρανία είναι ο δικός τους Ιορδάνης ποταμός μιας και εκεί, βαφτίστηκαν οι Ρως και ο πρίγκιπας τους ο Βλαδίμηρος... πριν καν υπάρξει η Ρωσία». (Στο Κίεβο θα «χτιστεί» ή θα «γκρεμιστεί» η Τρίτη Ρώμη Orthodoxia info <https://orthodoxia.info/news/>).

Απώλεια της ουκρανικής εκκλησίας για την πούτινική Ρωσία και υποστήριξη του Βαρθολομαίου σε αυτό το ζήτημα από την πλειοψηφία των άλλων εκκλησιών, σημαίνει στρατηγική ήττα του ρώσικου ιμπεριαλισμού και παταγώδη αποτυχία των εκκλησιαστικών σχεδίων του Πούτιν για τον πολιτικό έλεγχο των ορθόδοξων μαζών παγκοσμίως. Σημαίνει κατάρρευση του τριτορωμαϊκού ορθοδοξοφασιστικού ρώσικου τόξου που φορέας του σε κάθε χώρα είναι ακροδεξιοί, φασίστες και νεο-ναζί που οργανώνουν και καλλιεργούν στους πιστούς τον αντισιμιτισμό και τον αντιδυτικό ρατσισμό, δηλαδή το μίσος στους λαούς που έχουν ολοκληρώσει τις αστικές τους επαναστάσεις και οι οποίοι παρόλο τον **πολιτικό και ιδεολογικό** τους επηρεασμό από την όλο και πιο αντιδημοκρατική και σκοταδιστική ιδεολογία των δυτικών ιμπεριαλιστικών τους αστικών τάξεων, έχουν μάθει να ζουν **από πολιτιστική άποψη** με τις ιδέες του αστικού διαφωτισμού και εν μέρει με τις ιδέες του μαρξιστικού προλεταριακού διαφωτισμού που στο πολιτιστικό επίπεδο είναι πάντα ζωντανές.

Επίσης από πρακτική οικονομική, οπότε και από πολιτική άποψη η αυτοκεφαλία της ουκρανικής εκκλησίας σημαίνει ακόμα μια πλατειά βάση στήριξης του Οικουμενικού Πατριαρχείου από ένα μεγάλο συμπαγή ορθόδοξο πληθυσμό δημοκρατικό στη μεγάλη πλειοψηφία του. Η Ουκρανία έχει σήμερα τις μισές εκκλησίες που τυπικά ανήκουν στο πατριαρχείο Μόσχας.

Το πατριαρχείο Μόσχας απάντησε ωμά στην κλιμάκωση των διαδικασιών της απόδοσης του αυτοκέφαλου, λέγοντας ανοιχτά ότι δεν δέχεται τα πρωτεία του Βαρθολομαίου και χαρακτήρισε την απόδοση ως «ύπουλο» και «δολερό σχέδιο». Δήλωσε επίσης με το συννηθισμένο θράσος των πούτινικών που κατηγορούν τα θύματά τους για τους πολέμους που εξαπολύουν οι ίδιοι ότι «...το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως τώρα πάτησε πλέον ανοιχτά στο μονοπάτι του πολέμου». Στη συνέχεια προχώρησε ακόμα περισσότερο, σε σχισματικά, δηλαδή διασπαστικά μέτρα. Με απόφαση της συνόδου του απαγόρευσε κάθε συμμετοχή των παπάδων του σε οποιαδήποτε εκδήλωση στην οποία συμμετέχει το Οικουμενικό Πατριαρχείο και έπαψε να μνη-

μονεύει τον Βαρθολομαίο. Από τον περασμένο Ιούνιο ο μητροπολίτης Ιλαρίων, επίσημος εκπρόσωπος του πατριαρχείου Μόσχας επί των εξωτερικών υποθέσεων, ετοιμάζοντας προβοκάπιες απειλεί σε συνέντευξή του στο site «Ορθόδοξη εκκλησία της Ρωσίας» ότι «θα χυθεί αίμα», ότι ο Πούτιν θα χτυπήσει! «Φανταστείτε τι θα γίνει εάν οι σχισματικοί επιχειρήσουν να καταλάβουν τις Λαύρες, όπου χιλιάδες άνθρωποι θα μπουν μπροστά για να τις προστατέψουν. Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη αυτής της αιματοχυσίας; Επομένως, φρονώ ότι δεν πρέπει να το αφήσουμε να γίνει σε καμία περίπτωση» (28/6/2018, <http://www.patriarchia.ru/gr/db/text/5228459.html>).

Ο θρησκευτικός και εκκλησιαστικός πόλεμος που έχει κηρύξει ο Πούτιν και η επερχόμενη μεγάλη σύγκρουση με τη σημερινή ηγεσία του πατριαρχείου Κων/λης, είναι αντικειμενικά η σύγκρουση σε πολιτικό επίπεδο του ρώσικου φασισμού και νεοναζισμού με τη δυτικού τύπου αστοδημοκρατία που ένα συστατικό της είναι η ανεξίτηλη και το τέλος των θρησκευτικών πολέμων.

Σ' αυτή τη μάχη ο Βαρθολομαίος πηγαίνει με την υποστήριξη του ουκρανικού λαού του οποίου η νεοχιτλερική Ρωσία έχει διαμελίσει και καταπιεί ένα μέρος της χώρας του. Όμως αυτή η στήριξη δεν θα φτάνει αν ο Βαρθολομαίος απομονωθεί στην Τουρκία και κυρίως αν χάσει τα βασικά πολιτικά και εκκλησιαστικά στηρίγματα του στην Ελλάδα.

Δεν είναι τυχαίο που ο ρωσόδουλος αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος ξεκίνησε ήδη τον Οκτώβρη του 2017 ανοιχτό πόλεμο με το Οικουμενικό πατριαρχείο, για πρώτη φορά στη σύγχρονη εποχή, καταθέτοντας αγωγή μαζί με την Ιερά Σύνοδο εναντίον του ίδιου του Οικουμενικού πατριάρχη με την οποία αμφισβητείται η ιδιοκτησία ενός ναού της Αθήνας που άφησε στο Πατριαρχείο το κληροδότημα Προμπονά (<https://www.naxospress.gr/arthro/oikonomia/enas-naxiotis-dihazei-ekklisia-tis-elladas-kai-patriarheio-konstantinoupolis>).

Ως τώρα τα μεγάλα ελληνικά πολιτικά κόμματα δεν έχουν πάρει θέση για τον πόλεμο που ξεσήκωσε η Ρωσία ενάντια στο Οικουμενικό πατριαρχείο, αλλά και μόνη αυτή η στάση σημαίνει ενθάρρυνση της Ρωσίας, καθώς στην πράξη ξεπουλάνε όλες τις δικές τους υποτιθέμενες εθνικιστικές, εκκλησιολογικές, και ιστορικές αναφορές ενώ συνεχίζουν να λένε ότι η ορθοδοξία είναι βασικό συστατικό της εθνικής ύπαρξής τους. Πίσω από αυτήν την τάχα ουδέτερη πολιτική στάση βρίσκεται το πρόσημα ότι τα κόμματα δεν πρέπει να ανακατεύονται στις εκκλησιαστικές υποθέσεις. Ισχυρίζονται δηλαδή ότι τους συμφέρει καθώς δεν είναι δυνατό ένα κράτος που έχει μια επίσημη κρατική θρησκεία ξαφνικά να αποφασίζει ότι δεν θέλει να ανακατεύεται στα εκκλησιαστικά ζητήματα!!! Πόσο λακέδες είναι!

Έτσι το πλήθος των πιστών, θρησκευόμενων και μη, είναι βυθισμένο στην άγνοια οπότε ανοίγει διάπλατα ο δρόμος στις οργανωμένες αντισιμιτικές, φασιστικές οργανώσεις (που έχουν επικεφαλής τους μητροπολίτες που καλύπτει ο Ιερώνυμος, τα κόμματα και η Δικαιοσύνη), καθώς και σε όλα τα σοσιαλφασιστικά κόμματα, με επικεφαλής τη ΛΑΕ να υποστηρίζουν την κατάλυση της εθνικής και εκκλησιαστικής ανεξαρτησίας της Ουκρανίας και το δικαίωμα του ρώσικου κράτους να επεμβαίνει και να απειλεί με ωμό τρόπο μια εκκλησιαστική αρχή που είναι έξω από τη δικαιοδοσία αυτού του κράτους όπως είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Η υποστήριξη της εθνικής ανεξαρτησίας όλων των χωρών είναι ζήτημα αρχής για τους μαρξιστές. Το απόσπασμα της επιστολής του Ουκρανικού κοινοβουλίου προς τον Βαρθολομαίο το 2016, που παραδόθηκε από τον πρόεδρο της Ουκρανίας κατά την επίσκεψή του το 2016 στο πατριαρχείο της Κων/λης μετά την απόφαση της Ουκρανικής βουλής με πλειοψηφία 245 έναντι 20 ψήφων μιλάει καθαρά: «Μετά τα

γεγονότα του 2014, η Ουκρανία δεν θα είναι ποτέ ούτε πολιτική ούτε εκκλησιαστική αποικία της Ρωσίας. Όπως μαρτυρεί η κατάσταση της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ουκρανία, εδώ και καιρό έχει αποκτήσει όλα τα κατάλληλα κριτήρια για να γίνει μια Αυτοκέφαλη Εκκλησία: όταν το Πατριαρχείο Μόσχας εκλαμβάνεται στη σύγχρονη Ουκρανία από πολλούς πολίτες της χώρας μας ως, δυστυχώς, ένας συνεργός της Ρωσικής επιθετικότητας και του υβριδικού πολέμου εναντίον της Ουκρανίας.»

Δεν μπορούμε να ξέρουμε από τα πριν την έκβαση της μάχης που δίνουν η Ουκρανία και το Οικουμενικό Πατριαρχείο υπέρ του ουκρανικού αυτοκέφαλου αλλά ασφαλώς θα θέλαμε με όλη μας τη δύναμη ο πόθος του ουκρανικού λαού για πολιτική και εκκλησιαστική ανεξαρτησία να ικανοποιηθεί. Όμως το Φανάρι, έχει δείξει αρκετές φορές στο παρελθόν -σύμφωνα με τη φύση όλης της δυτικής αστικής τάξης της οποίας αποτελεί πάντως ένα από τα πιο διορατικά αποσπάσματα σε ότι αφορά τη ρώσικη επιθετικότητα - ότι δεν κατανοεί σε βάθος τη διπρόσωπη στρατηγική και τακτική του ρώσικου ναζιστικού μονοπώλου, όπως έχουν δείξει οι κατά καιρούς εγκρίσεις του για την τοποθέτηση διάφορων εκκλησιαστικών στελεχών σε ισχυρές εκκλησιαστικές θέσεις σε πατριαρχία, αρχιεπισκοπές και μητροπόλεις, τα οποία αρχικά εμφανίζονται σαν φιλο-πατριαρχικά και τελικά αποδεικνύονται υποτακτικά της ρώσικης διπλωματίας. Πχ Ιερώνυμος, Θεόδωρος Αλεξανδρείας, Σεραφείμ Πειραιά, κλπ. Τώρα από ότι φαίνεται το Φανάρι θεωρεί ότι οι άνθρωποι της Μόσχας Τσίπρας και Κοτζιάς, που είναι αναγνωρισμένοι ως φιλοευρωπαϊκοί και φιλοδυτικοί, από τους επίσης ρωσόφιλους «ευρωπαίους» Μέρκελ, Γιούνγκερ, Τουσκ, Μογκερίνι και βέβαια Τραμπ, τον υποστηρίζουν στο μεγάλο ουκρανικό δόγμα του. Εμείς είμαστε σίγουροι ότι την κρίσιμη στιγμή όλοι αυτοί θα τον εγκαταλείψουν στα νύχια του Πούτιν. Οπότε αυτός είτε θα συντριβεί, στην περίπτωση που αυτή η εγκατάλειψη συνδυαστεί με έναν πόλεμο εναντίον του από μια όλο και πιο αντιδυτική τουρκική κυβέρνηση, είτε θα αναδιπλωθεί και θα ταπεινωθεί. Αυτό που προσφέρει στην πραγματικότητα η συμμορία Τσίπρας-Κοτζιά στον Βαρθολομαίο, είναι μια φόρμα, ένα άδειο πουκάμισο αντιρωσισμού, υποσχέσεων για υποστήριξη, δαλεάζοντάς τον με την υποτιθέμενη διπλωματική τους ισχύ στη Δύση. Όμως αυτήν την ισχύ τη χρωστάνε στην πανίσχυρη ρώσικη διπλωματική μηχανή, την ίδια που στηρίζει τους διάφορους Μέρκελ και Τραμπ. Μόνο έτσι οι Τσίπρας και Κοτζιάς μπορούν να εμφανίζονται και σαν αμερικάνοι πράκτορες και σαν γέφυρες μεταξύ Τραμπ και ΕΕ, και σαν γέφυρες μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας. Έτσι τους αντιμετωπίζουν μόνο οι δυτικοί σε πτώση ιμπεριαλιστές που βλέπουν το κόσμο μέσα από τα δελτία του χρηματιστηρίου και την ιδεαλιστική τους παιδεία που τους επιτρέπει να απαλύνουν τους φόβους τους, για τον εισοδισμό της Ρωσίας, με το να πιστεύουν σε θαύματα. Οι υποσχέσεις του Τσίπρας στον Βαρθολομαίο στηρίζονται στο βάθος στη μωροπιστία των τρελαμένων ευρωπαίων αστών που είναι ανίσχυροι να αντιδράσουν στην ακατανόητη γι' αυτούς πραγματικότητα.

Από την άλλη, η πραγματική και έντονη υποστήριξη που πρέπει να δοθεί από όλους τους δημοκρατικούς ανθρώπους στον κόσμο στην αντίσταση του σημερινού Οικουμενικού Πατριαρχείου στους νεοχιτλερικούς δεν σημαίνει ότι πρέπει να υποστηρίξουμε την εκκλησιαστική και πολιτική παράδοση αυτού του πατριαρχείου την οποία τόσο συχνά επικαλείται με περηφάνια ο Βαρθολομαίος ούτε τις ιδεολογικά καταστροφικές για τη νεοελληνική συνείδηση αντιλήψεις περί ελληνικής ιστορικής συνέχειας. Μόνο μετά τη μικρασιατική συντριβή και την τουρκική αστοδημοκρατική κεμαλική επανάσταση που ξεκαθάρισε με τις πιο αντιδραστικές φράσεις του πατριαρχείου αυτό άρχισε να χάνει λίγη από την υπεραντιδραστική φεουδαρχική και αργότερα μεγαλοϊδεατική και εθνοσοβινιστική φύση του, ενώ

στην περίοδο της αμερικάνικης παντοδυναμίας ακολούθησε πάλι μια φιλο-ιμπεριαλιστική και αντικομμουνιστική γραμμή και στα ελληνικά και στα παγκόσμια εκκλησιαστικά πράγματα (περίοδος Αθηνάγορα). Μόνο μετά τη δεύτερη ιστορική ήττα του ελληνικού μεγαλοϊδεατισμού και εθνοσοβινισμού στην Κύπρο,

τη συνακόλουθη πτώση της χούντας και την εμπάθυνση των σχέσεων της Τουρκίας με την Ευρώπη, έγινε δυνατή η εμφάνιση μιας πιο σύγχρονης, αρκετά δημοκρατικής, ανεξίθρησκης και μη εθνοσοβινιστικής εκκλησιαστικής και πολιτικής γραμμής στο Φανάρι.

Αυτό σημαίνει ότι αν η ρώσικη γραμμή επιβληθεί στη σύγκρουση με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, θα είναι πάντα έτοιμο το παλιό υπόστρωμα για μια γρήγορη επικράτηση της πολιτικής και ιδεολογικής αντίδρασης σε αυτό. Γι αυτό και σε αυτήν την περίπτωση, όπως και σε κάθε άλλη όπου αστικά ρεύματα αντι-

στέκονται στον φασισμό, η εργατική τάξη και ο εργαζόμενος λαός πρέπει να επιμένουν στη δικιά τους πολιτικο-ιδεολογική γραμμή πέρα από τη συνεργασία τους με αυτά τα ρεύματα μέσα στο αντιφασιστικό μέτωπο.

Η νέα παράσταση του Κρεμλίνου: «Ο Τσίπρας Αμερικάνος»

Συνέχεια από τη σελ. 3

από τα «αριστερά», ειδικά τον «αιώνιο» αντιδυτικό και αντιαμερικάνο Κουτσούμπα, με τον οποίο ο σοσιαλφασίστας πρωθυπουργός έχει τις πλέον αγαστές σχέσεις και του οποίου το κόμμα, το ψευτοΚΚΕ, μόνιμα παίνεται ως «κόμμα αρχών και αξιών». Ένας πραγματικός πρώην ρωσόφιλος που θα είχε γίνει «αμερικάνος» θα είχε κύριο εχθρό του το κόμμα – οργανωτή και εμπνευστή κάθε αντιδυτικισμού και αντιαμερικανισμού στην Ελλάδα.

Η «αυτοεκπληρούμενη προφητεία» της ρωσοποίησης – ορμανοποίησης της ΝΔ και οι ευρωεκλογές

Εντελώς χαρακτηριστική επίσης είναι η προσπάθεια του Τσίπρα να οδηγήσει τη ΝΔ στην πλήρη ορμανοποίηση – ρωσοποίηση, σε μια περίοδο που ο Πούτιν, με όργανα τους υποτακτικούς του φασίστες σε Ευρώπη και ΗΠΑ επιχειρεί την άλωση και των παραδοσιακών συντηρητικών – «κεντροδεξιών» αντιρώσικων ρευμάτων και τη στροφή τους στη συμμαχία με τη ρωσόδουλη ακροδεξιά, με ιδεολογικό άξονα το τρίπτυχο «πατρίς – θρησκεία – οικογένεια» που ευαγγελίζεται ο θεωρητικός του Κρεμλίνου Ντούγκιν, με τη «συντηρητική επανάσταση» του.

Με αφορμή το μακεδονικό, όπου ο «λάιτ» βιαστής Τσίπρας αλλάζει «λιγάκι» το όνομα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ενώ ταυτόχρονα συγκυβερνά με τον «σκληρό» βιαστή Καμμένο που θέλει πλήρη αλλαγή ονόματος, ο «σοσιαλδημοκράτης και Αμερικάνος» σοσιαλφασίστας πρωθυπουργός και αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ δίνει πάσα στους κρυφισυμμάχους του μέσα στη ΝΔ, τον Καραμανλή τον Β' και τον Σαμαρά, για την πλήρη ρωσοποίηση, «σαββιδοποίηση» και αντιδυτικοποίηση της βάσης του κόμματος.

Με μια βάση της ΝΔ που θα πιστεύει, παρέα με τους ακροδεξιούς φασίστες και τους ναζιήδες, ότι η Δύση μας ταπεινώνει επιβάλλοντάς μας μια «εθνική ήττα» στο όνομα της Μακεδονίας και που θα είναι επίσης δουλεμένη στο πνεύμα του μικροαστικού, σάπιου και δεξιού

«αντικαπιταλισμού» της «λαϊκής δεξιάς» που τόσο καλλιέργησαν και ο Καραμανλής ο Β' όσο και ο Σαμαράς, ο θλιβερός μισοφιλελεύθερος Μητσοτάκης, ήδη «πιασμένος» και υπό κηδεμονία, θα πεταχτεί εύκολα σαν τρίχα από το ζυμάρι στην πρώτη στροφή. Κι αυτό είτε καταφέρει να εκλεγεί για λίγο στην πρωθυπουργία είτε στην πρώτη εκλογική αποτυχία – ήττα. Έχοντας μάλιστα δίπλα του κρυφοτσιπραίους κνίτες σαν αρχισυμβούλους όπως ο πρώην γραμματέας της «Κ» ΝΕ επί ενιαίου Συνασπισμού Θεοδωρικάκος, σκάβει ήδη τον λάκκο που θα τον ρίξουν, όταν θα πάψει να τους είναι χρήσιμος και να δεσμεύει δημοκρατικές και πραγματικά φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις, οι καραμανλοσαμαρικοί «λαϊκοδεξιό» σοσιαλφασίστες.

Ο ίδιος ηλιθιωδώς πιστεύει (ή κάνει ότι πιστεύει) ότι με τη σοβινοφασιστική και αντικειμενικά ρώσικη γραμμή του στο μακεδονικό απέφυγε μια διάσπαση στα δεξιά του, στην πραγματικότητα όμως πέτυχε να «ομογενοποιήσει» το κόμμα του στο χειρότερο δυνατό παρονομαστή της αντιδυτικής «μακεδονοφιλίας», που στο μέλλον θα καταπιεί κάθε ασθενικό αστοδημοκρατισμό σε αυτό το γενικά δίχως αρχές και χαρακτήρα κόμμα της παλιάς συντηρητικής αστικής τάξης.

Η ΝΔ εξάλλου δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι η συνεργασία με την Κίνα (και σε δεύτερο επίπεδο με τη Ρωσία) χρειάζεται μια «σοβαρή και αξιόπιστη φιλοεπενδυτική κυβέρνηση», όπως η ίδια και όχι «ερασιτέχνες» όπως ο Τσίπρας. Η αντίδρασή της στην υποτιθέμενη σύγκρουση του Τσίπρα με τη Ρωσία ήταν αμήχανη και ουσιαστικά από τα δεξιά, χρεώνοντας στο ΣΥΡΙΖΑ «επιπολαιότητα» και ζητώντας «διευκρινίσεις» για το τι συνέβη (εξάιρεση αποτέλεσε ο Γεωργιάδης, που είναι από τους εθνικιστές που έχει εκφραστεί υπέρ του πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης στη σύγκρουση με τη Μόσχα, αν και στο μακεδονικό στέκεται πολύ χρήσιμος στους ρωσόδουλους, με τις σοβινιστικές κραυγές του.

Ήδη οι φυλλάδες που ελέγχει ο άνθρωπος του δήθεν «ήπιου μετριοπαθή κεντροδεξιού» Καραμανλή του Β', Κοττάκης, «Δημοκρατία» και «Εστία», δουλεύουν από καιρό στη γραμμή

μή Ορμπάν – Σαλβίνι υπέρ μιας «απενοχοποιημένης», σκληρής σοβινοφασιστικής δεξιάς τραμπικού τύπου. Ο Κοττάκης μέσα από το ραδιόφωνο του επίσης καραμανλικού Χατζηνικολάου δούλευε από χρόνια την «κατανόηση» που «πρέπει να δείξουμε» στον κόσμο που ψηφίζει Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα και Τραμπ στις ΗΠΑ «ενάντια στις φιλελεύθερες ελίτ και στον Σόρος». Ταυτόχρονα, στις ίδιες φυλλάδες αρθρογραφούν και ζυμώνουν οι ακροδεξιό του σαμαρισμό τύπου Φαήλου Κρανιδιώτη και Μπαλτάκου, που τυπικά βρίσκονται εκτός ΝΔ και συμμαχούν ανοιχτά με το ρεύμα Λεπέν – Τραμπ – Ορμπάν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Όλοι αυτοί θα επιστρέφουν άμεσα και με ορμή σε μια «λαϊκή» καραμανλοσαμαρική αντιδυτική ΝΔ, που θα συνεχίσει την πολιτική του Καραμανλή του ανιψιού για προσέγγιση με τη Μόσχα, ως «αντίδραση» τάχα στον «υπερβολικό φιλοαμερικανισμό στον οποίο ξέπεσε στα τελευταία του ο Τσίπρας».

Έτσι, οι ασθενικοί και χωρίς πραγματικό πολιτικό και διεθνή ορίζοντα αστοί φιλελεύθεροι θα καταλάβουν πόσο εγκληματικό ήταν να διαλύσουν τα κόμματα και τα ρεύματά τους για να δεθούν στο άρμα του «ευρωπαϊκού» Μητσοτάκη, για να παραδώσουν τελικά με τη ψήφο τους την εξουσία στα χειρότερα υποκείμενα του «λαϊκοδεξιού» σοσιαλφασισμού, δηλαδή τους φασίστες σταυραδερφούς του Καμμένου και κρυφισυμμάχους του Τσίπρα μέσα στη ΝΔ. Αλλά τότε θα είναι αργά. Ήδη στο χώρο του αστικού «κεντρώου» φιλελευθερισμού (μετά την πολιτική περιθωριοποίηση του Μάνου και της Μπακογιάννη) έχει απομείνει ο κρυφοναζιστής και ρωσόφιλος Τζήμερος, που ζυμώνει κι αυτός τη γραμμή Πούτιν – Τραμπ – Λεπέν – Ορμπάν για «αντιισλαμικό» μέτωπο υπεράσπισης της «λευκής χριστιανικής» Ευρώπης, με ψευτοφιλελεύθερο λούστρο στην οικονομία. Στην ίδια ακριβώς γραμμή κινείται και ο ανοιχτός φίλος των Πούτιν – Μεντβέντεφ «φιλελεύθερος» Ανδριανόπουλος.

Μέχρι να γίνουν όμως όλα αυτά και ενόψει των ευρωεκλογών του Μάη του 19, που αναμένεται να ενοποιήσουν το ρωσόφιλο και ρωσόδουλο νεοσυντηρητικό (στην πραγματικό-

τητα νεοφασιστικό και αντιευρωπαϊκό) μέτωπο μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο και πιθανά να οδηγήσουν σε παράλυση την ΕΕ, ο Τσίπρας είναι πολύ πιο χρήσιμος ως εισοδηστής στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία παρά ως ανοιχτός σύμμαχος των Σαλβίνι, των Στράχε και των Λεπέν, όπως είναι στην πραγματικότητα και όπως ήταν ανοιχτά το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ανήκει στο σοσιαλφασιστικό «Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς», μαζί με άλλα ψευτοαριστερά «ριζοσπαστικά» και ψευτοκομμουνιστικά κόμματα.

Ωστόσο, όπως συνέβαινε και με το ρωσόδουλο Χριστόφια του ΑΚΕΛ της Κύπρου όταν ήταν πρόεδρος της χώρας του, ο Τσίπρας καλείται να συμμετέχει ως παρατηρητής και στις συνόδους των ηγετών των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, ως επικεφαλής «προοδευτικής» κυβέρνησης. Ήδη λοιπόν μέσω Παπαδημούλη καλεί σε κοινό μέτωπο, ακόμη και σε κοινή ευρωκοινοβουλευτική ομάδα «Αριστεράς» - Σοσιαλδημοκρατών – Πρασίνων, τάχα ενάντια στην ακροδεξιά επέλαση στις ευρωεκλογές του Μάη. Μπορεί κανείς να φανταστεί πόσο αντιρώσικο, δημοκρατικό, προοδευτικό και αντιακροδεξιό θα είναι ένα μέτωπο που θα έχει ηγετικό του στέλεχος τον πρωθυπουργό του Καμμένου και του Νικολόπουλου, τον υμνητή του ρώσικου και κινεζικού φασισμού, τον προστάτη της νομιμότητας των ναζί δολοφόνων της «Χρυσής Αυγής» και πραξικοπηματία κατά της Δικαιοσύνης και των ΜΜΕ Τσίπρα... Δηλαδή τον προβοκάτορα που με το άνοιγμα των συνόρων της ΕΕ το 2015 γιγάντωσε τα ακροδεξιά ρεύματα στο κέντρο της Ευρώπης προς όφελος του αφεντικού του, Πούτιν και ουσιαστικά ξεκίνησε το σπινάλ που οδήγησε σε Brexit, Τραμπ, ακροδεξιά επέλαση σε Ιταλία, Αυστρία, Ουγγαρία και σε μια σειρά άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Όσοι Ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες και ευρύτερα αστοδημοκράτες δεν είναι ανοικτά ρωσόφιλοι ή υφεσιακοί προς τη Ρωσία και εννοούν όσα λένε ενάντια στην ακροδεξιά πούτινική επέλαση κατά της Ευρώπης, ετοιμάζονται με δυο λόγια να βάλουν τον πούτινικό λύκο να φυλάει τα ευρωπαϊκά πρόβατα...

ΤΟ ΑΘΟΥΡΥΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΣΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΝΕΟΑΠΟΙΚΙΑΚΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ

Σιγά-σιγά έρχονται στο φως τα καταστροφικά αποτελέσματα της νομοθεσίας για τα κόκκινα δάνεια που έχουν επιβάλει οι σαμποταριστικές κυβερνήσεις σε συνδυασμό με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Έτσι μαθαίνουμε ότι πρόσφατα ο ενεργειακός βραχίονας Euroenergy του ομίλου Libra του εφοπλιστή Γιώργου Λογοθέτη ολοκλήρωσε την πώληση 10 αιολικών πάρκων συνολικής δυναμικότητας 186 MW στο τεράστιο αμερικανικό private equity fund Fortress με στόχο να μειώσει τη δανειακή έκθεσή του στην τράπεζα Πειραιώς η οποία έφτανε αρχικά τα 600 εκ. ευρώ και να αποφύγει τις ποινικές διώξεις. Μ' αυτή την κίνηση το άνοιγμα του έλληνα εφοπλιστή προς την τράπεζα Πειραιώς θα υποχωρήσει κάτω από τα επίπεδα των 100 εκατ. και ο ίδιος αφήνει τελειώς τον τομέα των αιολικών πάρκων. Αναμένεται τώρα να δούμε σε τίνος χέρια θα καταλήξουν τελικά οι συγκεκριμένες ΑΠΕ που πέρασαν στον έλεγχο του hedge fund. Πάντως ένα μέρος του κεφαλαίου της Euroenergy έχει ήδη

περάσει στα χέρια του κινεζικού μονοπωλίου: «Σημειώνεται ότι ο κινεζικός όμιλος Sumec Clean Energy απέκτησε τα φωτοβολταϊκά πάρκα αναλαμβάνοντας δανεισμό περίπου 200 εκατ. ευρώ, ενώ η Fortress, όπως προαναφέρθηκε, θα αναλάβει δανεισμό 278 εκατ. ευρώ» (<http://www.mononews.gr/oikonomia/thewiseman/ta-chamogela-stin-trapeza-pireos-ke-tou-sami-david-fortress>). Όπως διαβάζουμε στο Μονο news της 23/8: «Υπενθυμίζεται ότι προ μηνών το Libra Group είχε πωλήσει στον κινεζικό όμιλο Sumec Clean Energy International, φωτοβολταϊκά πάρκα ενώ μέρος των εσόδων από την πώληση συνέβαλε στη μείωση του χρέους της εταιρείας στην Τράπεζα Πειραιώς κατά 220 εκατ. ευρώ. Η πώληση αφορούσε φωτοβολταϊκά πάρκα ισχύος 60MW αλλά και αιολικών πάρκων ισχύος 10MW που βρίσκονται σε λειτουργία αλλά και σε άδειες για την κατασκευή αιολικών πάρκων σε διάφορα στάδια» (<http://www.mononews.gr/business/apoklistiko-sti-fortress-eolika-parka-tou-giorgou-logotheti-ta-ofeli-gia-tin-trapeza-pireos>).

Με μια πρώτη ματιά αυτές οι δύο πωλήσεις φαίνονται σαν να έγινε μια μοιρασιά της ενεργειακής παραγωγής που ήταν στα χέρια ενός ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου ανάμεσα στο Κινέζικο και στο αμερικάνικο κεφάλαιο. Αλλά είναι άλλο να αγοράζει σταθμούς παραγωγής ενέργειας ένα κεφάλαιο που επενδύει στην ενέργεια και ανήκει σε μια Κίνα που κυριολεκτικά προσπαθεί να καταπιεί τα δίκτυα και τους ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς όλης της χώρας και άλλο να τους αγοράζει ένα hedge fund για να τους μεταπουλήσει αργότερα όπως κάνουν τα hedge funds. Θα περιμένουμε λοιπόν εδώ να δούμε τον τελικό αγοραστή, ενώ στο μεταξύ σημειώνουμε ότι όπου βρίσκεται ανακατεμένη παραγωγικά η Κίνα σημειώνονται σοβαρά προβλήματα στην παραγωγή: ΑΔΜΗΕ (μπλακάουτ, ηλεκτρικό καλώδιο προς Κρήτη), ΚΟΣΚΟ (Επισκευαστική Ζώνη). Ήδη το γεγονός ότι την πώληση των ενεργειακών σταθμών την κάνει ένα εφοπλιστικό κεφάλαιο, (Γ. Προκοπίου) που είναι από τα πολύ ελάχιστα δυτικά που συνεργάζεται τόσο στενά με τη Ρωσία στην μεταφορά υγροποιημένου

φυσικού αερίου με παγοθραυστικά από τα κοιτάσματα του Βόρειου Πόλου, ενώ ταυτόχρονα κατασκευάζει πολύ εξειδικευμένα πλοία μεταφοράς φυσικού αερίου του στην Κίνα (μόνο δυο από αυτά κοστίζουν 500-600εκ δολάρια με χρηματοδότηση από κινεζικές τράπεζες) ενώ έχει κοινά πλοία μεταφοράς φυσικού αερίου με την Κίνα, (<https://newsbase.com/topstories/dynagas-signs-fru-deal-hudong-zhonhua>) ανάμεσα τους και παγοθραυστικά που λειτουργούν εξαιρετικά τυχοδιωκτικά (<https://www.fleetmon.com/maritime-news/2018/22189/greek-chinese-dynagas-lng-tanker-grossly-violated-/>). Αυτά όλα δεν μας αφήνουν καθόλου με την εντύπωση ότι η πώληση δεν έχει μια ισχυρή πολιτική έγκριση και ενθάρρυνση από τους εγκαθήμετους των ρωσοκινέζων νεοαποικιοκρατών που κυβερνάνε τη χώρα μας ενώ παριστάνουν ότι είναι εγκαθήμετοι των δυτικών ιμπεριαλιστών για να κάνουν πιο άνετα τη δουλειά τους.

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Δημοσιεύτηκε στη Νέα Ανατολή, 29 Αυγούστου 2018

Πρώτα οι φονικές πλημμύρες στη Μάντρα και μετά η φρικτή εκατόμβη στο Μάτι. Και οι δύο πολύνεκρες καταστροφές φωνάζουν για τις εγκληματικές ευθύνες των κρατικών αρχών, δηλαδή της κυβέρνησης και του υπόλοιπου κρατικού μηχανισμού. Ειδικά στο Μάτι οι κρατικές αρχές αντί να βοηθήσουν στην επίλυση του προβλήματος αύξησαν με τη στάση τους τον αριθμό των θυμάτων. Και οι δύο αυτές τραγωδίες θα μπορούσαν να είχαν αντιμετωπισθεί στην κύρια πλευρά τους στη διάρκεια της κρίσης και κυρίως πριν από αυτήν, δηλαδή στο επίπεδο της πρόληψης, μέσα από τη λειτουργία ενός οργανωμένου δικτύου εθελοντισμού. Κάτι τέτοιο όμως με οποιαδήποτε μορφή δεν υπάρχει σε κάποια υπολογίσιμη κλίμακα, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, στην Ελλάδα.

Αυτό το διαπιστώνουν όχι μόνο ντόπιοι αλλά και ξένοι παρατηρητές, όπως π.χ. η γερμανική εφημερίδα KölnerStadt-Anzeiger που με αφορμή τις πρόσφατες δολοφονικές πυρκαγιές έγραψε: «Ακόμη δεν υπάρχει κανένα πανελλαδικό δίκτυο εθελοντών πυροσβεστών, όπως το γνωρίζουμε σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ειδικά από τη Γερμανία, υπήρξαν εδώ και χρόνια προσφορές για τη δημιουργία και στήριξη τέτοιων δομών. Αλλά το γιατί δεν ανταποκρίθηκαν οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν είναι κατανοητό» (DW, 25/7).

Το μεγάλο ζήτημα που όλα ανεξαιρέτα τα κοινοβουλευτικά κόμματα και τα μεγάλα ΜΜΕ διαρκώς παρασιωπούν είναι ότι το ελληνικό κράτος γενικά, αλλά ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, είναι εχθρικό απέναντι σε κάθε είδους εθελοντισμό. Αυτό ισχύει όχι μόνο απέναντι στα μαζικά όργανα που οι μάζες επιχειρούν να συγκροτήσουν οι ίδιες και που παίρνουν δημοκρατικά αποφάσεις για κάθε μεγάλο ζήτημα που τις αφορά, όπως διάφορες αυθόρμητες πρωτοβουλίες λαϊκής αλληλεγγύης, σύλλογοι για προβλήματα γειτονιάς κλπ, αλλά και απέναντι στον κλασικό αστοδημοκρατικό εθελοντισμό. Αυτόν τον συναντούμε σε όλες τις δυτικές καπιταλιστικές χώρες, όπου οι πολίτες συμμετέχουν πολύ μαζικά σε εθελοντική βάση σε ορισμένες κοινωνικές δραστηριότητες, συνήθως έκτακτης ανάγκης, οι οποίες στον ένα ή στον άλλο βαθμό συντονίζονται ή καθοδηγούνται από τους αντίστοιχους εξειδικευμένους μηχανισμούς του κράτους, όπως συμβαίνει στην πυρόσβεση και στην αντιπλημμυρική προστασία*. Αυτόν τον εθελοντισμό τον ονομάζουμε αστοδημοκρατικό γιατί οι μάζες μπορούν να δουλεύουν δίπλα στον κρατικό μηχανισμό και κάτω από την τεχνική του καθοδήγηση μόνο αν αυτός ο μηχανισμός δεν τους συμπεριφέρεται με καταπιεστικό τρόπο.

Στη χώρα μας και σε ότι αφορά τη δασοπυρόσβεση, σύμφωνα με όσα παραδέχονται επίσημες μελέτες από φιλικούς προς το κυρίαρχο μπλοκ εξουσίας οργανισμούς, όπως είναι η WWF -<https://www.wwf.gr/images/pdfs/ethelontismos-dasoprostasia.pdf> (σελίδες 15 και 16), υπάρχει μια κακή σχέση συνεργασίας ανάμεσα στην πυροσβεστική υπηρεσία και τους εθελοντικούς μηχανισμούς, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι «αυτόνομοι» από τους κρατικούς και δημοτικούς πυροσβεστικούς μηχανισμούς, αλλά και όταν συγκροτούνται από τους Δήμους, και σε ένα βαθμό όταν συγκροτούνται από την ίδια την πυροσβεστική και δουλεύουν κάτω από τον πλήρη έλεγχο της.

Οι αιτίες για αυτήν την κακή σχέση είναι ιστορικού χαρακτήρα και έχουν να κάνουν με την ιδιομορφία του ελληνικού κράτους ότι γεννήθηκε απ' τα έξω, και μάλιστα από τις χειρότερες εξωτερικές μεγάλες δυνάμεις, επανδρώθηκε από το ταξικά χειρότερο εσωτερικό υλικό σε ότι αφορούσε και την πολιτική ηγεσία του και τη γραφειοκρατία του, και δεν αναμορφώθηκε ποτέ από μια νικηφόρα αστοδημοκρατική επανάσταση. Έτσι βρέθηκε πάντα απέναντι στις πιο ζωντανές δυνάμεις του έθνους, ιδιαίτερα απέναντι στις εργαζόμενες μάζες, τις οποίες μισεί και ποτέ δεν τις θέλει στα πόδια του. Γι' αυτό το λόγο όποτε τα πιο προοδευτικά κομμάτια της αστικής τάξης προσπάθησαν να

αναπτύξουν σε μια μόνιμη βάση τον εθελοντισμό νικήθηκαν και οι απόπειρες τους συντριβήσαν. Η πιο πρόσφατη τέτοια ήταν εκείνη της τελευταίας κάπως ισχυρής φιλοευρωπαϊκής τάξης της ΝΔ που είχε σαν εκπρόσωπό της στο ζήτημα του εθελοντισμού στη δασοπροστασία τον υπ. Δημόσιας Τάξης της κυβέρνησης Σαμαρά, Δένδια.

Οι αιτίες της ιδιαίτερα εχθρικής στάσης του σοσιαλφασισμού ενάντια στον αστοδημοκρατικό εθελοντισμό

Όστόσο, όπως έχει αποδειχτεί και στην πράξη, ανάμεσα σε όλα τα πολιτικά ρεύματα της αστικής τάξης ο φασισμός σαν κλασικός φαιός ή ακόμα περισσότερο σαν σοσιαλφασισμός -που είναι η πιο δόλια, πιο έμπειρη και πολιτικά πιο ανεπτυγμένη μορφή του φασισμού- είναι ο μεγαλύτερος εχθρός και του λαϊκού και του αστοδημοκρατικού εθελοντισμού.

Σε ότι αφορά το λαϊκό εθελοντισμό κάθε άνθρωπος που έχει λίγη συνδικαλιστική πείρα ξέρει ότι ο σοσιαλφασισμός τον υιοθετεί αναγκαστικά στα λόγια γιατί αποτελεί αρχαικό τμήμα της μεγάλης αριστερής και κομμουνιστικής παράδοσης, αλλά στην πράξη τον υπονομεύει με μανία και τον μετατρέπει, όποτε δεν μπορεί να τον διαλύσει, σε ένα κομματικά ιδιόκτητο εργαλείο πολιτικής πραξικοπηματικής βίας ή ακόμα και κρατικής εξουσίας πάνω στις συνδικαλισμένες μάζες (δες περίπτωση Επισκευαστικής Ζώνης Περάματος μέσα από τις Επιτροπές Υγιεινής και Ασφάλειας που το ψευτοΚΚΕ ελέγχει).

Αλλά σε ότι αφορά τον εθελοντισμό που αναλαμβάνει κοινωνικές δραστηριότητες δίπλα στην κεντρική ή την τοπική κρατική εξουσία (Δήμοι), ο σοσιαλφασισμός του εναντιώνεται ανοιχτά και με όλη του τη δύναμη, και τον διαλύει κατηγορώντας τον ότι είναι μια μέθοδος της αστικής τάξης για να γλυτώνει έξοδα καθώς το αστικό κράτος δεν πληρώνει την εργασία των εθελοντών. Όμως οι σοσιαλφασίστες δεν ζητούν να πληρώνονται οι εθελοντές για τις έκτακτες υπηρεσίες που προσφέρουν αλλά να αντικαθίστανται από μόνιμους κρατικούς υπαλλήλους, δηλαδή στην περίπτωση της πυρόσβεσης από μόνιμους πυροσβέστες. Αν οι σοσιαλφασίστες ζητούσαν να πληρώνονται οι εθελοντές γι' αυτές και μόνο τις έκτακτες υπηρεσίες τους, θα τους κατηγορούσαμε μόνο για την αστική τους οικονομίστικη αντίληψη ότι αρνούνται στο λαό το δικαίωμα να προσφέρει οτιδήποτε στην κοινωνία εθελοντικά χωρίς άμεσο ατομικό οικονομικό αντάλλαγμα, δηλαδή ότι τον εμποδίζουν να δρα έξω από τη μισθωτή του σχέση με την κρατική ή την ιδιωτική εργοδοσία και τελικά ότι τον θέλουν μισθωτό σκλάβο της αστικής τάξης και του κράτους της.

Στην πραγματικότητα όμως τον αστοδημοκρατικό εθελοντισμό οι φασίστες κάθε είδους τον απεχθάνονται για δυο στρατηγικούς πολιτικούς λόγους.

Ο ένας λόγος είναι ότι από ένστιχτο νιώθουν ότι ακόμα και αυτός ο χαμηλού τύπου αστοδημοκρατικός εθελοντισμός δίνει την ευκαιρία στις μάζες να διαπιστώσουν οι ίδιες μέσα από

την πείρα τους τη δύναμη της αυτόβουλης και ανιδιοτελούς συνεργασίας τους τόσο μεταξύ τους όσο και με τις κοινωνικές υπηρεσίες του κράτους για να υπηρετήσουν το λαό σε στιγμές κρίσης. Αυτή την πείρα θα μπορούσαν να τη χρησιμοποιήσουν για τη λαϊκή τους αυτοοργάνωση και κάποια στιγμή για την επαναστατική πάλη τους -σε στιγμές πολιτικής κρίσης- ενάντια στο ίδιο το κράτος της αστικής τάξης. Από άμεση πολιτική άποψη αυτός ο εθελοντισμός ενοχλεί το φασισμό γιατί όταν βρίσκεται σε συνεργασία με το κράτος ή συμμετέχει σε αποκεντρωμένες κρατικές δομές (Δήμοι) επιτρέπει στις μάζες να γνωρίζουν από κοντά την κρατική λειτουργία και να την κριτικάρουν βαθύτερα και πιο συγκεκριμένα, και έτσι να μπορούν να απαιτούν πιο συγκεκριμένα μέτρα και πολιτικές πολιτικής προστασίας και καλύτερευσης της ζωής τους από την άρχουσα τάξη και το κράτος της. Είναι χαρακτηριστικό ότι μετά τις φωτιές στο Μάτι η πιο αποκλυπτική κριτική στην κρατική συμπεριφορά ήρθε αμέσως από τους εσκεμμένα παραμερισμένους από την πυροσβεστική υπηρεσία εθελοντές της Ανατολικής Αττικής. Με λίγα λόγια ο αστοδημοκρατικός εθελοντισμός δίνει σε βάθος χρόνου μεγάλα πολιτικά μαθήματα στις μάζες. Άλλωστε οι μάζες πρέπει να αποσπούν σε όσο βαθμό μπορούν από το αστικό κράτος και πολύτιμη γνώση και κάποια μέσα που αυτό μπορεί να τους προσφέρει ακόμα και αν αυτά παρέχονται με μη εθελοντικούς, δημοκρατικούς αλλά με γραφειοκρατικούς και καταπιεστικούς, ακόμα και στρατιωτικούς όρους. Είναι χαρακτηριστική η υποστήριξη του Λένιν στη γενική στρατιωτική θητεία με το επιχείρημα ότι μέσα από αυτήν δίνεται στις μάζες η δυνατότητα να βρίσκονται για ένα διάστημα με όπλα στα χέρια και να μαθαίνουν στοιχεία στρατιωτικής τέχνης χρήσιμα για την επανάσταση (αποδείχθηκε πόσο δίκιο είχε στην οκτωβριανή επανάσταση). Βέβαια και ο σοσιαλφασισμός υποστηρίζει την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία αλλά από τη σοσιαλσοβινιστική άποψη της υπεράσπισης της πατρίδας, δηλαδή της υπεράσπισης της ιδιαιτέρα όταν αυτή ασκεί απρόκλητη βία σε άλλα κράτη και διεξάγει άδικους πολέμους.

Ο δεύτερος και πολύ ουσιαστικός λόγος για τον οποίο ο φασισμός θέλει την κατάργηση του εθελοντισμού είναι για να εξασφαλίσει ότι αντί για τους εθελοντές θα υπάρχει ένα πελώριο πλήθος δημόσιων υπάλληλων που καθώς δεν θα δουλεύουν τον περισσότερο χρόνο θα τρέφονται από το μόχθο του λαού οπότε θα είναι διαποτισμένοι από τη νοοτροπία του κοινωνικού παράσιτου. Τέτοια παράσιτα θα είναι πρόθυμα να ακολουθήσουν και να υπηρετήσουν οποιαδήποτε δύναμη εξουσίας, ξένη ή ντόπια, που θα τους εξασφαλίσει την ύπαρξη. Το όνειρο του φασισμού και του σοσιαλφασισμού είναι ένα κράτος νεοταγματισταφλιτών, δηλαδή μιας πιστής τους κρατικο-υπαλληλικής τους ακρίδας, που θα ζει και θα νέμεται την ικμάδα της χώρας δίπλα στις μεγαλοβδέλλες της ανατολικής ξένης κατοχής και των δυτικών και ντόπιων συνεργατών της. Γι' αυτό το λόγο οι δυνάμεις του ελληνικού ρωσόδουλου μετώπου και ιδίως ο ΣΥΡΙΖΑ, που αποτελεί τον κυβερνητικό πυρήνα του μέσα στο κράτος, επενδύουν τόσο πολύ στη διατήρηση και ανάπτυξη της πιο ανίκανης, της πιο τεμπέλικης και της πιο διεφθαρμένης κρατικής υπαλληλίας που γνώρισε ποτέ αυτή η χώρα. Αυτή η μάζα θα μπορεί να υποστηρίξει με πάθος και τον ΣΥΡΙΖΑ και την ιδεολογική και πραξικοπηματική καρδιά του, που είναι το ψευτοΚΚΕ, καθώς και τους αντιφιλελεύθερους και αντιευρωπαϊκούς ναζήδες της ΧΑ και τη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία 17νοεμβρίτικου τύπου ακόμα και αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα έχει την τυπική εξουσία, δηλαδή την πρωθυπουργία. Δεν χρειάζεται κα-

μιά πρωθυπουργία αν ένα κόμμα είναι κόμμα του κράτους, κόμμα δηλαδή που ελέγχει το κράτος και το παρακράτος μόνο του ή με τους συμμάχους του.

Να γιατί ο σοσιαλφασισμός και σαν ψευτοΚΚΕ και σαν ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν διαμαρτυρήθηκαν ποτέ για τον αστυνομικό-στρατιωτικό τρόπο λειτουργίας της πυροσβεστικής αλλά μαζί με τους ναζήδες της ΧΑ πρωταγωνίστησαν στη μείωση και τελικά στην πρακτική εξαφάνιση τα τελευταία χρόνια και εκείνου του ελάχιστου εθελοντισμού που τα σχετικά πιο δημοκρατικά τμήματα της αστικής τάξης -τα οποία έστω μειοψηφικά εκφράζονταν μεταπολιτευτικά μέσα από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ- είχαν επιτρέψει να υπάρχει δίπλα της.

Η αποκλυπτική περίπτωση του ΕΣΕΠΑ. Η φασιστική εκστρατεία για τη διάλυσή του

Για να καταλάβει κανείς το μένος του νέου πολιτικού καθεστώτος, ειδικά του φασισμού και του σοσιαλφασισμού πρέπει να μελετήσει την περίπτωση του Εθελοντικού Σώματος Ελλήνων Πυροσβεστών Αναδαστών (ΕΣΕΠΑ), της πιο ισχυρής ως σήμερα εθελοντικής μη κερδοσκοπικής οργάνωσης που επί 20 περίπου χρόνια προσπάθησε να δημιουργήσει ένα αποτελεσματικό δίκτυο πυροπροστασίας και δασοπυρόσβεσης αντιμετωπίζοντας τη λυσσασμένη εχθρότητα του διακομματικού πολιτικού καθεστώτος. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του συλλόγου, Νίκο Σαχινίδη, το ΕΣΕΠΑ «είναι κατασκεύασμα των ανθρώπων της Ευρώπης. Μια υπόθεση 13.000 ανθρώπων από την Ελλάδα, την Κύπρο, τη Γερμανία, την Αυστρία και την Ελβετία, απ' όπου κάθε χρόνο έρχονται στις εγκαταστάσεις της οργάνωσης στα Ριζώματα, Βέροιας εθελοντές πυροσβέστες, Έλληνες και μη. Με δική τους πρωτοβουλία, άλλωστε, συγκεντρώθηκαν χρήματα και αγοράστηκαν, όλα αυτά τα χρόνια, 438 οχήματα (πυροσβεστικά και ασθενοφόρα) από τη Γερμανία, την Αυστρία και την Ελβετία, σε πολύ καλή κατάσταση, με το κοντέρ έχει γράψει το ανώτερο 30.000 χιλιόμετρα. Τα οχήματα αυτά εξυπηρετούν κυρίως άγονες και δύσβατες περιοχές, όπως για παράδειγμα η Σαμαρίνα, αλλά και τους 53 πυροσβεστικούς σταθμούς που δημιούργησε το ΕΣΕΠΑ, σε συνεργασία με δήμους της Ελλάδας, με τους οποίους συνάπτει πρωτόκολλα συνεργασίας» (<https://provokes.de/eidiseis/omogenia/5676-2010-07-22-21-37-28.html>). Απ' το 2001 η οργάνωση λειτουργούσε σχολή πυροσβεστών στα Ριζώματα Βέροιας που θεωρούνταν μια από τις τρεις καλύτερες παγκοσμίως και στην οποία εκπαιδεύονταν πυροσβέστες από 12 κράτη της Ευρώπης. Αρκετά μέσα αποκτήθηκαν με χορηγίες ιδιωτών και κρατικών φορέων.

Τον Οκτώβρη του 2013, για παράδειγμα, το γερμανικό υπουργείο άμυνας χορήγησε στο ΕΣΕΠΑ πέντε οχήματα χωρητικότητας 10.000 λίτρων ενώ νωρίτερα η γερμανική κυβέρνηση είχε εξαγγείλει τη δωρεά 200 πυροσβεστικών οχημάτων, υλικών και ανταλλακτικών. Αυτό το ενδιαφέρον του Βερολίνου οφείλεται στο βάθος στην ανάγκη της γερμανικής αστικής τάξης να μειώσει την οικονομική ζημιά που της προκαλεί η ελληνική χρεοκοπία προβάλλοντας σαν πρόταση προς το ελληνικό κράτος τη δημιουργία εθελοντικών μηχανισμών πυρόσβεσης και πολιτικής προστασίας όπως συμβαίνει και στο γερμανικό κράτος που θα ήταν απείρως πιο αποτελεσματικοί και ταυτόχρονα πολύ πιο φτηνοί από τη συντήρηση ενός γιγαντιαίου μόνιμου δημοσιουπαλληλικού στρατού πυροσβεστών για όλο το χρόνο. Ο υπεύθυνος για τα οχήματα και τους εξοπλισμούς Karsten Triesch δήλωνε σε τοπική εφημερίδα (Οραμα Ζωής, 15/7/13): «Δεν ξέραμε ακριβώς, και τελικά το διαπιστώσαμε και εκπλαγήκαμε, το πόσο

αυτά είναι το πυροσβεστικό δίκτυο στην Ελλάδα. Διαπιστώσαμε επίσης ότι ανταποκρίνεται μόνο κατά 5-10% σ' αυτό που έπρεπε να είναι, έχει δηλαδή κατά 90% ελλείψεις σε σταθμούς και μηχανήματα-οχήματα. Και βέβαια καμία χώρα δεν μπορεί να εξασφαλίσει ένα καλό δίκτυο, με ανθρώπους που θα πρέπει να πληρώνει». Όπως αναφέρει η ίδια η ιστοσελίδα του ΕΣΕΠΑ (www.esepa.gr), η προφανώς σωστή αρχή πάνω στην οποία στηρίζεται, είναι ότι «κανένα κράτος, κανένα έθνος δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις ανάγκες και το οικονομικό κόστος της πολιτικής προστασίας για ουσιαστική αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, χωρίς την παρουσία των εθελοντών και των οργανώσεών τους». Πραγματικά κανένα κράτος του κόσμου δεν μπορεί να πληρώνει για κάθε σημείο της χώρας και για όλο το χρόνο τους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους (ή τα εκατομμύρια αν είναι μεγάλο) που χρειάζονται για να αντιμετωπίζονται γεγονότα τόσο έκτακτα όσο είναι μια πυρκαγιά ή μια πλημμύρα ή ένας σεισμός.

Με επιστολή του προς το υπουργείο δημόσιας τάξης το ΕΣΕΠΑ ζητούσε να εγκριθεί η παραχώρηση των 200 πυροσβεστικών οχημάτων σ' αυτό δηλώνοντας ότι διέθετε τα απαιτούμενα χρήματα για τη λειτουργία και συντήρησή τους, όμως το υπουργείο δεν απάντησε ποτέ στο αίτημα.

Ακολούθησε στις 25/10/13 ένα βρώμικο δημοσίευμα στα Παραπολιτικά – εφημερίδα ιδιοκτησίας Γ. Κουρτάκη που έχει σήμερα αποκαλυφθεί σαν άνθρωπος του κρατικο-ολιγάρχη Μαρινάκη και διαθέτει τον μόνονμο ραδιοφωνικό σταθμό που κάποτε ανήκε στο ψευτοΚΚΕ. Το δημοσίευμα κατηγορούσε το ΕΣΕΠΑ ότι δήθεν πρόσφερε υπηρεσίες σε δήμους επ' αμοιβή, βασισμένο στις καταγγελίες δύο δημάρχων (Ζαγοράς, Σκύρου) και της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Μαγνησίας που με έγγραφο της προς τη γ.γ. πολιτικής προστασίας κατήγγειλε μεταξύ άλλων ότι τα οχήματα του ΕΣΕΠΑ δεν περιλαμβάνονται στο σχεδιασμό αντιπυρικής προστασίας «διότι δεν έχουν άδεια κυκλοφορίας και πιστοποίηση τεχνικού ελέγχου, ΚΤΕΟ»!!! (<https://www.papolitika.gr/article/ti-egrafan-ta-parapolitika-prin-tesseris-mines-gia-tin-mko-esepa>) Ο αρθρογράφος έκρινε ότι οι δωρεές ιδιωτών και κρατικών φορέων προς το συγκεκριμένο σύλλογο είναι «πολύ μεγάλες» για να καταλήξει ότι: «Για το όλο θέμα και την οικονομική δραστηριότητα του ΕΣΕΠΑ έχουν ενημερωθεί οι αρμόδιες Αρχές και αναμένεται να λάβουν πρωτοβουλίες για τις οικονομικές του δραστηριότητες». Αλλά οι δύο δήμαρχοι, που ξεκίνησαν την επίθεση, δεν ήταν κάποιοι τυχαίοι του λεγόμενου δικομοτατισμού, δηλαδή του αστικού πολιτικού εμφύλιου τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρούσε πάντα υπεύθυνο ότι δεν τον άφηνε να ανεβεί στην κυβέρνηση. Ο μεν δήμαρχος Ζαγοράς, Γ. Κασσαβέτης, είχε εκλεγεί με το ΠΑΣΟΚ, αλλά μετά ακολούθησε τον φιλοσυριζαίο ΓΑΠ στο ΚΙΔΗΣΟ. Ο δε δήμαρχος Σκύρου Μ. Χατζηγιαννάκης είχε εκλεγεί κι αυτός σαν υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ, αλλά στις δημοτικές εκλογές του 2014 κατέβηκε με τη στήριξη ΣΥΡΙΖΑ, και μέχρι σήμερα έχει τις καλύτερες σχέσεις και με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ένα μήνα μετά, ο ήδη υπόδικος βουλευτής και αρχιτραμπούκος της ρωσόδουλης ναζιστικής συμμορίας της “Χρυσής Αυγής” Παναγιώταρος έφερε το θέμα στη Βουλή, δηλαδή έκανε την επίσημη κεντρική πολιτική επίθεση στον εθελοντισμό, με ερώτησή του προς τους τότε υπουργούς δημόσιας τάξης, οικονομικών και εξωτερικών. Ο ναζιστής ήθελε να μάθει μεταξύ άλλων εάν στάλθηκε επιστολή στο υπουργείο δημόσιας τάξης από το ΕΣΕΠΑ και ποια ήταν η απάντηση του υπουργείου (<https://www.fire.gr/?p=5788>). Ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης Δένδιας, που ανήκει στην πάντα δειλή και μεσοβέα και γι αυτό όλο και πιο αδύναμη αστοδημοκρατική τάση της ΝΔ και ο οποίος είχε ξεκινήσει τη δίωξη στους ναζιζήδες και είχε πραγματικά προσπαθήσει να δώσει ώθηση στον εθελοντισμό, αρνήθηκε να

απαντήσει στην επερώτηση του ναζιστή. Από την άλλη όμως δεν βρήκε έναν τρόπο να υποστηρίξει το ΕΣΕΠΑ οπότε άφησε τη λάσπη του ναζιστή να κρέμεται ατόφια και να λερώνει το εθελοντικό αυτό όργανο. Η μόνη εξήγηση είναι ότι υπέκυψε στην καραμανλο-σαμαρική ηγεσία της ΝΔ. Άλλωστε λίγο μετά έφερε για ψήφιση και πέρασε το νόμο 4249/2014 για την πυρόσβεση, ο οποίος επίσημα και φαινομενικά ήταν υπέρ του εθελοντισμού, αλλά οι προϋποθέσεις που έβαζε για να λειτουργήσει ο εθελοντισμός στα πλαίσια ενός κράτους εχθρικού προς αυτόν ουσιαστικά τον έπνιγαν. Συγκεκριμένα, ο νόμος απαιτούσε την εκπαίδευση των εθελοντών πυροσβεστών από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς, την ασφάλισή τους για τους κινδύνους υγείας που μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την οποία θα τους πρόσφερε το κράτος δωρεάν εφόσον περνούσαν από την πιο πάνω εκπαίδευση, και την πιστοποίηση των οχημάτων από κρατικούς φορείς. Αυτά δεν θα ήταν μεγάλα εμπόδια αν υπήρχαν κρατικοί μηχανισμοί και πολιτικοί τους προϊστάμενοι που θα συνεργάζονταν με τους εθελοντές, όμως εδώ αυτές οι απαιτήσεις του νόμου έδιναν την ευκαιρία στους ηγετικούς, κρατικο-φασιστικής νοοτροπίας μηχανισμούς της πυροσβεστικής, που ήταν πάντα αντίθετοι με τους «παρεϊσάκτους» εθελοντές, να βρουν τα γραφειοκρατικά προσχήματα που χρειάζονταν για να τορπιλίσουν και να διαλύσουν το ΕΣΕΠΑ.

Λίγο πριν ψηφιστεί ο νόμος, μέσα στο Φλεβάρη του 2014 η αστυνομία, της οποίας ο Δένδιας ήταν ο πολιτικός προϊστάμενος, είχε ήδη σχηματίσει δικογραφία σε βάρος του δ.σ. του ΕΣΕΠΑ για κακουργητική απάτη, ενεργητική δωροδοκία και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο το ΕΣΕΠΑ αποσπούσε χρήματα με τη μορφή χορηγιών ή συνδρομών (2,5 εκ.) από δήμους και επιχειρήσεις παρουσιάζοντας ψευδή εικόνα σχετικά με «το νομοθετικό πλαίσιο και τη δυνατότητα του Σωματείου να ιδρύει εθελοντικούς πυροσβεστικούς σταθμούς, να επιχειρεί σε κατάσβεση πυρκαγιών και να συμμετέχει σε περιστατικά διακομιδής τραυματιών» και σχετικά με «τη λειτουργική ικανότητα των οχημάτων, πυροσβεστικών και ασθενοφόρων, που η οργάνωση διέθετε στους Δήμους. Τα παραπάνω οχήματα είχαν παραχωρηθεί στο σωματείο με τη μορφή δωρεάς από χώρες της Ευρώπης και πρόκειται για παλιά μεταχειρισμένα οχήματα. Στις περισσότερες περιπτώσεις μάλιστα, δεν έφεραν πινακίδες κυκλοφορίας, δεν είχαν ταξινομηθεί και δεν είχαν καταβληθεί τέλη κυκλοφορίας, δεν είχαν περάσει τους απαραίτητους τεχνικούς ελέγχους, δεν ήταν ασφαλισμένα και σε κάθε περίπτωση δεν έφεραν τα απαιτούμενα από τη νομοθεσία πιστοποιητικά καταλληλότητας από το Πυροσβεστικό Σώμα και το ΕΚΑΒ» (<https://www.news247.gr/oikonomia/neo-skandalo-mko-ethelontikis-pyrosvesis-vazei-fotia-apokomise-pano-aro-2-ekateygo.6253937.html>). Το κατηγορητήριο πάτησε στο πολιτικό κλίμα κατά των ΜΚΟ που είχε δημιουργηθεί την προηγούμενη περίοδο κατά την οποία οι Αβραμόπουλος-Νικολόπουλος της ΝΔ είχαν πρωτοστατήσει σε μία εκστρατεία για τον έλεγχο των επιχειρήσεων που είχαν δοθεί σε εκατοντάδες ΜΚΟ. Η επίθεση που δέχθηκε το ΕΣΕΠΑ από το καθεστώς, δεν ήταν στα πλαίσια κάποιου ελέγχου κακοδιαχείρισης δημόσιου χρήματος, αλλά έγινε κατά τα πρότυπα των κρατικών αρχών των χωρών του ρωσοκινεζικού φασιστικού άξονα.

Το 2014 με ανακοίνωση του εκ μέρους του ΕΣΕΠΑ ο Σαχινίδης κατέγγειλε τον τότε γενικό γραμματέα πολιτικής προστασίας διορισμένο από το Σαμαρά, και προηγούμενα στο στενό πυρήνα των συνεργατών του Κ. Καραμανλή, τον Πάτροκλο Γεωργιάδη γιατί, χωρίς να ζητήσει στοιχεία και εξηγήσεις ή να διατάξει μια ΕΔΕ, έστειλε μία ανώνυμη καταγγελία στην εισαγγελία, όταν η οργάνωση είχε ήδη ελεγχθεί και από την εφορία και από το ΣΔΟΕ. «Πράγματι παλαιότερα δεν είχαμε πινακίδες, διότι ήταν αδύνατο να ανταποκριθούμε οικονομικά.

Μέσω εγγράφων και πολιτικών υποσχέσεων 3 Υπουργοί προσπαθούσαν να βοηθήσουν με απαλλαγή από το κόστος ώστε να τακτοποιηθεί το θέμα, ο καιρός όμως περνούσε και έτσι αναγκαστήκαμε να βγάλουμε πινακίδες με τη βοήθεια χορηγών. Με αυτόν τον τρόπο το Ελληνικό Δημόσιο εισέπραξε για τα εθελοντικά μας οχήματα πάνω από 150.000 €». Δηλ. αντί το κράτος να τιμωρηθεί που στέρησε απ' το εθελοντικό σώμα τα μέσα για την κάλυψη των τυπικών απαιτήσεων (πώληση καυσίμων σε κανονικές τιμές, ακριβή ασφάλιση, μη απαλλαγή από διόδια), τιμωρείται το θύμα.

Το ΕΣΕΠΑ απαντούσε στις κατηγορίες λέγοντας ότι τα περί οχημάτων και παλαιότητας και περί αποσυρμένων είναι αστεία, ότι όλα τα οχήματά του είχαν καταλληλότητα και είχαν ελεγχθεί από το Υπουργείο Μεταφορών, το οποίο εξέδωσε πινακίδες για αυτά και ότι η οργάνωσή του ήταν πιστοποιημένη σαν οργανισμός, ενταγμένη στο μητρώο της ΓΓΠΠ, με δικαίωμα δημιουργίας σταθμών και εκπαίδευσης αλλά και συνεργασίας με τους Δήμους που μπορούν να την ενισχύουν οικονομικά. Αντίθετα αμφισβητούσε ότι το ΠΣ είχε τις διεθνείς προδιαγραφές να πιστοποιεί άλλους ρωτώντας αν είχε πιστοποιημένα προγράμματα, πιστοποιημένα βιβλία, πιστοποιημένες διαδικασίες και διαμαρτυρόταν γιατί ο ΕΣΕΠΑ κατηγορείτο επειδή, όπως όλες ανεξαιρέτως οι εθελοντικές οργανώσεις, εκπαιδευε τα μέλη του σε ειδικές εγκαταστάσεις σε εκπαιδευτικό κέντρο!

Στις 11/12/17 το ΣΔΟΕ Δυτικής Μακεδονίας εξέδωσε πόρισμα σύμφωνα με το οποίο οι κατηγορίες περί κάρπωσης χρημάτων από δωρεές και επιχειρηγίες δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα, και μάλιστα αποδεικνύεται ύστερα από ενδελεχή έλεγχο ότι η οικογένεια Σαχινίδη έχασε και τα 4 από τα 5 διαμερίσματα που διέθετε (<https://www.efsyn.gr/arthro/kata-fantasia-skandalo-poy-plitteitip-pyrosvestiki>). Όμως η ζημιά είχε γίνει. Η σχολή πυρόσβεσης έκλεισε, η δύναμη των εθελοντών αποδεκατίστηκε, οι περισσότεροι σταθμοί σταμάτησαν. Το πιο εξωφρενικό είναι ότι ο εξοπλισμός που διέθετε το ΕΣΕΠΑ εμποδίστηκε να αξιοποιηθεί από τρίτους. Το νομικό καθεστώς είναι τέτοιο που έπρεπε να πληρωθεί κι από πάνω! Η περιουσία είναι αξίας άνω των 500 χιλ. ευρώ και γι' αυτό θα πρέπει να ελεγχθεί από ανεξάρτητο αξιολογητή που θα χρεωθούν οι ίδιοι οι εθελοντές!!!

Ο πρόεδρος του ΕΣΕΠΑ Σαχινίδης απαντούσε πάντα στις κατηγορίες κάνοντας λόγο για πολιτικές διώξεις. Όμως όπως και άλλα θύματα των φιλορώσικων-φιλοσυριζαϊκών τάσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ προφανώς δεν κατάλαβε ότι ο βαθύτερος διώκτης του δεν ήταν οι ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ αλλά ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος κάνει συχνά τον φίλο σε κάποια από τα ονόματά του όταν συντριβούν οι πολιτικές ή οι κοινωνικές τάσεις που εκπροσωπούσαν (η πιο κραυγαλέα περίπτωση είναι αυτή του φιλοσυριζαίου Τσοχατζόπουλου που ήταν πραγματικά μιζαδόρος όμως δεν εξοντώθηκε γι αυτό από τις φιλορώσικες- φιλοσυριζαϊκές ηγεσίες των ΠΑΣΟΚ-ΝΔ αλλά επειδή υπήρξε ο πιο φιλο-αναπτυξιακός μιζαδόρος κορυφής). Έτσι σήμερα ο ίδιος ο Σαχινίδης (που δεν μπορεί να του χρεωθεί καμία απάτη) διατηρεί καλές σχέσεις με την υποτίθεται φιλοεθελοντική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σε κόντρα με το ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ και την Πυροσβεστική αλλά το δημιουργημά του το ΕΣΕΠΑ σαν η πιο κεντρική και ισχυρή εθελοντική οργάνωση που υπήρξε στη χώρα τα τελευταία χρόνια, πνέει τα λοίσθια.

Οι σχέσεις της οργάνωσης αυτής με το κράτος των ρωσόδουλων ήταν απ' την αρχή τόσο προβληματικές ώστε ο επικεφαλής της είχε κάνει απεργία πείνας γιατί είχαν επιβληθεί πρόστιμα για παράνομη κυκλοφορία σε πυροσβεστικά τα οχήματα!!! Πίσω από αυτή την εχθρότητα κρύβεται η γραμμή του κρατικού φασιστικού ελέγχου που οτιδήποτε δεν ελέγχεται ο ρωσοκινεζικός άξονας και οι κάθε λογής ντόπιοι και δυτικοί σύμμαχοι και κομπραδόροι της στην Ελλάδα. Ο βασικός πρακτικός και θεωρητικός εκφραστής αυτού του είδους του κρατικοφασιστικού ελέγχου είναι το ψευτοΚΚΕ.

Το ψευτοΚΚΕ είναι αποδειγμένα ο πιο μεγάλος εχθρός του αστοδημοκρατικού εθελοντισμού

Είναι γεγονός ότι ένα από τα κόμματα που πρωταγωνίστησε στη συντριβή του ΕΣΕΠΑ ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που τώρα καμώνεται τον φίλο των εθελοντών στα λόγια, συνεχίζοντας να υπονομεύει τους εθελοντές προσβέστες στην πράξη. Έτσι σύμφωνα με μια πρόσφατη εγκύκλιο της Πολιτικής Προστασίας με ημερομηνία 25/5/2018 οι εθελοντές μπορούν να κινηθούν μόνο ύστερα από αίτημα του επικεφαλής Αξιωματικού του πυροσβεστικού σώματος υπεύθυνου για τις επιχειρήσεις κατάσβεσης.

Να θυμίσουμε απλά τι έγραφε η συριζαϊκή «Αυγή» στις 20/2 του 2014, μόλις ξέσπασε το «σκάνδαλο» με την ΕΣΕΠΑ: «Ο ίδιος άνθρωπος που διαφιμίζε όπου βρισκόταν τα καλά της εθελοντικής πυρόσβεσης και τα κακά της δημόσιας και επαγγελματικής Πυροσβεστικής, με επαφές σε Γερμανία, Αυστρία και Ελλάδα, που φτάνουν όπως φαίνεται για να έχει συχνό επισκέπτη στις εγκαταστάσεις της οργάνωσής του τον εντεταλμένο της γερμανικής κυβέρνησης για την Ελληνογερμανική Συνέλευση και υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων Χανς - Γιόαχιμ Φούχτελ, βρίσκεται από χθες στο επίκεντρο υπόθεσης κακουργηματικής απάτης, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και ενεργητικής δωροδοκίας».

Όμως γενικά ο ΣΥΡΙΖΑ παριστάνει εδώ και χρόνια το αστοφιλελεύθερο κόμμα της αστικής τάξης οπότε έπαιξε για καιρό και εν μέρει παίζει ακόμα με τον αστοδημοκρατικό εθελοντισμό και στην πολιτική προστασία. Ιδιαίτερα μάλιστα συμμαχούσε συχνά με τις δυτικές φιλελεύθερες ΜΚΟ -που οργανώνουν συχνά καλοπροαίρετους εθελοντές για τα διάφορα ανοιχτά πολιτικά ή φιλανθρωπικά τους προγράμματα -χρησιμοποιώντας αυτές τις ΜΚΟ επιλεκτικά ενάντια στα πιο εχθρικά του κομμάτια της αστικής τάξης. Εννοείται ότι μόλις ήρθε στην εξουσία μια από τις πρώτες δουλειές του ΣΥΡΙΖΑ ήταν να καθλώσει και όσο μπορούσε να συρρικνώσει και να αποστρατεύσει τον εθελοντισμό στην πυρόσβεση.

Όμως πάντα την πιο ανοιχτή και ενεργητική γραμμή ενάντια στον εθελοντισμό την έριχνε η πολιτική και ιδεολογική καρδιά του ΣΥΡΙΖΑ, το ψευτοΚΚΕ το οποίο στις προτάσεις του για την πυροπροστασία και την πυρόσβεση απαιτεί μόνιμα βασικά δύο πράγματα: την αύξηση του προσωπικού της πυροσβεστικής και την αύξηση των τεχνικών μέσων πυρόσβεσης, ενώ όπου και όπως μπορεί χτυπάει τον εθελοντισμό. Το κόμμα αυτό απ' την αρχή αποδέχτηκε τις αστυνομικές κατηγορίες σε βάρος του ΕΣΕΠΑ κάνοντας λόγο για «αρπαχτή» των εκπροσώπων μιας ΜΚΟ «που εμφανίζονταν σαν εθελοντές» (βλ. Ριζοσπάστη, 20/2/14).

Είναι χαρακτηριστικό ότι την πιο μεγάλη πολιτική επίθεση ενάντια στο Δένδια και στο σχέδιο του για τον εθελοντισμό την καθοδήγησε, και μέσω πρόθυμων να χτυπήσουν τον εθελοντισμό συνδικαλιστών της πυροσβεστικής, το ψευτοΚΚΕ. Ο Ριζοσπάστης της 16 Οκτώβρη του 2013 (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=7658726&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3+%2B%CE%A0%CE%A5%CE%A1%CE%9F%CE%A3%CE%92%CE%95%CE%A3%CE%97>) συκοφαντούσε τον Δένδια ότι ήθελε να διαλύσει την επαγγελματική πυρόσβεση και να κάψει τους εθελοντές. Έγραφε συγκεκριμένα:

« το καλοκαίρι έχει προαναγγείλει πως έχουν συγκροτηθεί έντεκα εθελοντικά κλιμάκια και στόχος της κυβέρνησης είναι να «τρέξει» το λεγόμενο εθελοντισμό, που θα είναι το δόγμα πυρόσβεσης από εδώ και πέρα. Πρόθεσή της είναι η προώθηση του εθελοντισμού όχι σε επικουρική βάση με τη συμμετοχή πολιτών, αλλά η μεταφορά της κύριας και αποκλειστικής ευ-

ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 11

θύνης στους ίδιους τους πολίτες της λειτουργίας του δικτύου πυρασφάλειας της χώρας. Στο νέο δόγμα πυρόσβεσης η κυβέρνηση θέλει να εντάξει και την Τοπική Διοίκηση.

Ο υπουργός ανήγγειλε το πώς θα είναι η πυρόσβεση, αφού τα μεθοδικά βήματα για την αποσάθρωση και την υποβάθμιση της Πυροσβεστικής (τεράστια οργανικά κενά, περικοπές κονδυλίων, γερασμένα οχήματα και αεροπλάνα, έλλειψη Ενιαίου Φορέα Δασοπροστασίας, υπερεργασία, απουσία υγιεινής και ασφάλειας) γίνονται εδώ και χρόνια. Σύντομα, αναφέρουν οι ίδιοι οι πυροσβέστες (η υπογράμμιση δική μας), οι πολίτες θα καλούνται να πληρώνουν πανάκριβα - που ήδη έχουν πληρώσει μέσω φορολογίας - τις παροχές του Σώματος. Επιπλέον θα «επιστρατεύονται» με μικρή εκπαίδευση για να κάνουν δουλειά επαγγελματιών. Εθελοντές για... κάψιμο».

Είναι τόσο έντονο το μένος του ψευτοΚΚΕ ενάντια στον εθελοντισμό ώστε παρά τη γνωστή του απέχθειά στην ΕΕ το κόμμα αυτό κατέθεσε κείμενο διαμαρτυρίας στην Κομισιόν (!) το 2015 (Ριζοσπάστης, 20 Μάη 2015) <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=8445043&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3+%2B%CE%A0%CE%A5%CE%A1%CE%9F%CE%A3%CE%92%CE%95%CE%A3%CE%97> όπου μιλάει για την ανεπάρκεια των κονδυλίων για την πυρόσβεση καταγγέλλει ότι, άκουσον άκουσον, «εκχωρούνται αρμοδιότητες πυρόσβεσης στους δήμους, με αποτέλεσμα να επωμίζονται οι εργαζόμενοι δημοτική φορολογία για την παροχή υπηρεσιών πυρόσβεσης, συχνά με εθελοντικό χαρακτήρα, με συνέπεια τη συνολική υποβάθμιση αυτών των υπηρεσιών» και ζητάει από την Κομισιόν να τοποθετηθεί υπέρ «της κατάλληλης οργάνωσης των υποδομών και του έμφυχου υλικού των επίγειων δυνάμεων, με χρηματοδότηση αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό» (!)

Με αυτό του το έγγραφο στην ουσία το ψευτοΚΚΕ έφτασε στο σημείο να ζητάει από την ΕΕ να επιβάλει σε όλο τον ελληνικό λαό την παθητικότητα στην οποία είχε συνηθίσει τα ιδεολογικά πιο καθυστερημένα τμήματά του η πιο αντιδραστική, η πιο ξενόδουλη και η πιο παρασιτική μερίδα της γραφειοκρατικής αστικής τάξης: δηλαδή να κάθονται και να περιμένουν ακίνητα, καθώς καίγονται τα δάση τους και κινδυνεύουν τα σπίτια τους, να σβήσει τη φωτιά το κράτος και μάλιστα κυρίως από τον αέρα.

Αυτό που μπερδεύει πολλούς αριστερούς ανθρώπους είναι ότι το ψευτοΚΚΕ ενώ χτυπάει τον εθελοντισμό φροντίζει να μιλάει θετικά για τους ίδιους τους εθελοντές. Μα αυτό το κάνει για να μην έρχεται σε άμεση σύγκρουση μαζί τους καθώς ξέρει πως αποτελούν σε ιδεολογικό επίπεδο ένα πολύ αλληλέγγυο προς το λαό, δηλαδή αριστερό στην καρδιά του, τμήμα του και πως σαν τέτοιο αυτό το τμήμα του λαού είναι αγαπητό στους αριστερούς ανθρώπους από τη δεξιά μεν των οποίων το ψευτοΚΚΕ διαλέγει τα περισσότερα μέλη του που σταδιακά τα μετατρέπει σε ακροδεξιούς εχθρούς του λαού. Αυτή η ύπουλη στάση φαίνεται σε ένα χαρακτηριστικό άρθρο του Ριζοσπάστη για τις μεγάλες φωτιές της Αττικής και ειδικά της Πεντέλης το 2009 (27/8/2009) <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=5228522&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3+%2B%CE%A0%CE%A5%CE%A1%CE%9F%CE%A3%CE%92%CE%95%CE%A3%CE%97>:

Γράφει ο Ριζοσπάστης: «Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει την προσφορά των χιλιάδων

εθελοντών, που λιγότερο ή περισσότερο οργανωμένα έσπευσαν να πάρουν μέρος στην επιχείρηση της πυρόσβεσης, διακινδυνεύοντας ακόμα και τη ζωή τους».

Μετά από αυτά τα εύσημα στους εθελοντές ακολούθησε η εξής τοποθέτηση ενάντια στον εθελοντισμό:

«Υπάρχουν ωστόσο πλείστα όσα ζητήματα που αναδεικνύονται από τον εθελοντισμό, όταν αυτός γίνεται καραμέλα στο στόμα εκπροσώπων της κεντρικής ή τοπικής εξουσίας, με κίνητρα όχι πάντα τόσο αγνά» ... «πρέπει να αναλογιστούν οι δημότες και της Νέας Πεντέλης, ότι η οργάνωση και ο ρόλος της εθελοντικής προσφοράς θα μπορούσε να ήταν τελείως διαφορετικός, αν η γη ήταν λαϊκή περιουσία, στην οποία κανένας δε θα είχε δικαίωμα πώλησης και αγοράς, όπως συμβαίνει σήμερα στο πλαίσιο της πολιτικής που υπηρετούν και αναπαράγουν οι εκπρόσωποι του δικομματισμού σε δήμους και νομαρχίες. Δεν είναι καθόλου τυχαίο άλλωστε ότι στο ίδιο δελτίο Τύπου, η δημοτική αρχή Νέας Πεντέλης θεωρεί αναγκαίο να συμπεριλάβει και τις ευχαριστίες της στους ιδιώτες που συνέδραμαν τους εθελοντές ... Μετά τους εθελοντές έρχονται οι σπόνσορες. Και δίπλα τους, οι εκπρόσωποι εκείνης της πολιτικής που ανακυκλώνει δάση, εθελοντές, μεγαλοεργοδότες και Τοπική Αυτοδιοίκηση για να δουλέψει ρολόι το σύστημα και να συγκαλύπτονται οι πολιτικές αιτίες της πύρινης λαίλαπας».

Μιλώντας για αιτίες το ψευτοΚΚΕ ποτέ δεν δέχτηκε ότι υπάρχουν εμπρησμοί με στόχευση πολιτικής αποσταθεροποίησης κυβερνήσεων ούτε ότι μεγάλοι εμπρησμοί είχαν σαν αποτέλεσμα να ακυρωθούν πελώριες επενδύσεις (όπως αυτοί της Μεσοσηνίας το 2007 και της Αττικής το 2007 και το 2009). Αντίθετα ισχυρίζεται πάντα ότι τις φωτιές τις βάζουν διάφοροι οικοπεδοφάγοι ιδιαίτερα μάλιστα βιομηχανικοί επενδυτές. (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=6409340&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3+%2B%CE%A0%CE%A5%CE%A1%CE%9F%CE%A3%CE%92%CE%95%CE%A3%CE%97>), οπότε οι πυρκαγιές θα πάψουν μόνο όταν η γη θα πάψει να είναι ατομική ιδιοκτησία, δηλαδή στο σοσιαλισμό!

Έτσι σύμφωνα με το ψευτοΚΚΕ, παρά τις αγνές, όπως τις χαρακτηρίζει, διαθέσεις των εθελοντών, ο εθελοντισμός λειτουργεί υπέρ των ιδιωτών που είτε είναι σπόνσορες των εθελοντών, είτε είναι δήμαρχοι οι οποίοι οργανώνουν τους εθελοντές και οι οποίοι είναι επίσης υπερασπιστές των σπονσόρων και των αστικών κομμάτων που τους στήριξαν στην εκλογή τους, δηλαδή είναι υπέρ του καπιταλισμού, δηλαδή υπέρ της εμπορευματοποίησης της γης, οπότε και αντικειμενικά υπέρ των οικοπεδοφάγων που βάζουν τις φωτιές**. Η ανοησία του ισχυρισμού ότι η Ελλάδα καίγεται σε έναν πρωτοφανή βαθμό επειδή τάχα είναι καπιταλιστική αποδεικνύεται από το ότι όλες οι άλλες χώρες της Ευρώπης, οι οποίες καίγονται πολύ λιγότερο από την Ελλάδα, είναι επίσης καπιταλιστικές. Όμως εδώ αξίζει να σημειωθεί η βρώμικη ταύτιση των εθελοντών -πίσω από τους οποίους τρέχουν οι σπόνσορες για να αξιοποιήσουν για τη διαφήμισή τους τις βαθιά προοδευτικές διαθέσεις τους- με τους πρωταθλητές, πίσω από τους οποίους επίσης τρέχουν οι σπόνσορες, όμως για να συνδιαχειριστούν μαζί τους την ατομική επιδίωξη τους για την διάκριση στον εντελώς ιδιοτελή αστικό ανταγωνισμό. Ωστόσο αυτό που αποκαλύπτει ταξικά εντελώς το ψευτοΚΚΕ είναι η απαίτησή του να έχει το κεντρικό κράτος το απόλυτο μονοπώλιο σε όλες τις δραστηριότητες πολιτικής προστασίας, τόσο πολύ ώστε να μην τις μοιράζεται ούτε καν με το λιγότερο συγκεντρωτικό, οπότε πιο εύκολα ελεγχόμενο από τους πολίτες

κρατικό μηχανισμό της τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εννοείται ότι η πραγματικά αριστερή απάντηση στο πρόβλημα της αξιοποίησης της προσπάθειας των εθελοντών από σπόνσορες, δημάρχους, αυτοδιοικητικά κόμματα κλπ δεν είναι η κατάργηση του αστοδημοκρατικού εθελοντισμού, αλλά η διαρκής πάλη των εθελοντών για την όσο το δυνατό μεγαλύτερη ανάπτυξη του λαϊκού τύπου εθελοντισμού δίπλα στον αστοδημοκρατικό εθελοντισμό και για την όσο το δυνατό μεγαλύτερη οικονομική ανεξαρτησία του δεύτερου από τους σπόνσορες ντόπιους και ξένους, καθώς και από τα αυτοδιοικητικά κόμματα της αστικής τάξης και από την γραφειοκρατία των Δήμων. Κυρίως όμως για μια πραγματικά αριστερά η πάλη των εθελοντών πυροσβεστών θα έπρεπε να προσανατολίζεται προς μια όσο το δυνατό μεγαλύτερη πολιτική ανεξαρτησία από τους κεντρικούς πυροσβεστικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους με τους οποίους οι εθελοντές συνεργάζονται υποχρεωτικά και συνήθως μπαίνουν κάτω από την τεχνική τους ηγεσία στον ένα ή στον άλλο βαθμό στις πυρκαγιές. Όμως στον κίνδυνο αυτό από την κρατική πολιτική εξάρτηση, που είναι και η πιο ουσιαστική, ποτέ δεν αναφέρεται ο Ριζοσπάστης για τον λόγο ότι λατρεύει το αστικό κράτος παρόλο που στα εσοκομματικής κατανάλωσης συνεδριακά του κείμενα φωνάζει ότι θέλει να το καταστρέψει εκείνες τις αστικές φράξεις μέσα στο κράτος που αντιστέκονται στα αφεντικά του, ενώ τους εθελοντές θέλει να τους καταργήσει αποκλειστικά από την πλευρά του πιο αντιδραστικού αστικού κράτους, δηλαδή από την πλευρά της απόλυτης αστικής κρατικής δικτατορίας πάνω σε κάθε κοινωνική δραστηριότητα.

Αλλά το ψευτοΚΚΕ δεν παίρνει προφυλάξεις και τολμά και συγκροτείται ανοιχτά με τους εθελοντές όταν εμφανίζεται ένας μαζικός και μάλιστα σε μεγάλο βαθμό λαϊκός εθελοντισμός για την πυρόσβεση.

Τέτοιος ήταν και ίσως είναι ακόμα αυτός της Σάμου στην οποία ξεπήδησε μέσα από την πολύ πικρή πείρα των κατοίκων της όταν το καταπράσινο νησί κατακάηκε από τους εμπρησμούς του 2000 σε ποσοστό μοναδικό σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη περιοχή της χώρας. Κάποια στιγμή το 2012 πάνω στις μεγάλες φωτιές της Χίου που έκαψαν χιλιάδες μαστιχοδέντρα μια τοπική βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, η Καλογερή, δημαγωγώντας υπέρ του εθελοντισμού, όπως συνήθιζε να κάνει το κόμμα της πριν πάρει την εξουσία, πρότεινε και στους Χιώτες να φτιάξουν ένα εθελοντικό δίκτυο πυρόσβεσης με πρότυπο εκείνο της Σάμου, το οποίο, όπως είπε «διαθέτει ένα από τα καλύτερα εθελοντικά δίκτυα δασοπυρόσβεσης στην Ελλάδα, με υπερδιπλάσια δύναμη από εκείνη της Πυροσβεστικής». Τότε ο Ριζοσπάστης τη στηλίτευσε αμέσως λέγοντας ότι «έτσι η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ «ενισχύει την πολιτική που δημιουργήσε αυτή την κατάσταση αφού μεταφέρει την ανάγκη πυροπροστασίας στις πλάτες του λαού. Αυτό θέλουν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Έχοντας ήδη υποβαθμίσει την Πυροσβεστική, θέλουν με την αναδιάρθρωση που προχωρά η συγκυβέρνησή τους (με τη βοήθεια της ΔΗΜΑΡ) να κλείσει σταθμούς, υπηρεσίες και κλιμάκια και να υποκατασταθεί η πυρασφάλεια, μία από τις βασικές υποχρεώσεις του κράτους, από εθελοντές, ΜΚΟ κ.ά.» (Ριζοσπάστης 23/8/2018) <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=6999061&textCriteriaClause=%2B%CE%95%CE%98%CE%95%CE%9B%CE%9F%CE%9D%CE%A4%CE%95%CE%A3+%2B%CE%A0%CE%A5%CE%A1%CE%9F%CE%A3%CE%92%CE%95%CE%A3%CE%97>.

Τα περί κλεισίματος σταθμών και υποκατάστασης της επαγγελματικής πυροσβεστικής

υπηρεσίας από εθελοντές είναι η μόνιμη κινδυνολογία του σοσιαλφασισμού για να τρομοκρατήσει τους πολίτες και αυτοί να συνταχθούν μαζί του ενάντια στον εθελοντισμό. Στην πραγματικότητα κανένα ως τώρα κυβερνητικό σχέδιο για αύξηση των εθελοντών, που τελικά όλα αχρηστεύτηκαν στην πράξη, δεν πρόβλεπε μείωση του κρατικού πυροσβεστικού μηχανισμού αλλά απλά αύξηση του με εθελοντές σε μια κλίμακα τόσο μεγάλη που δεν ήταν ποτέ δυνατή με μόνιμους επαγγελματίες πληρωμένους για όλο το χρόνο.

Η αντιδραστική οικονομική ουσία της γραμμής του κρατικού μονοπωλίου στην πυρόσβεση

Είναι πολύ χαρακτηριστικά από αυτήν την τελευταία άποψη τα στοιχεία που μας δίνει μια μελέτη του πρώην υπαρχηγού του πυροσβεστικού σώματος Ανδριανού Γκουρμπάτση με τίτλο «Το κόστος της δασοπυρόσβεσης στην Ελλάδα» που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του '15 από τα οποία αποδεικνύεται ότι οι προτάσεις του ψευτοΚΚΕ για μια εντελώς επαγγελματική κρατική πυρόσβεση εκτός από υπεραντιδραστικές είναι και εκτός πραγματικότητας.

Σύμφωνα με τη μελέτη η χώρα μας έχει τους περισσότερους επαγγελματίες πυροσβέστες παγκοσμίως αναλογικά με τον πληθυσμό της και το μεγαλύτερο στόλο αεροσκαφών και ελικοπτέρων πυρόσβεσης στην ΕΕ (η έμφαση με τα μαύρα δικιά μας. Σημ. ΝΑ). «Ειδικότερα, στην Ελλάδα αντιστοιχούν 115 πυροσβέστες ανά 100.000 κατοίκους τη στιγμή που στις ΗΠΑ ο αντίστοιχος αριθμός είναι 109». Να προσθέσουμε εδώ ότι σε επίπεδο αριθμού συμβάντων αντιστοιχούν στην Ελλάδα 14 περιστατικά ανά 100.000 κατοίκους ενώ στις ΗΠΑ 23. «Ενδεικτικό του αριθμού του πυροσβεστικού προσωπικού στην Ελλάδα σε ευρωπαϊκή κλίμακα είναι το γεγονός ότι στη Γαλλία αντιστοιχούν 80 πυροσβέστες ανά 100.000 κατοίκους, στη Μεγάλη Βρετανία 65, στη Γερμανία 54, στην Ιταλία ο αριθμός αυτός διαμορφώνεται σε 48 ενώ στην Πορτογαλία έχουμε 37 ανά 100.000 κατοίκους και στην Αυστρία 31» (https://www.protothema.gr/greece/article/809525/ki-omos-ehoume-tous-perissoteros-pirosvestes/?utm_source=projectagora&utm_medium=contentdiscovery). Όσον αφορά τα εναέρια μέσα πυρόσβεσης «Ειδικά μετά το 2007 και τις καταστροφικές πυρκαγιές στην Ηλεία η χώρα μας διαθέτει τον μεγαλύτερο στόλο σε μέσα αεροπυρόσβεσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο στόλος πυροσβεστικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων (ιδιόκτητων και μισθωμένων) έχει καταγράψει συνολική μεταφορική ικανότητα νερού 220 τόνων/ώρα, όταν η Γαλλία διαθέτει μεταφορική ικανότητα 180 τόνων/ώρα, η Ισπανία 120 τόνων/ώρα και η Πορτογαλία 80 τόνων/ώρα». Παρόλη λοιπόν την επάρκεια σε επαγγελματίες και μέσα, η μέση καμένη έκταση ανά πυρκαγιά είναι εδώ τριπλάσια της αντίστοιχης σε Ισπανία, Πορτογαλία και Γαλλία και 1,5 φορά μεγαλύτερη της αντίστοιχης έκτασης στην Ιταλία. Η Ελλάδα είναι η 4η χώρα στην Ευρώπη με τις περισσότερες καμένες εκτάσεις. Το δε κόστος κατά κεφαλή ανέρχεται στα 22 ευρώ το χρόνο όταν για τις ίδιες υπηρεσίες στις ΗΠΑ φτάνει τα 4,5 ευρώ. Υπολογίζεται μάλιστα ότι το μέσο κόστος ανά πυρκαγιά στοιχίζει στο ελληνικό κράτος 150.000 ευρώ, δηλ. 9 φορές περισσότερο από όσο στοιχίζει στο αμερικανικό κάθε πυρκαγιά (16.900) τη στιγμή που ο αριθμός δασικών πυρκαγιών είναι στις ΗΠΑ 48πλάσιος του αντίστοιχου ελληνικού (στο ίδιο)!!

Αυτό που αποκρύβουν εντέχνως στα προγράμματά τους οι αποστάτες του μαρξισμού είναι ότι η επιτυχία του συστήματος πυροπροστασίας σε άλλες χώρες οφείλεται κυρίως στην ύπαρξη ενός εκτεταμένου και αποκεντρωμένου δικτύου εθελοντών πυροσβεστών.

Στις ΗΠΑ π.χ. το 69% των πυροσβεστών είναι εθελοντές σύμφωνα με τον αμερικανικό σύνδεσμο πυροπροστασίας (https://en.wikipedia.org/wiki/Volunteer_fire_department#United_States). Αλλά και στη σοσιαλιστική ΕΣΣΔ της δεκαετίας του '50 σε πολλές επιχειρήσεις, στα σοβχόζ, τους μηχανοτρακτικούς σταθμούς και τους αγροτικούς οικισμούς, δηλαδή σε όλη την απέραντη σοβιετική ύπαιθρο, είχαν συγκεντρωθεί κυρίως εθελοντικά αποσπάσματα πυρασφάλειας ενώ τα επαγγελματικά συνεργεία δραστηριοποιούνταν κυρίως στις πόλεις, τις μεγάλες βιομηχανικές και μεταφορικές επιχειρήσεις και σε ορισμένα κρατικά ιδρύματα (Μεγάλη Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια, 2η εκδ., τ. 33, λήμμα Πυρασφάλεια). Αυτό ήταν ένας αναγκαστικός καταμερισμός εργασίας μέχρι την εποχή του κομμουνισμού στην οποία η ανθρώπινη δραστηριότητα θα διεξάγεται μέσα σε εθελοντικά, αλλά πάντα οργανωμένα πλαίσια. Είναι δηλαδή η έκτακτη και ταυτόχρονα πολύ απαιτητική σε ανθρώπινες δυνάμεις φύση αυτή της πυροπροστασίας που υπαγορεύει τον παραπάνω καταμερισμό κοινωνικής εργασίας και όχι η ταξική χρήση αυτών των δυνάμεων. Το να πηγαίνει ένα συντριπτικό τμήμα του κρατικού προϋπολογισμού σε μισθούς αργόσχολων υπαλλήλων που δρουν μόνο σε λίγες στιγμές μιας χρονιάς δεν είναι σοσιαλισμός. Δεν είναι καν καπιταλισμός. Για την ακρίβεια μια τέτοια σπατάλη κοινωνικής εργασίας δεν θα μπορούσε να υπάρχει ούτε στη φεουδαρχία, ούτε στη δουλοκτησία ούτε σε κανένα άλλο σύστημα κοινωνικής παραγωγής. Αυτή η σπατάλη είναι δυνατή σήμερα στη χώρα μας μόνο σαν μια μεταβατική μορφή ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας όπου το επιτιθέμενο ιμπεριαλιστικό μπλοκ, εν προκειμένω το ρωσοκινεζικό, χρησιμοποιεί για μια περίοδο ένα ντόπιο παρασιτικό στρώμα σαν εσωτερικό πολιτικό στρατό κατοχής της χώρας που θέλει να υποτάξει. Αν μπορεί να την υποτάξει δεν θα χρειάζεται πλεονάζοντα παράσιτα πέρα από τα απαραίτητα για την παρασιτική κυριαρχία του ίδιου του ιμπεριαλισμού που πραγματοποιεί την κατοχή, οπότε θα τα καταργήσει.

Αυτό το ζοφερό πρόγραμμα κρύβεται πίσω από το ψευτοαριστερό επιχείρημα που θέλει τη δραστηριοποίηση εθελοντικών οργανώσεων για κάθε μορφή πολιτικής προστασίας έναν παράγοντα που τάχα οδηγεί στη χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας και στη διατήρηση της ανεργίας. Στην πραγματικότητα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο: Από καθαρά οικονομική άποψη ένας πελώριος στρατός μόνιμων κρατικών υπαλλήλων που θα χρησιμοποιείται μόνο για λίγες στιγμές και θα πληρώνεται για όλο το χρόνο θα σημαίνει ότι ένα πελώριο κομμάτι της κοινωνικής παραγωγής θα καταστρέφεται καθώς δεν θα πηγαίνει ούτε στους άμεσους παραγωγούς σαν αύξηση των μισθών τους, ούτε στο σχηματισμό παραγωγικού κεφάλαιου που στον καπιταλισμό είναι ο πιο βασικός-αν και αντιφατικός και προσωρινός- τρόπος με τον οποίο μειώνεται ο εφεδρικός στρατός των ανέργων και αυξάνονται οι μισθοί.

Η ουσία της γενικής γραμμής του σοσιαλισμού για την κρατικοποίηση κάθε μορφής κοινωνικής υπηρεσίας, που ισχύει και στην πυροπροστασία-πυρόσβεση είναι ο έλεγχος του κρατικού μηχανισμού από έναν ολοένα και πιο παρασιτικό στρατό δημοσίων υπαλλήλων. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο βασικός εκφραστής του σοσιαλισμού στην Ελλάδα, το ψευτοΚΚΕ, δεν επιδιώκει στην πράξη την ανατροπή του αστικού κράτους ενώ στα λόγια ορκίζεται διαρκώς ότι θέλει την συντριβή του. Όταν μιλάει για συντριβή του κράτους εννοεί τη συντριβή όλων των κρατικών φραξιών και λειτουργιών που αντιστέκονται στην κυριαρχία των διεθνών αφεντικών του. Στην πράξη προωθεί όχι μόνο τη διαιώνιση του κράτους, αλλά την πλήρη εξαχρησίωσή του κράτους και πάνω απ' όλα την άλωση του από τις πιο αντιδραστικές διεθνείς δυνάμεις. Με αυτήν την έννοια, δηλαδή με την έννοια της επιβολής απόλυτου κρατικού ελέγχου σε κάθε ιδιοκτησία που δεν ανήκει στο νεοαποικιοκρατικό μπλοκ και στους φίλους του υπερασπίζει το ψευτοΚ-

ΚΕ και την κρατικοποίηση κάθε παραγωγικής δραστηριότητας και κάθε πάλης με τη φύση σε πλήρη κόντρα με τη θέση του Ένγκελς ότι όσο περισσότερους τομείς παίρνει στα χέρια του το αστικό κράτος τόσο πιο πολύ καταπιέζει τους πολίτες. (Εννοείται την εκ της λεηλασίας του ελληνικού δημόσιου προερχόμενη ιδιοκτησία του μπλοκ όπως πχ αυτήν στον ΟΑΠ και στον ΟΠΑΠ έχουμε δει πόσο σθεναρά το ψευτοΚΚΕ την προστατεύει). Ειδικά ένα ζήτημα δημόσιας ασφάλειας όπως είναι η πυρασφάλεια δεν θέλει να φύγει από την αποκλειστική ευθύνη του ανατολικού μονοπωλίου· δε θέλει να εμπλακούν εκεί δήμοι που δεν ελέγχει, επιχειρήσεις που δεν ελέγχει και κυρίως οι πλατιές λαϊκές μάζες τις οποίες τρέμει. Γιατί στην πραγματικότητα η μεγάλη σημασία του εθελοντισμού γενικότερα, του λαϊκού ή του αστοδημοκρατικού, είναι ότι δίνει τη δυνατότητα στις μάζες να ελέγχουν το αστικό κράτος, να βλέπουν μέσα από την ίδια τους την εμπειρία τις αντιφάσεις του συστήματος, να διδάσκονται την ταξική πάλη και έτσι να αφυπνίζουν την πολιτική τους συνείδηση.

Δεν μπορεί να σταθεί κανένας μαζικός εθελοντισμός στη χώρα μας χωρίς ένα πολιτικό κίνημα υπέρ του λαϊκού και του αστοδημοκρατικού εθελοντισμού

Μ' αυτή λοιπόν τη γραμμή έδωσε ο σοσιαλισμός το χτύπημά του και στην ΕΣΕΠΑ και κατάφερε να διαλύσει την πιο ανεπτυγμένη ως τώρα εθελοντική οργάνωση που θα μπορούσε να συμβάλει αποφασιστικά στο να μη θρηνηθούμε σήμερα τόσους πολλούς νεκρούς. Σύμφωνα με την Frankfurter Allgemeine Zeitung ο Σαχινίδης «Πιστεύει επίσης ότι εάν λειτουργούσε ο ΕΣΕΠΑ ακόμη κανονικά θα μπορούσε να είχε συμβάλει στην αποφυγή της καταστροφής στην Αττική. "Αυτό είναι σίγουρο. Ξέρω την περιοχή, όπου ξέσπασαν οι φωτιές. Έχουμε εκεί εθελοντές. Θα μπορούσαν άμεσα να επέμβουν", λέει ο ίδιος. Βέβαια αν και παλιά είχε 2000 μέλη, η ΕΣΕΠΑ πλέον μετρά μερικές δεκάδες. "Η Ελλάδα ζητά τώρα βοήθεια από άλλες χώρες, αν και θα μπορούσε να είχε οργανώσει την απαιτούμενη βοήθεια εδώ", σημειώνει ο ίδιος» (DW, 25/7). Ωστόσο ο ίδιος ο Σαχινίδης τελικά έχασε το παραμύθι των σαμποταριστών φασιστών και άρχισε να βλέπει πίσω από τα χτυπήματα που δέχτηκε την προσπάθεια να ιδιωτικοποιηθεί η πυρόσβεση.

Ποιο είναι το πιο μεγάλο μάθημα από την παραπάνω τρομερή ιστορία, δηλαδή από τον πόλεμο που έκανε το ελληνικό εγκληματικό πολιτικό καθεστώς με επικεφαλής τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ για να σκοτώσει τον εθελοντισμό στην πυρόσβεση, πράγμα που σε μεγάλο βαθμό πέτυχε; Ότι δεν μπορεί να σταθεί εθελοντισμός στην Ελλάδα αν δεν δημιουργηθεί και ένα πολιτικό κίνημα που θα τον στηρίξει, δηλαδή ένα πολιτικό κίνημα που θα αποκαλύπτει ότι υπάρχουν συνειδητοί πολιτικοί εχθροί του εθελοντισμού οι οποίοι τον υπονομεύουν στη συνείδηση του λαού και τελικά με όπλο το κράτος, που τους βασικούς του ιδεολογικούς και κατασταλτικούς του μηχανισμούς ελέγχουν, τον σκοτώνουν. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να δυναμώσει ο εθελοντισμός σήμερα κάτω από την αστοδημοκρατική μορφή του, δηλαδή να ξεκινήσει από μια μορφή που ήδη την έχει στραγγάλισι το ανατολικό νεοχιτλερικό μέτωπο ακριβώς γιατί την ηγεσία του την είχε η παλιά ελληνική αστική τάξη και οι δυτικοί ιμπεριαλιστές φίλοι της, όπως έγινε στην περίπτωση του ΕΣΕΠΑ. Βέβαια υπάρχουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν πολιτικές πρωτοβουλίες συσπείρωσης εθελοντών άμεσα από δυτικόφιλα ιδιωτικά κεφάλαια που όμως και αυτά λειτουργούν μόνο όσο τα ανέχεται το πολιτικό καθεστώς καθώς συνεργάζονται και πολιτικά εξααρτούνται από ρωσόφιλους θεσμούς (πχ το «όλοι μαζί μπορούμε του Αλαφούζου» που λειτουργεί σε συνεργασία με την φασιστική και ξενόδοουλη Αρχιεπισκοπή). Γενικά δεν πρέπει να υπάρχει η αυταπάτη ότι η Ελλάδα μπορεί να γίνει μια κανονική δυτικοευρωπαϊκή χώρα για τον απλό λόγο ότι όλη η πολιτι-

κή ηγεσία της είναι η αιχμή του δόρατος του νεοχιτλερικού μετώπου ενάντια στην Ευρώπη από τα μέσα. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει, είτε το κέντρο του ναζισμού στην Ενωμένη Ευρώπη, είτε το κέντρο της αντίστασης σε αυτόν. Και μια τέτοια αντίσταση μπορεί να έχει βάση και κέντρο της τις αδύναμες σήμερα σε οργάνωση λαϊκές αντιφασιστικές δυνάμεις. Το δίχως άλλο η επέλαση του φασισμού στη χώρα, που στην περίπτωση του ολοκαυτώματος της 23 Ιουλίου εκφράστηκε σαν κτηνώδης αδιαφορία του κράτους, θα φέρει τελικά την άνοδο της αυθόρμητης διάθεσης για λαϊκή αυτοοργάνωση, δηλαδή για τον λαϊκό εθελοντισμό που όπως είδαμε εκφράστηκε επίσης αυθόρμητα και συγκινητικά στις 23 του Ιούλη. Αυτό που έχουν να κάνουν οι πραγματικοί κομμουνιστές, οι αριστεροί και οι συνειδητοί αντιφασιστές στη χώρα μας είναι σε αυτό ακριβώς το αυθόρμητο να δώσουν πολιτική συνείδηση. Χωρίς αυτή τη συνείδηση ο σοσιαλφασισμός εύκολα θα διεισδύει θα διαλύει και θα διασπείρει κάθε εθελοντική προσπάθεια. Το έχουμε ζήσει αυτό χιλιάδες φορές από τη μεταπολίτευση ως τα σήμερα. Μόλις μαζευτούν 3 άτομα για να λύσουν ένα ζήτημα μαζικού ενδιαφέροντος με μαζικούς όρους εμφανίζεται αμέσως συνειδητά η ασυνείδητη ένας τέταρτος που ρίχνει τη σοσιαλφασιστική γραμμή του νέου καθεστώτος και, αν δεν βρει συνειδητή αντίσταση, διαλύει τη συσπείρωση.

*Δεν αναφερόμαστε σε αυτό το κείμενο στις μη κυβερνητικές οργανώσεις που αποτελούν πρωτοβουλίες ή πολιτικά κινήματα σχεδόν πάντα κάτω από την ηγεσία και τη χρηματοδότηση της αστικής τάξης και έχουν εξειδικευμένους στόχους και ποικίλες σχέσεις με το σοσιαλφασισμό ο οποίος πάντως στις πιο σκληρές

κρατικές του εκδοχές (Ρωσία, Κίνα) απεχθάνεται τις πιο δημοκρατικές από αυτές. Πρόκειται για εκείνες που υπερασπίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, δηλαδή τα δημοκρατικά δικαιώματα των λαών που ζουν κάτω από δικτατορικές συνθήκες σε όλες εκείνες τις χώρες που συνήθως έχουν κυβερνήσεις με προνομιακές σχέσεις με τη Ρωσία και την Κίνα.

** Οι οικοπεδοφάγοι βάζουν φωτιές αλλά όλες οι φωτιές πελώριας κλίμακας με πολλές ταυτόχρονες εστίες απομακρυσμένες μεταξύ τους που καίνε τεράστιες εκτάσεις και μάλιστα περιοχές στις οποίες προγραμματίζονται μεγάλα τουριστικά έργα τα οποία μετά τις φωτιές ακυρώνονται, όπως ακυρώνονται και πελώρια χωροταξικά αναπτυξιακά σχέδια δεν είναι δουλειά οικοπεδοφάγων. Πρόκειται για εμπρησμούς με πολιτικούς εντολοδόχους οι οποίες είτε στοχεύουν στην ακύρωση των μεγάλων αυτών επενδύσεων, όπως έγινε στην Ηλεία και στην Αττική το 2007, είτε είναι φωτιές που στοχεύουν στην πολιτική αποσταθεροποίηση υπέρ του φασισμού και του σοσιαλφασισμού, είτε στοχεύουν και στα δυο ταυτόχρονα. Το ψευτοΚΚΕ μιλάει για οικοπεδοφάγους εμπρηστές, δηλαδή για μη εμπορευματοποίηση της γης για να μην κάνουν καμιά ουσιαστική πρόταση άμεσης κινητοποίησης του λαού στη βάση μιας ενιαιομετωπικής μίνιμουμ πολιτικής πλατφόρμας φύσης, ώστε να μεταθέσουν το ζήτημα της πυρόσβεσης όπως κάθε άλλο πρακτικό ζήτημα στο σοσιαλισμό. Λέγοντας σοσιαλισμό εννοούν την δικτατορία τους, που την ονομάζουν δικτατορία του προλεταριάτου, ενώ θα είναι μια δικτατορία χωρίς το προλεταριάτο ενάντια στο προλεταριάτο που θα την ασκούν για λογαριασμό της παγκόσμιας και της τοπικής αστικής τάξης νέου τύπου.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

σοσιαλφασισμός είναι ότι δεν αναδιανέμει τουλάχιστον ένα μέρος της κατανάλωσης από τους πιο πλούσιους ή έστω από τους σχετικά πιο εύπορους προς τους πιο φτωχούς, όπως θα έκανε πχ μια αστική σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση, αλλά διανέμει σε μεγάλο βαθμό παραγωγικό κεφάλαιο, κυρίως της πιο σύγχρονης μικρής παραγωγής, μέσα από την υπερφορολόγηση και το εγκληματικό υπερπλεόνασμα που προκύπτει από αυτήν. Πέρα από το ότι ένα μεγάλο μέρος από αυτό το διανεμόμενο παραγωγικό κεφάλαιο, πάει στην κατανάλωση της μισοπαρασιτικής δημοσιο-υπαλληλίας και στις συμμορίες των κάθε λογής κρατικοολιγαρχών, η ίδια αυτή η διανομή σημαίνει ότι σύντομα και η ατομική κατανάλωση των φτωχών θα χτυπηθεί, γιατί μια τέτοια διανομή δεν μπορεί να αναπαραχθεί.

Αυτός είναι και ο βαθύτερος λόγος που τα επενδυτικά κεφάλαια, βιομηχανικά ή καθαρά χρηματιστικά ή και τυχοδιωκτικά, που παρακολουθούν στενά την ελληνική οικονομία, παρά τους σημεινούς ύμνους των Γιουνκέρ και Σία δεν δανείζουν φτηνά το ελληνικό κράτος, οπότε τα επιτόκια των κρατικών ομολόγων εκτοξεύονται στο 4,5% (ενώ των άλλων χωρών που βγήκαν από τα μνημόνια βρίσκονται ανάμεσα στο 1,5% και το 2%) και επίσης εγκαταλείπουν το ελληνικό χρηματιστήριο, ιδιαίτερα τις πρακτικά χρεωκοπημένες τράπεζες. Γι αυτό ένα στέλεχος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο Κερέ, είπε σωστά πρόσφατα ότι οι αγορές θα είναι πιο δύσκολες προς την Ελλάδα, από όσο είναι οι πιστωτές. (www.liberal.gr/arthro/218627/

oikonomia/2018/m-kere-ekt-duskoloteros-o-dialogos-tis-elladas-me-tis-).

Είναι γεγονός ότι και οι αγορές μπορούν να γίνουν και αυτές αντικείμενο πολιτικού χειρισμού από τους ισχυρούς χρηματιστικούς ιμπεριαλισμούς, όπως συμβαίνει ιδιαίτερα με τις αμερικανικές εταιρείες αξιολόγησης, τους S&P, Morgan Stanley και Fitch, αλλά και αυτό μπορεί να γίνει μόνο για ένα μικρό σχετικά διάστημα και μέχρι ενός σημείου. Αυτός είναι ο λόγος που ο Τσακαλώτος και ο Χουλιαράκης τρέχουν στις συνάξεις των δυτικών μονοπωλιστών-επενδυτών (στα λεγόμενα Road Shows) να τους πείσουν να ριξουν κάποια κεφάλαια στην Ελλάδα και κυρίως να ριξουν τα σπρεντ, δηλαδή να δανείσουν με λιγότερο τρόπο το ελληνικό δημόσιο, χωρίς να φοβούνται την πολιτική «παροχών» που βρίσκεται πίσω από την μη περικοπή των συντάξεων. Ως τώρα δεν τα καταφέρνουν και ο φόβος τους είναι μήπως η πολύ πιθανή έγκριση της ΕΕ στην διατήρηση των συντάξεων συμπέσει με έναν χρηματιστηριακό ή τραπεζικό πανικό δίχως πια το μαξιλάρι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, δηλαδή να συμπέσει με μια πολιτική καταστροφή.

Στο βάθος το πρόβλημά της κυβερνητικής σπείρας είναι αν θα μπορέσει ως τις εκλογές να κρατήσει στο ένα πόδι μια ελληνική οικονομία, η οποία ως τον Ιούνιο του 2019 δεν θα μπορεί να υπολογίζει σε νέο τουριστικό ρευστό και θα χρειάζεται να πληρώνει πελώριους φόρους ενώ η καταναλωτική ζήτηση θα μειώνεται ασταμάτητα. Παρά τις πλάτες που κάνει η αντιπολίτευση ασταμάτητα σε όλη τη βασική ρωσοκινεζική νεοαποικιακή πολιτική των κυβερνητικών σαμποτέρ του οικοδόμημα είναι πολύ σάπιο για να κρατηθεί χωρίς κάποια εμφανή ρήγματα ως την Ανοιξη.

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Π. ΦΥΣΣΑ: ΚΡΥΒΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΘΩΩΣΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ Χ. ΑΥΓΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Για να καθησυχάζει λοιπόν εκείνες τις πολιτικές τάσεις των ΗΠΑ, κυρίως τις λιγότερο υφειστικές απέναντι στη Ρωσία, που ανησυχούν από μια αποχώρηση της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ η κυβέρνηση Τσίπρα εμφανίζει την Ελλάδα σαν μια πειστική εναλλακτική «αντιρωσική» κεντρική βάση των ΗΠΑ στα Βαλκάνια και στη Μέση Ανατολή. Ο καθησυχασμός γενικά της Δύσης είναι και η βαθύτερη αιτία της «στρατηγικής» φιλίας του ως χθες αρχι-αντισημιτικού (ως τάχα αντισιωνιστικού) ΣΥΡΙΖΑ με το Ισραήλ.

Μπροστά στις πανευρωπαϊκές διαμαρτυρίες που κορυφώθηκαν το 2013 γιατί μόνο η χώρα μας είχε στη Βουλή της μια τόσο ανοιχτά ναζιστική και ματοβαμμένη συμμορία, το διακομματικό καθεστώς υποχρεώθηκε να προχωρήσει στις διώξεις κάποιων ηγετικών στελεχών της. Όμως συνέχισε να διατηρεί τη νομιμότητα της ΧΑ επειδή αυτή η νομιμότητα είναι απαραίτητη για την πλατειά επιρροή της συμμορίας στην καρδιά του κράτους, που είναι η αστυνομία και ο στρατός, του οποίου περίοπτα ηγετικά στελέχη έγιναν ευρωβουλευτές της. Μετά την ποινική και πολιτική έκθεση που έφερε η δολοφονία Φύσσα κυρίως στην ηγετική παλαιοδεξιά-ταγματасφαλίτικη κλίκα Μιχαλολιάκου, η οποία ελέγχει τις οργανώσεις του Πειραιά, τα ανώτατα στρατιωτικά στελέχη της ΧΑ (Συναδινός) μετέφεραν την υποστήριξή τους στον πιο τυπικό και αποκρουστικό τραμπουκό της συμμορίας, τον **Κασιδιάρη** (<https://jailgoldendawn.com/2018/04/28/>). Όχι τυχαία είναι αυτός που καλεί ανοιχτά το

ρώσικο στρατό να εγκατασταθεί στην Ελλάδα, αυτός στον οποίο αποτίουν τιμές στρατιωτικά αγήματα, και αυτός που χειροκρότησαν οι συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ σαν συμπαραστάτη τους στην Χαλυβουργία Ασπροπύργου το 2012.

Αλλά η πιο μεγάλη υπηρεσία που προσφέρει το διακομματικό καθεστώς κορυφής στην ΧΑ είναι ότι διαμορφώνει τους πολιτικούς και ιδεολογικούς όρους της ανάπτυξής της. Αυτό γίνεται κυρίως με το μακεδονικό, όπου σήμερα **ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ μοιράζονται τους ρόλους του αντιεθνικιστή και του εθνικιστή αντίστοιχα ενώ στην πραγματικότητα ο πρώτος παριστάνει τον καλό και η δεύτερη τον κακό μπάτσο** για να προωθήσουν από κοινού τον εθνικό βιασμό της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και τον πολιτικό διχασμό του λαού της αλλάζοντας το όνομά της. Την ίδια ώρα ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ βάζουν στον ελληνικό λαό το δίλημμα αν θέλει μεγάλη ή μικρή αλλαγή αυτού του ονόματος, δηλαδή ένα μικρό ή ένα μεγάλο βιασμό του γειτονικού λαού και κάνουν την εξής κατανομή: **Η ΝΔ δίνει όλο το συντηρητικό κόσμο βορά στην ΧΑ, ο δε ΣΥΡΙΖΑ διαφθείρει τον αντιφασισμό κάνοντας τον να θεωρεί το «μικρό βιασμό» του ΣΥΡΙΖΑ σαν διεθνισμό**. Το μοίρασμα ρόλων στο ίδιο παιχνίδι αποδεικνύεται από το ότι ο μεν ΣΥΡΙΖΑ συγκυβερνάει μαζί με τον υπερασπιστή του «μεγάλο βιασμό» ΑΝΕΛ, ο δε άνθρωπος γέφυρα μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, ο Καραμανλής ο β', υπερασπίζει τα φασιστικά συλλαλητήρια. Η απόδειξη της φασιστικής γραμμής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι όποια αποδοχή του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού

έχει κάνει για το γειτονικό λαό την έχει κάνει με το επιχείρημα ότι δεν της επιτρέπουν οι διεθνείς συσχετισμοί να καταργήσει εντελώς αυτό το δικαίωμα. Άλλωστε αυτό το δικαίωμα το αρνήθηκε για την εθνική μακεδονική μειονότητα, βαδίζοντας ακριβώς στα χνάρια της μάνας του ψευτοαριστερού φασισμού-αναθεωρητισμού που είναι το ψευτοΚΚΕ.

Η άλλη βασική μέθοδος με την οποία το διακομματικό καθεστώς κορυφής, ιδιαίτερα ο αληθινός ηγέτης του που είναι σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, δυναμώνει πολιτικά και ιδεολογικά τη «Χρυσή Αυγή» είναι το πολιτικό προβοκάρισμα του αντιφασισμού από τα μέσα.

Τίποτα δεν έχει κοστίσει τόσο πολύ στο κίνημα ενάντια στη Χ.Α. και ειδικά ενάντια στο πιο μισητό της έγκλημα της, που ήταν η δολοφονία του βαθιά δημοκρατικού και ηρωικού Παύλου Φύσσα, όσο η δήθεν αντιναζιστική καθώς και η δήθεν αντικαπιταλιστική βία που είναι ενάντια στις διαθέσεις των μαζών και της οποίας ο μεγάλος πολιτικός προστάτης ήταν και είναι ο διπρόσωπος ΣΥΡΙΖΑ. Ήταν τα καταστροφικά σπασίματα και οι απρόκλητες συγκρούσεις με την αστυνομία μέσα στις γειτονιές του Πειραιά αμέσως μετά τη δολοφονία του Φύσσα το 2013 που επαναλήφθηκαν μετά σε κάθε επέτειό της, καθώς και η δήθεν εκδικητική παρακρατική δολοφονία των δύο χρυσαυγιτών του Νοέμβρη του 2013 που διευκόλυναν τους εντελώς αμυνόμενους πολιτικά ναζι-δολοφόνους να εμφανιστούν σαν θύματα «αριστερή» βίας, εκείνα τα περιστατικά που διώξαν τον πλατύ δημοκρατικό κόσμο από το αντιναζιστικό κίνημα. Όσο αυτό το κίνη-

μα δεν καταγγέλλει στις γραμμές του έντονα και αποφασιστικά τις χρεωκοπημένες μορφές πάλης που είναι μισητές στις μάζες όπως αυτές του εξαρχειώτικου ψευτοαναρχισμού καθώς και αυτές της σοσιαλφασιστικής 17νοεμβρίτικου τύπου τρομοκρατίας, και όσο δεν διαχωρίζεται με σαφήνεια από συνθήματα για «κρεμάλες», «νεκροτομεία» και «μελιγαλάδες», δηλαδή όσο δεν αποδεικνύει τις φιλερηνικές και δημοκρατικές διαθέσεις του **δεν θα μπορεί να αποκαλύπτει την πολιτική βία και πολιτικής ανωμαλίας των ναζιζών και των προστατών τους στο κράτος, οπότε δεν θα μπορεί να αντιπαράταξει με πολιτικούς όρους στη βία τους, οπότε πραγματικά αυτό χρειαστεί, τη μαζική, λαϊκή αυτοάμυνα**.

Υπάρχουν καλοπροαίρετοι αντιφασίστες που πιστεύουν ότι μια αποφασισμένη μειοψηφία μπορεί να νικήσει με τη βία τους ναζιζών της ΧΑ, και θεωρούν σαν δεξιά αυταπάτη το αίτημα να τεθούν εκτός νόμου από το αστικό κράτος. Το λάθος τους είναι ότι η δύναμη της ΧΑ βρίσκεται ακριβώς στην πολιτική υποστήριξη που έχει από τα άλλα κόμματα της αστικής τάξης τόσο σε επίπεδο πολιτικής γραμμής όσο και σε επίπεδο νομιμότητας και δευτερευόντως στην κρατική «στρατιωτική» της προστασία.

Όταν λέμε ότι το πιο βασικό σύνθημα ενάντια στην ΧΑ πρέπει να είναι «το εκτός νόμου» εννοούμε ότι με αυτό την κύρια πολιτική ευθύνη για τη νόμιμη ύπαρξη των ναζιζών την αναλαμβάνουν τα θεωρούμενα δημοκρατικά ή αριστερά κόμματα, και ότι μόνο έτσι μπορούν να αποσπαστούν από αυτά **οι πραγματικοί αντιφασί-**

στες και αριστεροί και να προ-σχωρήσουν στο αντιναζιστικό μέτωπο και να το μαζικοποιήσουν.

Αντίθετα το «θα καθαρίσουμε εμείς οι αντιφασίστες» με τους χρυσαυγίτες σημαίνει ότι τα κόμματα αυτά, ιδιαίτερα τα ψευτοαριστερά, θα μένουν πολιτικά ανέπαφα όταν οι αντιφασίστες θα συναντάνε μπροστά τους σε κάθε βίαιη αντιναζιστική έφοδο τους την αστυνομία με την οποία θα είναι και ο πολύς κόσμος. Γι αυτό οι ψευτοαριστεροί φωνάζουν πιο δυνατά από όλους το σύνθημα: «όχι με τους νόμους, αλλά στους δρόμους».

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ καλούν στην οικοδόμηση ενός νέου μαζικού αντιφασιστικού κινήματος δεμένου με το φυσικό κορμό του που είναι το άγρια εκμεταλλεμένο από την εργοδοσία και το κρυφοφασιστικό κράτος φτωχό προλεταριάτο του ιδιωτικού τομέα. Η Α.Π. και η ΟΑΚΚΕ συμμετείχαν στις διαδηλώσεις του 2013 και του 2014 στο Κερατσίνι και κατήγγειλαν με καμπάνιες τους τις προβοκάτσιες που τις έκθεσαν και τις απομόνωσαν από το λαό. Από τότε δεν συμμετέχουν στις διαδηλώσεις των επετείων όσο οι ως τώρα βασικοί διοργανωτές τους δεν τις περιφρουρούν ούτε οργανωτικά ούτε πολιτικά οπότε διώχνουν από αυτές τον εργαζόμενο λαό και τους δημοκρατικούς ανθρώπους στις γειτονιές. Πρόκειται για αυτό που έχουμε χαρακτηρίσει δεύτερη δολοφονία του Π. Φύσσα. Αυτό το έγκλημα πρέπει και μπορεί να σταματήσει.

Πειραιάς, 17/9/2018

Τώρα μπορεί να πετάξουν τα υδροπλάνα

Τα σχέδια για τη λειτουργία υδατοδρομίων στη χώρα ξεκίνησαν το 2005-2008. Τα σχέδια αυτά απέτυχαν γιατί δεν εκδόθηκε ποτέ το αναγκαίο ερμηνευτικό Προεδρικό Διάταγμα του νόμου 3333/2005, ο οποίος καθόριζε τη λειτουργία τους, με αποτέλεσμα η μοναδική εταιρεία που είχε ξεκινήσει δρομολόγια να διακόψει τη λειτουργία της. Στη συνέχεια ψηφίστηκε ο νόμος Ν.4146/13 που επέτρεπε τη λειτουργία υδροπλάνων στην Ελλάδα και ο οποίος αποτέλεσε τη βάση για την αδειοδότηση και δημιουργία αρκετών υδατοδρομίων στη χώρα. Σύμφωνα με το νόμο αυτόν, το κόστος για την υλοποίηση της υποδομής μπορούσε να αναληφθεί είτε από ένα δημόσιο φορέα ανάπτυξης, είτε από ιδιώτες στην ιδιοκτησία των οποίων θα βρισκονταν το υδατοδρόμιο.

Όμως μετά την άνοδο στην κυβέρνηση των σαμποταριστών ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, στο τέλος του 2016 ο υπουργός Σπίρτζης δημοσιεύει ένα νέο σχέδιο νόμου, του οποίου

μάλιστα η διαβούλευση είχε ήδη τελειώσει από το 2016, στο οποίο αναφέρει, προφανώς για να καθησυχάσει τις αντιδράσεις, ότι μέχρι τον Απρίλιο του 2017 «οι εταιρείες που διατίθενται να λανσάρουν τις μεταφορές με αμφίβια αεροσκάφη από το καλοκαίρι του 2017 θα πρέπει να έχουν ολοκληρώσει σειρά πολυάριθμων και σύνθετων ζητημάτων (παραχώρηση λειτουργίας και έναντι ποιου τιμήματος, τιμολογιακή, εμπορική πολιτική, διαφημιστική καμπάνια, προσλήψεις κτλ) (www.capital.gr, 4-11-2016). Με το νομοσχέδιο αυτό άλλαξε το ιδιοκτησιακό καθεστώς των υδατοδρομίων αφού σε αυτό προβλέπεται «*άδεια ίδρυσης υδατοδρομίου χορηγείται μόνο στο Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου των οποίων την πλειοψηφία των μετοχών έχει το Δημόσιο*» (στο ίδιο). Μάλιστα, σύμφωνα με αυτό το νομοσχέδιο, όσες άδειες ιδιωτών βρίσκονται σε εκκρεμότητα, περιέρχονται στο λιμενικό ταμείο ή το Δήμο, δηλαδή κρατικοποιούνται! Αυτή η διάταξη, σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα,

οδηγούσε σε χρεοκοπία το, προφανώς δυτικόφιλο, κεφάλαιο της Hellenic Seaplanes που ήδη είχε επενδύσει στη λειτουργία υδατοδρομίων. Το ρωσόδουλο καθεστώς θέλει να έχει τον απόλυτο έλεγχο της οικονομίας της χώρας για λογαριασμό των αφεντικών του, και έτσι δεν θα μπορούσε να αφήσει και αυτόν τον τομέα της οικονομίας χωρίς να είναι ελεγχόμενος από αυτό.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν ψηφίστηκε γιατί μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα ο αρχισαμποταριστής Σπίρτζης δεν το είχε καταθέσει στη Βουλή. Αυτό όμως άλλαξε όταν στις αρχές του Σεπτεμβρίου αυτός κατέθεσε τελικά στη Βουλή «*το νέο πλαίσιο για την αδειοδότηση και λειτουργία υδατοδρομίων περιγράφει νομοσχέδιο του υπουργείου Μεταφορών και Υποδομών που κατατέθηκε στην Βουλή. Σύμφωνα με τις προωθούμενες διατάξεις, άδεια ίδρυσης υδατοδρομίου δίνεται μόνο σε δημόσιο φορέα ή σε ΟΤΑ ενώ άδεια λειτουργίας και εκμετάλλευσης μπορούν να πάρουν και ιδιωτικοί φορείς ή φυσικά πρόσωπα αρκεί να έχουν έδρα στην Ε.Ε.*» (<https://www.protocolthema.gr/5-9-2018>).

Τι ακριβώς συνέβη; «*Στην Ελευσίνα, το σχέδιο για την ανάπτυξη ενός Μητροπολιτικού υδατοδρομίου, προχωρά, αναμένοντας βέβαια και τον σχετικό νόμο. Το επενδυτικό σχήμα που επισκέφθηκε τον Οργανισμό Λιμένα Ελευσίνας και συγκεκριμένα οκταμελής ομάδα Κινέζων επενδυτών, μαζί με την αγγλική επενδυτική εταιρεία, είδε τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις του λιμανιού της Ελευσίνας καθώς και την προοπτική ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής. Ο επικεφαλής της θμελους αντιπροσωπείας και πρόεδρος της εταιρείας (Petrichor Capital Partners) Ιωάννης Χάσιος, ανέφερε στην Διοίκηση του Οργανισμού Λιμένα Ελευσίνας ότι η εταιρεία του θέλει να επενδύσει στο Μητροπολιτικό Υδατοδρόμιο της Ελευσίνας και ότι ο ίδιος και οι συνεργάτες του βρίσκονται στην χώρα μας για αυτό τον σκοπό εξετάζοντας παράλληλα το υπόλοιπο δίκτυο υδατοδρομίων. Επισήμανε δε, ότι τα δύο επιχειρηματικά group κατατάσσονται στα μεγαλύτερα της Κίνας και διεθνώς και είναι εξειδικευμένα στον τομέα των*

μεταφορών και της τεχνολογίας... Σύμφωνα με τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας Hellenic Seaplanes S.A., Νικόλα Χαράλαμπος, σε βάθος διετίας θα επενδυθούν 250 εκατομμύρια ευρώ.» (www.news247.gr/5-9-2018).

Η καθυστέρηση λοιπόν από το Σπίρτζη δεν ήταν τίποτα περισσότερο παρά ο απαιτούμενος χρόνος για να έρθουν τα κινέζικα κεφάλαια στα υδατοδρόμια σε συμμαχία με ντόπια ή κυπριακά κεφάλαια. Όπως έχει αποδειχτεί μέχρι σήμερα στην πράξη, οι επενδύσεις του δυτικόφιλου κεφαλαίου απαγορεύονται, ενώ επιτρέπονται μόνο οι ρώσικες ή οι κινέζικες επενδύσεις ή μια συμμαχία δυτικού με κινέζικα ή ρώσικα κεφάλαια. Η Hellenic Seaplanes που μετά το 2016 με το νομοσχέδιο Σπίρτζη, οδηγούνταν στη χρεοκοπία, αποτέλεσε το όχημα για την διείσδυση της Κίνας σε έναν ακόμη τομέα της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας.

Ο υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ ενέργησε σαν ένας εντεταλμένος υπάλληλος του κινεζικού κεφαλαίου.

Φανταστικοί Αμερικάνοι ...

Συνέχεια από τη σελ. 16

φορούσε μαντίλα και το σύνθημα – «Υποστηρίξτε την Κλίντον, Σώστε τους Αμερικανούς Μουσουλμάνους» – που έμοιαζε να στοχεύει στη δημιουργία αρνητικής αντίδρασης (κοινώς προβοκάτσια. Σημ ΝΑ).

Οι ρώσοι κατάφεραν να καλέσουν καμιά δεκαριά ή και περισσότερες συγκεντρώσεις σαν εκείνη του Χιούστον, μερικές φορές πληρώνοντας ανυποψίαστους αμερικανούς ακτιβιστές για τη βοήθειά τους μέσω μεταφοράς χρημάτων. Η ίδια μέθοδος ενδέχεται να χρησιμοποιήθηκε για να κρεμαστούν τα πανό του κ. Πούτιν και του κ. Ομπάμα στις γέφυρες.*

Ήταν ένας λογαριασμός Twitter της Υπηρεσίας Διαδικτυακής Έρευνας, ο @cassishere, που ανέρτησε μια φωτογραφία του πανό με τον Πούτιν στη γέφυρα του Μανχάταν, παίρνοντας τα εύσημα από τη The New York Daily News. Στην Ουάσιγκτον, ήταν ο ρώσικος λογαριασμός @LeroyLovesUSA που τουίταρε σχετικά με την ανάρτηση του πανό

με τον Ομπάμα, και μετά πρόσθεσε νέα τουίτ με κριτικές για την εξωτερική πολιτική του κ. Ομπάμα σε επιτηδευμένα αγγλικά.

Το Facebook, απρόθυμο να βαδίσει πάνω στη διχαστική πολιτική της προεδρίας Τραμπ, δεν αναγνώριζε τη ρωσική διείσδυση μέχρι σχεδόν ένα χρόνο μετά τις εκλογές, διαβεβαιώνοντας ότι η Ρωσία είχε στοχεύσει κύρια στο να σπείρει το διχασμό. Όμως μια πιο στενή ματιά υποδήλωνε έναν πιο εστιασμένο στόχο: να καταστραφεί η κ. Κλίντον και να προωθηθεί ο κ. Τραμπ.

Πολλά από τα μιμείδια του Facebook περιέγραφαν την κ. Κλίντον σαν οργισμένη, διεφθαρμένη ή διαταραγμένη. Ο κ. Τραμπ απεικονιζόταν σαν ο αγαπημένος της εκστρατείας των οπαδών του: δυνατός, αποφασιστικός, θαρραλέος, πρόθυμος να σνομπάρει την πολιτική ορθότητα για να πει σκληρές αλήθειες. Η ρωσική επιχείρηση στήριζε επίσης τη Τζιλ Στάν, την υποψήφια του Πράσινου Κόμματος που είχε δειπνήσει με τον κ. Πούτιν στη Μόσχα, για να τραβήξει ψήφους από την κ.

Κλίντον. Ενθάρρυνε υποστηρικτές του κ. Σάντερς να αποσύρουν τις ψήφους τους από την κ. Κλίντον ακόμα και αφότου αυτός την επιδοκίμασε.**

Ο αντίκτυπος είναι αδύνατο να μετρηθεί: η Υπηρεσία Διαδικτυακής Έρευνας ήταν μια πυροσβεστική μάνακι επιρροής του Κρεμλίνου που τη χειρίστηκε εν μέσω ενός τυφώνα προεδρικών εκλογών. Ο Κρίστοφερ Πέιντερ, που είχε υπηρετήσει υπό τον πρόεδρο Τζορτζ Γ. Μπους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και ως συντονιστής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για ζητήματα κυβερνοχώρου από το 2011 ως το 2017, είπε ότι ο κατακλυσμός παραγάνδας και τα emails που διέρρευσε σίγουρα επηρέασαν την ψήφο. Αλλά κανείς δεν μπορεί να πει εάν αυτό έκανε τη διαφορά σε μια εκλογική αναμέτρηση που καθορίστηκε από την πιο μικρή ψαλίδα, μικρότερη από 100.000 ψήφους σε τρεις πολιτείες.

«Είναι αδύνατο να ξέρεις πόση μεγάλη καταστολή των ψηφοφόρων προκάλεσε αυτό, αποθαρρύνοντας τον κόσμο να βγει έξω», είπε ο κ.

Πέιντερ. «Είναι αδύνατο να ξέρεις πόσους πολλούς ψήφους άλλαξε».

Πρόσθεσε ότι «οι άνθρωποι δε θέλουν να παραδεχτούν ότι εξαπατήθηκαν» – εξ ου και οι κοπιώδεις προσπάθειες του κ. Τραμπ και των υποστηρικτών του να αρνηθούν ή να υποβιβάσουν τη σημασία της ρωσικής παρέμβασης.

Μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να είναι ο Χάρι Μίλερ, ένας αφοσιωμένος υποστηρικτής του Τραμπ στη Φλόριντα ο οποίος πληρώθηκε για να διοργανώσει συγκέντρωση στην οποία μια γυναίκα που υποδύοταν την κ. Κλίντον έκατσε πίσω από κάγκελα στο πίσω μέρος του αγροτικού του οχήματος. Αποδείχτηκε ότι οι άνθρωποι που είχαν παραγγείλει τη συγκέντρωση, οι “Matt Skiber” και “Joshua Milton,” ήταν ψευδώνυμα ρώσων στην Υπηρεσία Διαδικτυακής Έρευνας, σύμφωνα με το κατηγορητήριο του Μιούλερ. Αλλά μην το πεις αυτό στον κ. Μίλερ. Σε επικοινωνία μέσω Twitter, επέμεινε ότι δεν είχε χρησιμοποιηθεί από ρωσικά trolls.

«Δεν ήταν ρώσοι και το ξέρεις»,

έγραψε ο Μίλερ, προσθέτοντας, «Αν δεν το κάνεις τότε είσαι συ αυτός που παγιδεύτηκε».

Σημειώσεις σύνταξης

*Τον Οκτώβρη του 2016 στη γέφυρα του Μανχάταν στη Νέα Υόρκη κάποιος κρέμασε πανό που έδειχνε τον Πούτιν με φόντο τη ρωσική σημαία και από κάτω τη λέξη «Ειρηνοποιός». Τον επόμενο μήνα στη γέφυρα του Μνημείου Άρλιγκτον στην Ουάσιγκτον κρεμάστηκε άλλο πανό με τον Ομπάμα και τη φράση «Αντίο δολοφόνο».

** Δες επίσης σχετικά το άρθρο της Νέας Ανατολής, <http://oakke.gr/component/k2/item/884>, «Νέα στοιχεία για την πουτινική επέμβαση στις εσωτερικές εξελίξεις στις ΗΠΑ - Η τροφοδοσία του ελεγχόμενου δίπολου φασισμού- «αντιφασισμού», 21/10/2017)

Ανακοίνωση του “Ουράνιου Τόξου” για τα Πρέσπεια 2018: Να επαναπατριστούν οι μακεδόνες πολιτικοί πρόσφυγες

Αναδημοσιεύουμε πιο κάτω ανακοίνωση του «Ουράνιου Τόξου», πολιτικού κόμματος της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα για τα «Πρέσπεια 2018» που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του (www.florina.org) στις 21/8/2018. Τα Πρέσπεια είναι φεστιβάλ πολιτιστικών εκδηλώσεων, διοργανώνεται στη Φλώρινα, και φέτος ήταν αφιερωμένα στα 70 χρόνια από το τέλος του εμφυλίου. Το «Ουράνιο Τόξο» με ανακοίνωσή του σιγματίζει την υποκρισία του ελληνικού κράτους, που μετά από 70 χρόνια συνεχίζει το αίσχος της απαγόρευσης του επαναπατρισμού των μακεδόνων πολιτικών προσφύγων του εμφυλίου. Η υποκρισία αυτή είναι ακόμα μεγαλύτερη αφού το σκάνδαλο συνεχίζεται μέσα στη σιωπή την ώρα που η ελληνική κυβέρνηση διατυμπανίζει τη συμφωνία που υπογράφηκε στην ίδια πόλη,

στις Πρέσπες, για το μακεδονικό. Το ότι οι προθέσεις της κυβέρνησης δεν ήταν καθόλου να ανοίξει το δρόμο για μία δίκαιη και φιλειρηνική αποκατάσταση των σχέσεων των δύο χωρών και λαών, αποδεικνύεται από το ότι συνεχίζει να αρνείται την ύπαρξη του μακεδονικού έθνους καθώς και της μακεδονικής εθνικής μειονότητας στην Ελλάδα.

Έχουμε γράψει ότι τη συμφωνία των Πρεσπών την έκανε η κυβέρνηση για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της ρωσικής υπερδύναμης αφού μέσα από αυτή το δουλικό στην πουτινική νεοσαρική Ρωσία πολιτικό καθεστώς της χώρας αποκτά τον έλεγχο της διαδικασίας της ένταξης της Δημ. της Μακεδονίας στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ, αφού την τελική έγκριση πρέπει να δώσει η μια ελληνική βουλή (<http://oakke.gr/esoteriki-politiki/item/968->).

Ακόμα χειρότερα το πολιτικό

καθεστώς σύσσωμο συνεχίζει να δηλητηριάζει τον ελληνικό λαό με το σοβινιστικό του δηλητήριο αφού η κυβέρνηση έκανε τη συμφωνία αυτή διατυμπανίζοντας ότι ήταν η λιγότερο επώδυνη υποχώρηση στο «εθνικό συμφέρον» που τάχα θα εξυπηρετείτο καλύτερα αν μπορούσε να υποχρεωθεί η γειτονική χώρα να μην χρησιμοποιεί καθόλου το όνομα Μακεδονία. Όμως επειδή αυτό δεν μπορούσε να γίνει, αυτό που πέτυχε η κυβέρνηση ήταν η μικρότερη δυνατή «εθνική ταπείνωση» μέσα στους συγκεκριμένους αρνητικούς διεθνούς συσχετισμούς. Αυτή η κυβερνητική τάχα «ρεαλιστική» γραμμή προωθεί και δικαιώνει σαν πιο σωστή, αν και ακραία, τη φασιστική γραμμή των συλλαλητηρίων που προηγήθηκαν από τη συμφωνία και δημιουργεί το καλύτερο έδαφος για το δυνάμωμα του

χρυσαιγιτισμού που επιδεικνύει ξεδιάντροπα τη βία του μετά τη συμφωνία με επίθεση τελευταία ακόμα και σε συριζαίο βουλευτή, όπως είχε κάνει προηγουμένα και ενάντια στον Μπουτάρη. Αυτά τα χαρακτηριστικά της κάνουν τις Πρέσπες μια μαύρη συμφωνία, και όχι μια «ημιτελή» συμφωνία όπως κατά την γνώμη μας λαθεμένα τη χαρακτήρισαν κάποια στιγμή οι συναγωνιστές του «Ουράνιου Τόξου» που χρόνια παλεύουν με συνέπεια και τόλμη για τα δικαιώματα της εθνικής μακεδονικής μειονότητας και γενικά για τον πολιτικό δημοκρατισμό και τον αντιεθνικισμό στην Ελλάδα.

Όπως ήταν φυσικό μετά τη συμφωνία η μακεδονική εθνική μειονότητα όχι μόνο δεν ανάσανε λίγο αλλά η θέση της χειροτέρευσε γιατί έγινε ακόμα πιο ισχυρή η τερατώδης φασιστική πεποιθήση στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ότι αυτή

η μειονότητα δεν υπάρχει σαν τέτοια. Όσο θα ξετυλιγονται οι συνέπειες της συμφωνίας των Πρεσπών που υπογράφηκε από δύο προβοκάτορες της Ρωσίας: έναν Τσίπρα στην Ελλάδα και έναν αντίστοιχο Ζάεφ στη Δημ. της Μακεδονίας, τόσο πιο πολύ θα αποκαλύπτεται και ο αντιδραστικός της χαρακτήρας. Σημειώνουμε ότι ο Ζάεφ έριξε ένα εντελώς απροσδόκητο για πολλούς πολιτικό σκαμπίλι στον αμερικάνο υπουργό άμυνας που είπε το προφανές ότι η Ρωσία επεμβαίνει στα εσωτερικά της Δημοκρατίας της Μακεδονίας με κινήματα κατά της συμφωνίας των Πρεσπών στο δημοψήφισμα και ο Ζάεφ αμέσως τον διέψευσε λέγοντας ότι η Ρωσία είναι φίλη και δεν έχει στοιχεία ότι κάνει τέτοια πράγματα.

Αναδημοσιεύουμε εδώ την ανακοίνωση-καταγγελία που εξέδωσε για τα Πρέσπεια το Ουράνιο Τόξο στις 21/8.

Πρέσπεια 2018. Το φεστιβάλ της υποκρισίας.

Ένας ακόμα Μακεδόνας πολιτικός πρόσφυγας, ο Μίτο Αλέξοφσκι-Κλάφτσοφ, γεννημένος στο Σεστέβο/Σιδηροχώρι Καστοριάς, έφυγε από τη ζωή πριν δυο μέρες στην Πολωνία, έχοντας ως την τελευταία στιγμή την ελπίδα ότι το ελληνικό κράτος θα του επιτρέψει την επιστροφή στον τόπο που γεννήθηκε. Και αυτός, όπως και χιλιάδες άλλα Μακεδονόπουλα φυγαδεύτηκαν από τα σπίτια τους προς το τέλος του Εμφυλίου, χωρίς να έχουν φταίξει το παραμικρό. Και

αυτός όπως και χιλιάδες άλλοι πίστευε ότι επρόκειτο για κάτι προσωρινό. Και αυτός όπως και χιλιάδες άλλοι διαψεύστηκαν οικτρά αφού η Ελλάδα τους έκλεισε ξεδιάντροπα και απάνθρωπα την πόρτα.

Τι ειρωνεία...τα επερχόμενα Πρέσπεια 2018 είναι αφιερωμένα στα 70 χρόνια από το «τέλος του Εμφυλίου» όπως μας ανακοίνωσε πριν λίγες ημέρες ο εμπνευστής τους και τ. βουλευτής Φλώρινας Γ. Λιάνης. Αλήθεια,

αν όντως τελείωσε ο εμφύλιος πόλεμος, γιατί άραγε δεν μπόρεσε ο μπαρμπα-Μίτο να έλθει και να πεθάνει στον τόπο του; Γιατί δε μπορούν να κάνουν το ίδιο τα βρέφη και τα μικρά παιδιά του 1948-49 που πλέον έγιναν παππούδες και γιαγιάδες, έχοντας 70 χρόνια το μαράζι της επιστροφής; Γιατί δε μπορούν να διεκδικήσουν τις περιουσίες τους; Γιατί οι Μακεδόνες που έμειναν πίσω δε μπορούν να μάθουν τη μητρική τους γλώσσα;

Δυστυχώς, η χώρα μας επέλεξε τη «φυσική λύση», για να κλείσει το θέμα των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων του Εμφυλίου. Αποφεύγει εδώ και 70 χρόνια να αναγνωρίσει το πρόβλημα και να το λύσει με το μόνο τρόπο που μπορεί να γίνει αποδεκτός σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία. Με τον πλήρη και άνευ όρων επαναπατρισμό αυτών των ανθρώπων και την πλήρη αποκατάστασή τους. Μόνο έτσι θα μπορέσει να αποκαταστήσει εν μέρει μια

τεράστια και αδικαιολόγητη αδικία. Μέχρι αυτό να συμβεί, καλό θα είναι ο κ. Λιάνης και οι εκπρόσωποι όλων ανεξαιρέτως των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων που έβαλαν το λιθαράκι τους για να παγιωθεί αυτή η απάνθρωπη κατάσταση, να σιωπήσουν και να μην προκαλούν άλλο. Αρκετά πια με την κοροϊδία!

Το Γραφείο Τύπου της ΕΕΣ-Ουράνιο Τόξο

Δημοσιεύουμε παρακάτω το πιο χαρακτηριστικό υποκεφάλαιο με τον υπότιτλο «φανταστικοί αμερικανοί» από ένα μεγάλο άρθρο των Τάιμς της Νέας Υόρκης που έχει γενικό τίτλο: «Η συνομοσπία για να ανατραπεί μια εκλογή» (<https://www.nytimes.com/interactive/2018/09/20/us/politics/russia-interference-election-trump-clinton.html>, 20/9/2018) στο οποίο υπάρχει η πιο συγκεντρωμένη ως τώρα έκθεση της συνομοσπίας με την οποία ο Ντ. Τραμπ, ένας άνθρωπος της πούτινικής Ρωσίας, κατέλαβε με ένα καλοοργανωμένο ρεσάλτο την προεδρία των ΗΠΑ.

Τέτοια στοιχεία έχουμε ξαναδημοσιεύσει στη *Νέα Ανατολή* (δες ιδιαίτερα το <http://oakke.gr/component/k2/item/884->, 21/10/2017), απλά σε αυτό εδώ το κείμενο γίνεται πιο καλά φανερό ένα στοιχείο που είναι αδιανόητο για τον πολύ κόσμο, αλλά είναι πολύ φυσικό για το σημερινό στάδιο ανάπτυξης του ιμπεριαλισμού. Σε αυτό το στάδιο μια υπερδύναμη που επιδιώκει την παγκόσμια ηγεμονία και δεν έχει τα οικονομικά μέσα για να το πετύχει είναι υποχρεωμένη να επιδιώξει την υπεροχή κύρια στο πολιτικοστρατιωτικό επίπεδο και πριν από αυτό στο ιδεολογικό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός, που έτσι κι αλλιώς ακολουθεί τα χνάρια του γερμανικού στον β' παγκόσμιο, δεν αρκείται στις συνηθισμένες διπλωματικές και κατασκευαστικές δραστηριότητες των χιτλερικών προκατόχων του, αλλά ασχολείται εξαιρετικά σοβαρά με το να κατανοήσει σε βάθος τα διαφορετικά πολιτικά ρεύματα και τις πιο λεπτές ιδεολογικές αποχρώσεις στο στρατόπεδο των εχθρικών του προς

κατάκτηση χωρών και κυρίως να αναλύσει και μετά να εκμεταλλευτεί προς όφελός του τις διαθέσεις των μαζών στις χώρες αυτές. Από αυτήν την άποψη ο ρώσικος σοσιαλϊμπεριαλισμός είναι ο πιο πολιτικός από όλους τους ιμπεριαλισμούς της ιστορίας.

Σε αυτό το απόσπασμα πρέπει να επισημανθεί με πόσο μεθοδικό τρόπο αυτός ο κατεξοχήν ιμπεριαλισμός της διείσδυσης και της προβοκάτσιας εντοπίζει, αξιοποιεί και οργανώνει τα διάφορα ιδεολογικοπολιτικά δίπολα που του προσφέρει η ταξική πάλη σε κάθε χώρα. Εδώ φαίνεται πόσο γενικής χρήσης είναι ειδικά το αλωμένο από τα μέσα αντιδυτικό δίπολο: φασισμός-αντιφασισμός, ρατσισμός-αντιρατσισμός. Εννοούμε ότι είναι αλωμένο από τους ρωσόφιλους φασίστες όχι μόνο από τη φασιστική, ρατσιστική αλλά και από την αντιφασιστική, αντιρατσιστική πλευρά του. Βέβαια στο παραπάνω άρθρο ο αρθρογράφος εκτιμάει ότι όσοι συμμετέχουν στη ρώσικη προβοκάτσια σε έναν από τους δύο πόλους είναι απλά θύματα της. Η δικιά μας πολιτική εμπειρία, αλλά και η πολιτική μας σκέψη μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο φασισμός δεν μπορεί να κινήσει μάζες μόνο με την προπαγάνδα του, χρειάζεται και συνειδητούς ανθρώπους για να μπουν μπροστά σε μια συσπείρωση. Είναι ιδεαλισμός να θεωρεί κανείς ότι η Ρωσία θα μπορούσε να καταλάβει την αμερικάνικη προεδρία χωρίς να έχει στη διάθεσή της πολυάριθμους, καλά οργανωμένους και έμπειρους αμερικάνους φασίστες και κυρίως σοσιαλφασίστες φίλους της.

Φανταστικοί Αμερικάνοι ...

Ρώσικα trolls, χρησιμοποιώντας ψεύτικους λογαριασμούς στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, προσέγγισαν περίπου τόσους αμερικανούς με προπαγάνδα υπέρ του Τραμπ, όσους θα ψήφιζαν στις εκλογές.

Ο Ντέιβιντ Μάικλ Σμιθ, πολιτικός επιστήμονας στο Χιούστον και ακτιβιστής, εντόπισε το κάλεσμα συναγερμού στο Facebook. Μια ομάδα που αποκαλείται Heart of Texas (Η καρδιά του Τέξας) ξαφνικά ενθάρρυνε τους Τεξανούς να βγουν το μεσημέρι της 21 Μάη, 2016, για να διαμαρτυρηθούν ενάντια σε ένα 14χρονο ισλαμικό κέντρο στο κέντρο του Χιούστον.

«Σταματήστε τον εξισλαμισμό του Τέξας», δήλωνε η ανάρτηση, με μια φωτογραφία του Ισλαμικού Κέντρου Ντάβα, το οποίο αποκαλούσε «ναό του μίσους». Καλούσε διαδηλωτές να ετοιμαστούν για μάχη: «Είστε ελεύθεροι να φέρετε μαζί τα όπλα σας, καλυμμένα είτε όχι!» «Αμέσως αναρωτηθήκαμε, 'Τι είδους άσφαιρο είναι η Heart of Texas'»; θυμάται ο κ. Σμιθ, που άρχισε να καλεί φίλους για να οργανώσουν αντιδιαδήλωση.

Μερικούς μήνες αργότερα θα το ανακάλυπτε. Η Heart of Texas, η οποία απέκτησε 250 χιλιάδες ακόλουθους στο Facebook, ήταν μια από τις 470 σελίδες του Facebook που δημιουργήθηκαν 5.000 μίλια μακριά απ' το Χιούστον στην Υπηρεσία Διαδικτυακής Έρευνας, μια εταιρία στην Αγ. Πετρούπολη που θα γινόταν ο πιο διάσημος παγκόσμιος χειριστής μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Οι δύο ρωσίδες υπάλληλοι που είχαν επισκεφτεί το Τέξας στη διάρκεια εκείνης της αμερικανικής περιόδου του 2014, η κ. Μπογκάτσεβα και η κ. Κριλόβα, είχαν εμφανώς επιστρέψει στην πατρίδα με μεγάλες ιδέες για το πώς θα εκμεταλλεύονταν το συναισθηματικό χάσμα στην αμερικανική πολιτική και κουλτούρα.

Τη στιγμή που ο διαδικτυακός χαρακτήρας με το ψευδώνυμο Guccifer των ρώσων είχε απλώσει τα χέρια του σε αμερικανούς ακτιβιστές, δημοσιογράφους και τα WikiLeaks, τα ρώσικα διαδικτυακά trolls κατάλαβαν ότι η πραγματική πολιτική τους δύναμη θα ερχόταν από την κινητοποίηση των αμερικανών. Το μοτίβο της ρωσικής εταιρίας ήταν απλό: αξιοποίησε μια υφέρπουσα αντιπαράθεση γνώμης στις Ηνωμένες Πολιτείες και περιέλουσε τη με

πετρέλαιο.

Αναλογιστείτε τη διαδήλωση στο Τέξας. Αφού οι ρώσοι ανέβασαν την ανάρτηση «Σταματήστε τον εξισλαμισμό του Τέξας» στο Facebook, αρκετές δεκάδες ομοϊδέατες τεξανό πρόσθεσαν τα δικά τους εμπρηστικά σχόλια. «Ο Αλλάχ είναι μια βλακεία», έγραψε ένας, προσθέτοντας την απειλή ότι θα σκοτώσει όποιο μουσουλμάνο προσπαθήσει να τον πλησιάσει. Άλλος έγραψε για το ισλαμικό κέντρο, «Πρέπει να ανατινάξουμε αυτό το μέρος».

Καμιά δεκαριά ωρούμενοι λευκοί ρατσιστές εμφανίστηκαν για τη διαμαρτυρία, τουλάχιστο δυο απ' αυτούς με αυτόματα τουφέκια κι ένας τρίτος με πιστόλι. Άλλοι κρατούσαν σημαίες της Συνομοσπονδίας και ένα πανό που έγραφε «White Lives Matter» (Οι ζωές των λευκών είναι σημαντικές).

Η αστυνομία του Χιούστον προσπάθησε να τους κρατήσει μακριά από ένα πολύ μεγαλύτερο πλήθος αντιδιαδηλωτών – ορισμένοι από τους οποίους είχαν ανταποκριθεί σε ένα δεύτερο ρωσικό κάλεσμα στο Facebook. Σε μια κραυγαλέα απόπειρα να δημιουργήσει αντιπαράθεση, μια άλλη σελίδα της Υπηρεσίας Διαδικτυακής Έρευνας, αυτή εδώ ονομαζόταν United Muslims of America (Ενωμένοι μουσουλμάνοι της Αμερικής), είχε ζητήσει από τον κόσμο να συγκεντρωθεί ακριβώς την ίδια ώρα και στο ίδιο μέρος για να «σώσει την ισλαμική γνώση».

Το περιστατικό δεν είχε καμιά σταθερή συνέπεια, παρότι ξεκάθαρα θα μπορούσε να έχει καταλήξει σε τραγωδία. Ακόμα, κατέδειξε ότι νεαροί ρώσοι που πληκτρολογούν σε 12ωρες βάρδιες μπορούν να λειτουργήσουν ως χειριστές μαριονέτας για ανυποψίαστους αμερικανούς που βρίσκονται πολλές ωριαίες ζώνες μακριά.

Όταν το Facebook παραδέχτηκε για πρώτη φορά πέρσι τη ρωσική διείσδυση στην πλατφόρμα του, αυτή φάνηκε περιορισμένης κλίμακας. Τα 100.000 δολάρια που ξοδεύτηκαν σε διαφημίσεις ήταν ένα ασήμαντο ποσό σε σύγκριση με τα δεκάδες εκατομμύρια που ξοδεύτηκαν στο Facebook τόσο από την εκστρατεία Τραμπ όσο και εκείνη της Κλίντον. Αλλά σύντομα έγινε σαφές ότι οι

ρώσοι είχαν χρησιμοποιήσει ένα διαφορετικό πρότυπο για την εκστρατεία επιρροής τους: αναρτώντας εμπρηστικά μηνύματα και βασιζόμενοι στην ελεύθερη, viral διάδοση. Ακόμα και για τις ιλιγγιώδεις προδιαγραφές των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, το άπλωμα της προσπάθειάς τους ήταν εντυπωσιακό: 2.700 ψεύτικοι λογαριασμοί στο Facebook, 80.000 αναρτήσεις, πολλές εκ των οποίων ήταν περίτεχνες εικόνες με πιασάρικα συνθήματα, που κατέληξαν σ' ένα κοινό 126 εκατομμυρίων αμερικανών μόνο στο Facebook (η υπογράμμιση της Νέας Ανατολής). Αυτό δεν απείχε και πολύ από τα 137 εκατομμύρια άτομα που θα ψήφιζαν στις προεδρικές εκλογές του 2016.

Και το Facebook ήταν απλά η μεγαλύτερη από τις μηχανές που τροφοδοτούσαν τα ρωσικά μηνύματα.

Στο Instagram, υπήρχαν 170 υποκατάστατα ρωσικών λογαριασμών που αναρτούσαν 120.000 φορές και έφτασαν περίπου σε 20 εκατομμύρια κόσμος. Το Twitter ανέφερε ότι στις 10 βδομάδες ως τις εκλογές κάπου 3.814 λογαριασμοί της Υπηρεσίας Διαδικτυακής Έρευνας επικοινωνήσαν με 1,4 εκατομμύριο άτομα – και ότι άλλοι 50.258 αυτοματοποιημένοι λογαριασμοί “bot” που η εταιρία έκρινε ότι συνδέονταν με τη Ρωσία έκαναν αναρτήσεις στο Twitter σχετικά με τις εκλογές. Τα trolls δημιούργησαν τουλάχιστο δύο διαδικτυακές ραδιοφωνικές μεταδόσεις, δημιούργησαν Vine videos, διατήρησαν ιστολόγια στο Tumblr, αναζητήσαν δωρεές μέσω PayPal και έφτασαν ακόμα στο σημείο να εκμεταλλευτούν το Pokémon Go craze.

Χωρίς τις αμερικανικές εταιρίες μέσων κοινωνικής δικτύωσης, η ρωσική εκστρατεία επιρροής δε θα μπορούσε να διεξαχθεί. Τα trolls της Αγ. Πετρούπολης αξιοποίησαν την ισχύ της Silicon Valley για την αόρατη παρέμβασή τους στην αμερικανική δημοκρατία.

Ο Ντάρεν Λίνβιλ, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κλέμσον που έχει μελετήσει τρία εκατομμύρια τουίτ της Υπηρεσίας Διαδικτυακής Έρευνας, είπε ότι είναι «εντυπωσιασμένος από το επίπεδο τόσο της παράλογης δημιουργικότητας όσο

και της βαθιάς τους κατανόησης της αμερικανικής ψυχολογίας». Γνώριζαν «ακριβώς ποια κουμπιά να πατήσουν» και δρούσαν με «βιομηχανική αποδοτικότητα», είπε.

Η ρωσική επιχείρηση των troll είχε ξεκινήσει δυο χρόνια νωρίτερα, εστιάζοντας αρχικά σε κυβερνητικούς στόχους που βρίσκονταν πιο κοντά στην πατρίδα.

Στα 2014, ο Βιτάλι Μπεςπάλωφ, τότε 23 χρόνων, πήρε πτυχίο δημοσιογραφίας στη σιβηρική πόλη Τιουμέν και εντάχθηκε ως “content manager” στην Υπηρεσία Διαδικτυακής Έρευνας, που έμοιαζε αμυδρά με ηλεκτρονική εταιρία μάρκετινγκ και πρόσφερε ένα σχετικά γενναίο μισθό 10.000 δολαρίων το μήνα.

Ο κ. Μπεςπάλωφ ανακάλυψε έκπληκτος ότι η δουλειά του ήταν να γράφει ή να προωθεί ιστορίες για ανάρτηση σε πλαστές ουκρανικές ιστοσελίδες, αφηγούμενος την εκεί σύγκρουση με τρόπο που να ταιριάζει με την άποψη της ρωσικής κυβέρνησης. Έπρεπε να σιγουρευτεί πάντα να χρησιμοποιεί τη λέξη «τρομοκράτες» για τους ουκρανούς μαχητές που αντιτάσσονταν στη ρωσική εισβολή που ξέσκιζε τη χώρα. «Κατά τις πρώτες μου μέρες στη δουλειά είχα σοκαριστεί – δεν είχα ιδέα τι είδους επιχείρηση ήταν αυτή», είπε ο κ. Μπεςπάλωφ σε πρόσφατη συνέντευξη ενώ έκανε διακοπές στην Ουκρανία: ήταν η πρώτη του επίσκεψη στη χώρα για την οποία είχε γράψει τόσες πολλές ψευδείς ιστορίες.

Άρχισε να σιχάινεται τη δουλειά στην εταιρία αλλά είπε ότι διάλεξε να παραμείνει για αρκετούς μήνες, εν μέρει για να μελετήσει τις επιχειρήσεις της. «Ήταν πολύ μονότονο και βαρετό», είπε ο κ. Μπεςπάλωφ. «Φαίνεται πως σχεδόν σε κανέναν δεν άρεσε αυτή η δουλειά. Αλλά σχεδόν κανείς δεν παραιτούταν, γιατί όλοι χρειαζόντουσαν τα χρήματα».

Σύντομα άκουσε να λένε για ένα νέο, μυστικό τμήμα μέσα στην εταιρία της Αγ. Πετρούπολης που στρατολογήσει αγγλόφωνους για να εστιάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όπως ο Μεγάλος Πέτρος, έτσι και η Υπηρεσία Διαδικτυακής Έρευνας δανείστηκε τη δυτική τεχνολογία ενώ σνόμπαρα τη δυτική αντίληψη

της δημοκρατίας. Όπως συνειδητοποίησε σύντομα ο κ. Μπεςπάλωφ, η εταιρία δεν ήταν μια κανονική επιχείρηση αλλά ένα καλοπληρωμένο εργαλείο του ρωσικού κράτους. Ανήκε στον Γεβγκένι Β. Πριγκόζιν, ο οποίος ξεπέρασε μια παλιά ποινή φυλάκισης για ληστεία για να δημιουργήσει μια κερδοφόρα επιχείρηση κέτερινγκ. Μετά έκανε περιουσία ως πιστός συνεργάτης πρόθυμος να προσφέρει trolls του διαδικτύου, μισθοφόρους στρατιώτες ή οτιδήποτε άλλο απαιτούσε ο χορηγός του, ο κ. Πούτιν.

Στο νέο τμήμα της εταιρίας, καμιά 80αριά νεαροί αγγλόφωνοι δούλευαν σε βάρδιες για να τροφοδοτούν τις σελίδες του Facebook και τους λογαριασμούς του Twitter μιμούμενοι το σαρκασμό και την οργή εξαγριωμένων αμερικανών. Έκλεβαν φωτογραφίες, κάνοντας like σε ελκυστικές νεαρές γυναίκες, για να τις βάζουν στα προφίλ τους στο Twitter. Αντέγραφαν ή δημιουργούσαν αιχμηρές σε στυλ αφίσας περιγραφές πάνω στην αμερικανική ζωή και την πολιτική, μόνο περιστασιακά πέφτοντας σε γραμματικά λάθη. Εστίαζαν τις προσπάθειές τους σε σελίδες που έπιαναν τον αμερικανικό σφυγμό, με ονόματα όπως “Guns4Life,” (Όπλα για τη ζωή) “Pray for Police,” (Προσευχηθείτε για την αστυνομία) “Stop All Invaders,” (Σταματήστε όλους τους εισβολείς) “South United” (Ενωμένος Νότος) και — μιμούμενοι τον κ. Τραμπ — “America First.” (Πρώτα η Αμερική).

Αν ο κ. Τραμπ δανειζόταν τα χακαρισμένα από τους ρώσους emails (εννοεί του Δημοκρατικού Κόμματος. Σημ. της Νέας Ανατολής) για τις προεκλογικές του ομιλίες, τα διαδικτυακά trolls της Αγ. Πετρούπολης ανταπέδωσαν τη χάρη, αντιγράφοντας τη λαϊκίστικη ρητορική του υποψήφιου. Ακόμα και σελίδες που έδειχναν θεωρητικά εχθρικές προς αυτόν συχνά δούλευαν υπέρ του. Η “Woke Blacks” (Αφυπνισμένοι μαύροι) κριτίκαρε την κ. Κλίντον για δήθεν εχθρότητα απέναντι στους αφρό-αμερικανούς. Η “United Muslims of America” την έδειχνε μαζί με μια γυναίκα που